

Wurmbrands brev

Av

Richard Wurmbrand

EVANGELIIPRESS · ÖREBRO

ORIGINALET'S TITEL:
"The Wurmbrand Letters"
Richard Wurmbrand
© Richard Wurmbrand
1971

SVENSK ÖVERSÄTTNING
OCH REDIGERING:
Ann-Mari Behrman

OMSLAGSBILDEN:
Exteriör från
Kyrkornas Världsråds
generalförsamling "Uppsala -68"

*Ni är världens salt
... världens ljus.*

*Om saltet mister
sin sälta,
varmed skall man då
giva det sälta igen?*

*Till intet annat
duger det,
än till att kastas ut
och trampas ned
av människorna . . .*

Matt. 5: 13—14.

Innehåll

Förord	9
Varför jag skriver denna bok	11
Vad ett kommunistiskt maktövertagande innebär	15
Den kommunistiska strategin i dag	18
Den underjordiska kyrkans betydelse	30
Brev till kyrkoledare:	
I. Korrespondens vid direktkonfrontation med den västliga världen 1966	35
II. Korrespondens 1969—1970 efter fyra-fem års vistelse i den fria världen	96
Epilog	121

Förord

Denna — chockerande — bok, som vänder sig till de djupa ledens kristna, är den andra i ordningen av de redan många böcker, som Richard Wurmbrand publicerat, sedan han 1965 för 50.000 kronor friköptes från det kommunistiska Rumänien av vänner i den fria västliga världen.

Boken utkom i Amerika år 1967, strax efter publicerandet där av "Vår tids martyrkyrka — torterad för Kristi skull" (på svenska hos Evangeliipress 1968). Den riktar sig till det amerikanska folket och har hittills endast utgivits i Holland, förutom i USA, men kommer härnäst att utges i fransktalande Schweiz, Frankrike och Västtyskland.

Boken har nu lätt omredigerats för att bättre passa en icke-amerikansk läsekrets samt för att undvika upprepning av vad som redan förekommit i författarens andra, till svenska översatta böcker. Ävenså har några Wurmbrand-brev, som skrivits på senare tid, tillagts. Ett helt kapitel, betitlat "Löggen om religionsfriheten i kommunistvärlden", har uteslutits, och förf. hänvisar i stället till sina sedermera utgivna böcker.

Wurmbrands till synes naiva uppskattning av det amerikanska folket i bokens inledning är dels ett pedagogiskt grepp för att nå den amerikanska läsekretsen, dels en reminiscens från de 14 åren i kommunistiskt fängelse i Rumänien intill 1964, där naturligtvis Amerika för fångarna dagligen framstod som deras enda hopp och som "den sista bastionen för världens frihet", men dels också något för oss andra att tänka på: hur skulle det egentligen bli för oss, om USA in-togs av kommunismen?

"Wurmbrands brev", hans omedelbara konfrontation med ledarna av Kyrkornas Världsråd och andra personligheter i den kristna västliga världen, är ett smärtyfyllt varningsrop från en profetgestalt och martyr.

"Martyrerna är kyrkans äldste och borde respekteras såsom sådana vid kyrkornas rådsförsamlingar", säger Wurmbrand. Men varken han själv eller någon annan representant för 'katakombförsamlingen i den kommunistiska världen hade någon talan vid Kyrkornas Världsråds generalförsamling i Uppsala 1968.

Den, som läser denna bok, förstår orsaken.

Övers.

Varför jag skriver denna bok

Idag är Amerika hoppet för många förslavade människor, ty det är den sista bastionen för världens frihet. Endast Amerika har kraft och andliga resurser att ställa sig som en barriär mellan kommunismen och världens fria folk. Det är den sista "fördämningen" mot den kämpande kommunismens vilt framrusande flodvåg. Om den ger vika, finns det ingen annan fördämning, ingen annan damm, ingen annan försvarslinje att falla tillbaka på.

Jag har sett medfångar i kommunistiska fängelser slagna, torterade, med kedjor vägande 25 kilo vid sina fötter — bedjande för Amerika... att fördämningen inte skall ge vika; att det kommer att förbli fritt. Också jag själv har delat detta hopp och dessa böner med medfångar. Nu känner jag en stor oro för Amerika. Detta ger mig rätten och plikten att tala ut. För mig själv och miljoner förslavade i världen är Amerika vår sista tillflykt.

Såsom rumänsk medborgare har jag varit ögonvittne till mitt "första" fosterlands förrådande, överrumplande och fall inför kommunismen. Detta har inte bara skett genom rysarnas rent brutala militäringripande, utan också genom ett subilt och otroligt skickligt svek från insidan, vilket banade väg för det slutliga fysiska maktövertagandet. Jag grät, när jag såg det ske inför mina ögon. Nu, då jag har kommit till Amerika, har jag inte ord nog för att beskriva min bestörtning och djupa oro, då jag ser samma symptom, samma stegvisa förräderi, som överrumplade mitt första fosterland. Det är som en nattmara, som jag genomlevt och nu genomlever

igen... något, som kommer tillbaka för andra gången! Utan att tänka på vad det skulle kosta mig, sade jag mitt hjärtas mening, då jag var ögonvittne till att mitt första fosterland, Rumänien, bedrogs. Jag vill inte nu heller förbli tyst, då jag ser samma symptom, samma tragedi börja hända med mitt andra fosterland, Amerika.

En sak, som hjälpte mig att överleva i de kommunistiska fångelserna, då så många dog omkring mig, var hoppet, att jag en dag skulle bli frigiven och kunna varna den västliga världen för det kommunistiska hotet. Detta har jag försökt göra i mina kontakter med några av era, den västliga världens, kyrkliga ledare. Men jag mötte deras illvilja, deras indifferens... och till och med deras medbrottslighet i förhållande till kommunisterna. Därför vädjar jag nu till er, de djupa ledens kristna!

Jag har personligen talat och brevväxlat med många av era kyrkliga ledare i väster. Jag har utgjutit mitt hjärta för dem. Jag har varnat dem för just de saker, som jag personligen tidigare bevittnade, och allvarligt bett dem att ta sig tillvara. Jag har som en utmaning föreslagit dem ett tillvägagångssätt, som skulle kunna förhindra, att Amerika råkade ut för samma öde som mitt förra fosterland. Jag offentliggör i denna bok utdrag från mina brev till dem.

Jag har inte mött något gensvar! Mina varningar har ignorerats. Jag har betraktats som ett hinder av dem, som jag varnat och som är ansvariga inför de människor, vilkas ledare de är. De har inte bara negligerat mina vädjanden om att inse den snara, vari de leder sitt folk, utan några har till och med åktivt verkat för att tysta min stämma. Dock — de kommunistiska torterarna kunde inte tysta mig med sina glödheta järn och knivar, och därför kommer man inte heller att tysta mig nu! Detta är jag skyldig mitt andra fosterland och de miljoner amerikanare, som inte inser, att de håller på att bli förrådda. Detta är jag skyldig de miljoner runt om i världen — i de kommunistiska fångelserna, i slavarbetslägren, i de kommunistiska städerna, där förtryckets atmosfär är förkrossande — som ser mot västvärlden som sitt hopp.

"Vi kommer att placera den Röda fanan på Vita huset i Washington, och om nödvändigt kommer vi att fylla Stilla havet med blod för att nå detta mål." Detta är ett hot från det

Röda gardet, som under Mao Tse-Tung råder över var fjärde människa i världen.

Enbart detta borde vara nog för att väcka amerikanarna! Innan mitt land Rumänien övertogs av kommunisterna, hade vi inte ens fått så mycket varning.

Några av de politiska och religiösa ledarna i Amerika tystar den allmänna opinionen och säger oss, att kineserna inte har några möjligheter att infria sina löften. Det är inte någon hemlighet, att Marx, Lenin och efter dem varje mer betydelsefull kommunistledare har förklarat kommunismens triumf över hela världen vara sitt mål, som de ämnar kämpa för till slutet. För bara några månader sedan sade Bresjnev och Kossygin, att skiljaktigheterna mellan dem och kineserna är av ringa betydelse, samt att ryska och kinesiska kommunister mycket väl kan gå samman i striden. Skiljaktigheterna i de ryska och kinesiska kommunisternas ledarskap rör bara taktiska och strategiska synpunkter, inte själva målsättningen.

Idag har alla kommunister i världen Amerika som sitt huvudsakliga mål. Det är den sista och enda försvarsbastion, som finns kvar. Om denna faller, är jordgloben deras.

Specialister inom området för raketvapen och atomvapen kan försäkra oss, att kineserna inte har styrka nog att börja ett krig inom de närmaste tio eller femton åren. Detta fråntar emellertid inte någon tänkande människa ansvar, ty det skulle betyda att hans barn, som nu leker med sina leksaker hemma, kommer att ställas inför detta öde. De kommer att få lära känna atomkrigets fasor.

"Men Amerika kan ge igen med sina raketvapen! Är inte tanken därpå nog för att hejda dem?" Sådant är det ofta angivna försvaret inför faran. Kommunisterna har redan insett det, och Mao Tse-Tung har sagt: "Jag bryr mig inte om, ifall trehundra miljoner kineser dör i ett atomkrig. Andra trehundra miljoner finns kvar — men imperialismen kommer att krossas!" Exakt så menade också Lenin.

Maxim Gorkij, den store ryske författaren, säger oss i sin bok *Minnen av Lenin*, att Lenin, då han förebråddes för massmördandet vid revolutionen, skrattade och sade: "Man kan inte göra omeletter utan att krossa äggskalen, och man kan inte hugga ved utan att flisorna ryker." För Lenin var en människas liv lika mycket värt som en träflisa eller ett

äggskal! Till följd av sin materialistiska filosofi kunde han inte göra skillnad mellan en människa och en sak. I sitt hjärta kände han inte något medlidande med människans nöd, bekymrade sig inte om hennes själ, om mödrars tårar, änkor och föräldralösa barn.

Leninister tänker som Lenin. I det avseendet är det ingen skillnad mellan kineser, ryssar eller amerikanska kommunister. Den enda skillnaden är, att de kinesiska kommunisterna tänker, att ett anfallskrig borde börja omedelbart. De övriga önskar börja kriget senare. Först, säger de, måste amerikanerna vaggas i sömn och endast attackeraras, när de är helt säkra på att ingen hotar dem och att fredlig samexistens har tillförsäkrats dem. (Tänk dock på Pearl Harbor, då ni anfölls av ett folk, med vilket ni befann er i fred!)

Kineserna säger: "Anfall nu!" De ryska kommunisterna råder till ett mellanstadium, då amerikanerna skall vaggas i sömn — få sin motståndsvilja underminerad — göras motståndslösa. Detta är skillnaden mellan kinesisk och rysk kommunism.

Vad det kinesiska kommunistiska ledarskapet tänker, har vi sett ovan. Lyssna nu till det ryska! Jag citerar från Manuilskij, en av deras stora strateger för den kommunistiska världsrevolutionen:

"Ett skoningslöst krig mellan kommunismen och kapitalismen är oundvikligt. Idag är vi naturligtvis inte starka nog att anfalla. Vår tid skall komma om tjugo eller trettio år. Bourgeoisien måste insövas, och därför vill vi sätta igång den mest strålande fredsrörelse, som någonsin skådats. Vi kommer att ha smittande fredsförslag och eftergifter som aldrig tidigare. De kapitalistiska länderna, enfaldiga och dekadanta som de är, kommer att glädja sig över att samarbeta på sitt eget förintande. De kommer att dansa av glädje över ytterligare ett tillfälle till vänskap. Så snart som de inte är på sin vakt, slår vi till dem med knytnäven."

VAD ETT KOMMUNISTISKT MAKTÖVERTAGANDE INNEBÄR

Jag har varit ögonvittne till det kommunistiska maktövertagandet av mitt hemland. Jag har levt under kommunismen. Jag kan försäkra er, att det inte bara rör sig om att "utbyta en samhällsordning mot en annan". Det rör sig inte bara om "en annan inställning till de ekonomiska problemen". Ett kommunistiskt maktövertagande betyder ett fullständigt tillintetgörande av vad vi menar med civilisation, och av allt, som vi har kärt. Det är en förstörelse av alla mänskliga värden så våldsamt, att ni inte kan föreställa er det. Jag har sett det med egna ögon.

Jag kan berätta för er direkt efter vad jag själv har hört, hur man planerar beträffande Amerika och er lilla "Mary" eller er lille "Billy", som nu leker på mattan inför era ögon.

Det sägs, att en människa på fem i Rumänien har vistats i kommunistiskt fängelse. I den västliga världen, där kapitalismen blomstrar mer än tidigare hos oss och ni är sådana oavhängiga, fria folk, kommer det att bli ett ännu större antal. Jag har sett fångelser packade med fångar. Den yngste var 9, den äldste 92. Jag har sett kristna barn om 13 år, som fått tänderna utsparkade och benen i sin kropp brutna och som legat i plågor i cellen. Jag har sett barn ihjälslagna inför ögonen på föräldrarna, därför att de varit kristna. Det hemska minnet av celler fulla av ungdomar, som i mörkret ropade efter sina föräldrar, kan inte beskrivas. Jag har lyssnat till sådant många, många nätter, hela natten igenom. Sådant är ett kommunistiskt maktövertagande! Det innebär inte en "förändring av socialt system" utan en blodig utrensning, som når in i praktiskt taget varje familj i ett land. I mitt hemland fanns det i nästan varje familj någon anhörig, som var fångslad, pryglad, torterad eller dödad.

Nyligen begrovs katolska präster levande i Röda Kina. Vi har hört, att det Röda gardet, som slog människor öppet på gatorna, har gått in i fångelserna och där — utom synhåll — svårt lemlästade kristna fångar.

Om kommunisterna kommer till makten i väster, skulle detta bli ert och era barns öde. Det kommer att beröra varje familj, som det gjorde hos oss i Rumänien. På de sidor, som

här följer, kommer ni att läsa många bevis från kommunistiska källor på den antikristna terror, som nu pågår i de kommunistiska länderna. Just nu sker massarresteringar av kristna över hela Ryssland. Några av de arresterade har dött till följd av tortyren. Detta är i Ryssland. Idag! Det har aldrig funnits ett enda kommunistiskt land, där kristna inte har fängslats, obeskrivligt torterats och dödats. Kommer Amerika — det stora målet — att få det annorlunda? Tänk på att det jag säger inte grundar sig på forskningar, studier eller hypotetiska drömmar. *Jag har sett det ske!* Detta är det "paradis" och den "nya samhällsordning", som kommunisterna förbereder för Amerika och hela den fria världen!

Läs Marx' och Lenins böcker, och ni skall finna, att kommunisterna aldrig kommer att nöja sig med något mindre än en världsrevolution! Hela världen måste komma under deras välde. Somliga säger, att kommunisterna håller på att bli mera "praktiska" och "realistiska" och inte är så doktrinära. Men detta hör till "mellanstadiet" för att insöva motståndaren.

När kommunismens paradis kommer, stängs er kyrka, er frisörsalong, er herrekipering; era privata affärer kommer att upphöra och er egendom att tas ifrån er. Får, nötkreatur och all jord har tagits från våra bönder. Våra bönder måste arbeta som slavar på sina tidigare bondgårdar och får i gengäld en lön om 100 till 150 kronor i månaden. Våra bönder har inte mycket bröd, inget kött och ingen frukt.

De ryska kommunisterna gycklar med sina kinesiska kamrater, därför att man i Kina har förbjudit verk av Shakespeare och Beethoven. De gycklar offentligt med detta, men de gör samma saker själva! Inte i någon bokhandel i Moskva eller Bukarest kan man finna böcker av Platon, Kant eller Spinoza. De har uteslutit den mänskliga kulturens mästerverk. Inom vetenskapen kallas vårt universum det einsteinska universum, eftersom Einstein är den senaste att upptäcka dess lagar. Einsteins bok *Hur jag ser på världen* är förbjuden i Ryssland, Rumänien och andra kommunistiska länder, ty det är en bok, som drar religiösa slutsatser av vetenskapen. Om kommunismen triumferar i Amerika, kommer inte bara religionen att förbjudas och tillintetgöras, utan all litteratur och kultur kommer under kommunistisk kontroll.

Allt liv kommer att paralyseras. Jag har till och med sett

följande: En ung kristen har en flickvän. Flickan kallas till den kommunistiska ungdomsorganisationen och tillsäges, att hon måste välja en annan pojkvän. Den, som hon nu har, är son till en "kontrarevolutionär" kristen. Jag har sett hemliga polisen besluta över pojkvänner, flickvänner, hustrur, män. Och ve den, som inte lyder!

Efter många år har varje uns av frihet och individuell rättighet försvunnit. Jag ledde ett hemligt missionsarbete inom den ryska armén i flera år. Ett av de mest dramatiska ögonblicken i mitt liv var, då jag träffade den förste ryske officeren. Han berättade för mig, att han var ingenjör. Då jag frågade honom, om han trodde på Gud, var jag beredd på ett svar som "ja", han trodde på Gud, eller "nej", det gjorde han inte. I stället lyfte han mot mig en blick, som var fylld av — tomhet, brist på förståelse — och sade: "Vi har inte fått någon sådan order — att tro på en Gud!" Han var en robot, som trodde, vad hans ledare tillsade honom att tro. Han var resultatet av årtals kommunistisk indoktrinering. Era framtida generationer kommer att bli som denne officer, om ni insövs i denna ödesdigra sömn. Vill ni tillåta er detta?

Att torteras var inte det värsta. Kristna barn tvingades att ange sina föräldrar och avslöja, om föräldrarna hade sagt ett ord *emot* kommunismen eller *för* Gud. Lyssna till de kinesiska radioutsändningarna, och ni skall höra om barn, som har begärt dödsdom för föräldrar, som i själva verket är hjältar!

Jag har sett en kristen, som fått alla sina tår avskurna för att han skulle förråda sina trossyskon. Kristna har hållits placerade på is i många timmar, så att fötterna blivit förfrusna. I fängelset i Fagaras tvingades kristna att knäböja på krossade nötskal i timmar, med händerna i vädret. Försök själv att göra detta i trettio minuter! Det klarar ni inte av, men det är nyttigt för er att försöka, ty då skall ni förstå den "sammällsnydaning", som kommunismen medför. Ni kommer att förstå, vad som skall hända med era barn, som ni så mycket älskar.

Jag har sett män pryglas på sina fotsulor, till dess att köttet slets av. Följande dag pryglades de lika hårt som tidigare, men denna gång fanns det inget kött. Detta har jag också själv gått igenom. Ord kan inte beskriva plågan! Nästa gång ni kysser fötterna på era småbarn, tänk då på att om ni låter

er insövas i ödesdiger sömn, kommer de att bli slagna på samma sätt.

Acceptera inte de lugnande orden, att kommunismen bara är ett annat slags "samhällsfilosofi"! Som en, som har erfarenhet sedan många år tillbaka, kan jag försäkra er, att det inte är någon filosofi. Det är *iscensatt brottslighet*.

DEN KOMMUNISTISKA STRATEGIN IDAG

Kommunisternas önskade strategi detta ögonblick är att göra ett robotanfall. (Den handlar dock inte om att överman-na med militärmakt, utom där de äger styrka till detta, som i Vietnam.) Men först kommer som sagt ett mellansteg. Det är detta steg som alla — utom Röda Kina, som önskar krig genast — koncentrerar sig på. Varje facettering i deras maktspel syftar därtill. Deras diplomatiska front, deras front av "kulturellt utbyte", deras "religiösa front" — alla är *vapen använda för att uppnå detta mellansteg*. Och detta steg består i att insöva västvärlden, få den att glömma det kommunistiska hotet, att glömma, inte att ta detta hot på allvar, att tro, att det finns möjligheter till fredlig samexistens. Då detta mellansteg har uppnåtts — då västvärlden sover — *då* anfaller kommunismen, och det tragiska öde, som jag såg bli mitt hemlands, kommer att bli ert. Den skräckfyllda nattmara, som jag sett bemäktiga sig våra barn, kommer att bemäktiga sig era.

Glöm inte, att för inte så länge sedan Amerika trodde, att Mao Tse-Tung och Fidel Castro inte var något annat än jordbruksreformatorer! Castro kallades "Kubas George Washington". Kyrkliga ledare försäkrade Amerika, att Fidel Castro inte var någon kommunist. De trodde på hans ord.

Han dolde, att han var kommunist, till dess att han kom till makten, och folk trodde på honom, duperades av honom och lät honom ha framgång. Då, och först då, tog Castro av sig masken och ett sovande Amerika vaknade upp för att finna sig 15 mil från kommunismen. Bedrägeri har varit och kommer alltid att vara det mäktigaste vapen, som kommunisterna använder. Det kommer alltid att finns enfaldigt folk, som tror på dem,

Kommunismen förbereder sig på ett systematiskt förintande av den kristna civilisationen och introducerandet av deras eget system av ateistiskt slaveri över hela världen. Amerika är den sista vägspärren. Är det inte logiskt, att alla kommunismens "gevär", redskap, bedrägeri, dubbelspel och svek riktas mot Amerika?

Och mitt intryck är, att det sålunda belägrade Amerika nu håller på att luras in i en ödesdiger sömn genom den "förändrade" kommunismens svanesång och genom kyrkliga ledare, som sluter ögonen på Amerika, så att detta inte skall kunna se det närmande kommunistiska hotet. Men värre ändå: många av kyrkoledarna *samarbetar* med kommunisterna, för att dessa skall nå sitt mål. Somliga av dem är ingenting annat än förklädda kommunistagenter.

Jag har inte haft någon framgång i förhållande till de kyrkliga ledarna. Nu riktar jag min vädjan och varning till de djupa ledens kristna. Också Jesus vädjade till folket gentemot de religiösa ledarna, vilkas skeva inställning beredde väg för Jerusalems förstörelse.

Av nyfikenhet läste jag nyligen igenom den ryska ortodoxa kyrkans tidskrifter, som publicerats före 1917 — det år, då kommunisterna övertog makten i Ryssland.

Ett år innan kommunisterna kom till makten i Ryssland trodde den ortodoxa kyrkans ledare inte ens att kommunismen var så mycket som ett avlägset hot! Ingen allvarlig varning mot kommunismen förekommer i en enda av deras tidskrifter ens några få månader före maktövertagandet! Kyrkoledarna ringde inte i alarmklockan. De kristna informerades inte av sina ledare. De sov. Straffet för att sova har varit fruktansvärt. Tiotusentals präster, pastorer och miljoner kristna har gått under i tortyr, exekutioner och planlagd svält. Den ryske generalen Berman skröt inför mig, att han

hade kastat präster i Svarta havet och skrikit till de drunknande: "Må Gud bistå er!"

Jag gick igenom tidskrifter utgivna av de kristna missionerna i Kina, publicerade ett år innan kommunisterna kom till makten där. Knappast någonstans nämndes om det kommunistiska hotet eller att kommunismen möjligen skulle kunna ta makten. Hotet förutsågs inte, och de kristna sov, insövda av de kyrkliga ledarna, som inte märkte någonting och som inte avgav någon varning — inte ens ett år innan nattmaran upplukade Kina!

Drar vi inte nytta av historiens lärdomar? Kristna ledare slog inte larm ens när fienden stod framför dörren. De insövde folket, och så kom nattmaran. Detsamma händer nu åter, bara med den skillnaden, att det gäller frihetens sista bastion, den sista försvarslinjen, Amerika. Några kristna ledare varnar er inte eller slår larm. I stället tillåter de vargen att komma över de sovande fåren.

I mitt eget hemland trodde inte en enda människa, inte ens ett år före maktövertagandet, att kommunisterna någonsin skulle regera. Då de kom till makten i Rumänien, var antalet medlemmar i kommunistpartiet bara tiotusen i ett land med 18 miljoner invånare. Vi betraktade kommunismen som ett skämt.

Under kriget talade jag med mitt hemlands kyrkliga ledare och sade till dem: "Låt oss bereda oss för möjligheten att ryssarna skall invadera vårt land och påtvinga oss kommunismen! Låt oss göra hemliga bibelförråd! Låt oss trycka kristen litteratur, som kritiserar ateismen, och gömma den till en sådan tid! Låt oss ordinera pastorer, som inte nu kommer att avslöja sig som pastorer men som kommer att vara redo för den tid, då de offentliga pastorerna kommer att fängslas!"

Jag ansågs som en galning. De kyrkliga ledarna var helt säkra på att det inte var någon fara. De sade: "Kommunisterna är säkerligen inte sådana, som de var vid åren för den ryska revolutionen. De har mjuknat. De har blivit annorlunda. De kommer att vara civiliserade, och vi kommer att kunna vara goda grannar med dem." Kyrkoledare levde under dessa illusioner då liksom nu. De förberedde varken sig själva eller sina församlingar på kommunismens seger, som snart var ett faktum.

Jag ser nu samma saker hända i väster, som hände tidigare i de länder, som nu är under kommunistiskt styre. Hur kan det komma sig, att inte några av de politiska och religiösa ledarna uppfyller sin plikt att varna den västliga världen för det kommunistiska hotet? Varför insöver de den tvärtom?

Vi, som kommer från bakom Järnridån och som har sett allt hända förr, har svaret på dessa frågor.

I Rumänien var det inrikesminister Ghelmegeanu, som under den nazistiska tiden ledde den anti-kommunistiska kampen. Hela tiden var han i själva verket medlem i kommunistpartiet. Den rumänska hemliga polisen rapporterade till honom om den kommunistiska sammansvärjningen. Han, inrikesministern i den anti-kommunistiska regeringen, överlämnade genast dessa rapporter i händerna på det hemliga kommunistiska ledarskapet. Nu har alla tidigare politiska ledare i Rumänien fängslats. Men denne man har blivit mycket ärad av kommunisterna!

Professor Constantinescu-Jashi var professor i teologi vid det ortodoxa prästseminariet. Han lärde unga män att bli präster. Dessa ungdomar visste inte, att han i all hemlighet var medlem av kommunistpartiet. Då kommunisterna kom till makten, blev denne professor chef för det kommunistiska kultministeriet. Hans uppdrag var att utrota religionen och förstöra just de ungdomar, som han hade lärt till präster. Tack vare hans underskrift har tusenden fängslats och torterats. Somliga av dessa, just de ungdomar, som han hade undervisat, blev hans offer.

De tidigare ortodoxa prästerna Patrashcoiu och Riosheanu är nu överstar i den kommunistiska hemliga polisen. De hade varit ledande präster i den ortodoxa kyrkan. Då kommunisterna kom till makten, rakade de av sig sina skägg, tog av sig prästdräkten och iklädde sig hemliga polisens uniform. Personligen arresterade de och torterade de kristna, som de under så många år hade "lett". Jag skulle kunna nämna många liknande fall med namn och detaljer.

Sekreteraren för det protestantiska prästseminariet i Cluj, Bende, förklarar nu öppet, att han länge har varit medlem i kommunistpartiet och att detta hade skickat honom att arbeta vid det teologiska seminariet för att hemligen propagera för kommunismen bland studenterna.

Vi, som har sett dessa saker med egna ögon, har den fasta förvisningen, att den västliga världens kommunister har medlemmar i de kyrkliga sammankomsterna, i de olika samfundens arbetskommittéer och i västvärldens politiska institutioner.

Föreställ er, vad de rumänska kristna kände, när de arresterades om natten, ställdes inför hemliga polisen och framför sig såg — i hemliga polisens uniform — sin tidigare pastor, för vilken de biktat sig! Nu hade denne "präst" en piska i handen och slog och torterade dem. Då de kristna frågar: "Hur kan ni slå mig?", skrattar den hemliga polisens officer och säger: "Ni, idiot och dumhuvud, som trodde oss! Vi visste, hur vi skulle kunna föra er bakom ljuset!"

Jag har sett exakt denna händelse. Andra har efter tortyren berättat för mig om sin chock och svårighet att fatta det hela. Men det hände... och säkerligen kan det hända en gång till.

Era barn kan få uppleva detsamma. Somliga kyrkoledare spelar säkerligen samma roll nu, som kyrkoledare spelade i vårt land. Era barn kan komma att bli pryglade av dem, som har givit dem nattvarden, av dem, som nu poserar som världsberömda kyrkoledare.

En man vid namn Tibacu var en av de ledande männen i den anti-kommunistiska hemliga polisen i provinsen Bessarabien. Senare upptäcktes det, att han hela tiden hade varit en kommunistledare. En man vid namn Banciulescu var ledare för den anti-kommunistiska polisen i Bukarest. Han kände till alla de aktiva anti-kommunistiska poliser, som arbetade under honom. Då kommunisterna tog makten, visade det sig, att han hela tiden hade stått på deras sida. Ni i den ännu fria västliga världen kommer att erfara liknande överraskningar.

Jag är väl medveten om att sådant är särfall. Jag tror inte, att många av era kyrkliga ledare helt enkelt är kommunister i förklädnad och samvetsgranna kommunistagenter. De flesta är helt enkelt duperade och är brottsligt okunniga om fakta. Okunnighet är dock inte någon ursäkt, när så mycket står på spel. En man, som är okunnig ifråga om krigföring, bör inte bli general. Han kan inte ursäkta det faktum, att hans armé övermannades och tillintetgjordes, därför att han inte kände sin fiende. Och en man, som är okunnig om de sataniska and-

liga makter, som behärskar den ateistiska kommunismen, har ingen rätt att vara andlig ledare. Då striden slutar med en tragedi — som i Rumänien — får han inte säga: "Jag visste det inte, jag var förd bakom ljuset." De flesta av era betydande religiösa ledare är helt enkelt duperade och bedragna. Som ärliga människor tror de på de kommunistiska försäkringarna om samexistens. Men vissa världskyrkoledare spelar samma fula roll av bedragare, som de präster, vilkas namn jag här angivit, spelade i vårt land.

Aldrig kommer västvärlden att kunna fatta, hur mycket kommunister ljuger och bedrar, förrän de har lärt sig det av erfarenheten, något som jag beder aldrig kommer att hända. Kommunisternas fader är djävulen, som är lögnens fader.

Lika mycket som en kristen måste känna Gud, lika mycket måste han känna djävulen och alla dennes trick. Om han inte gör det, kommer han att bli hans offer. Om han inte känner djävulen och hans trick, kan han inte bli en god kyrkoledare. De flesta av era högsta kyrkoledare är uppriktiga män, okunniga om djävulens trick, men sådant är brottslig okunnighet. Jag är dock även övertygad om att vissa av dem är kommunister.

Ledaren för ett av Amerikas största samfund har skrivit ett cirkulärbrev, vari han — efter att ha komplimenterat mig för att ha varit fjorton år i fängelse för Guds ords skull och inför alla försäkrat, att han högt uppskattar mig för det kors, som jag burit — allvarligt uppmanade folk att stänga sina dörrar för mig och att tysta mig. Andra ledare förkastade min varning, trots att den baserar sig på ovedersägliga fakta. Därför vädjar jag till er, pastorer och kristna i de djupa leden! Tag ingen hänsyn till dem och försvara er själva och ert land mot det dödliga hot, som de säger inte existerar! Försvara kyrkorna! Försvara era biblar! Försvara era barns framtid! Det är inget att hoppas på från många av era kyrkliga ledare! De är fullständigt duperade.

Många av dem talar i ert namn utan att ha någon rätt därtill. Talar de för er, när de dricker vin och dinerar med kommunistagenter från bakom Järnridån, under det att kristna martyrer svälter? Handlar de i ert namn, när de kysser kommunistiska "biskopar", som personligen är ansvariga för att ha mördat många kristna? Talar de för er, när de samarbetar

med ryska hemliga polisens betalade agenter? Låter ni ert namn brukas för sådana ändamål?

Många västliga kristna är inte ens medvetna om vad som händer och vad kyrkoorganisationerna i deras namn använder deras pengar till. Då de begriper, samtycker de emellertid ej härtill. Den korta tid, som jag har varit i väster, har jag kväll efter kväll predikat, och sedan har en frågestund följt. Aldrig har någon därvid talat till försvar för kyrkliga nationella ledare och världsorganisationer, som handlar så! Ledarna för dessa grupper är ofta självutnämnda, men vågar tala i kristenhetens namn. Det är en skam för varje ansvarig kristen!

Man kan lätt känna igen en västerländsk kyrkoledare såsom talesman för Moskva, till och med om han döljer detta, om man prövar honom på följande sätt: När han protesterar mot rasdiskrimineringen i Förenta Staterna, Sydafrika och Rhodesia — fördömer han då också samtidigt Röda Kinas utrotande av det tibetanska folket, fördömer han antisemitismen i de kommunistiska länderna? När han protesterar mot apartheid-politiken mot negrerna i Afrika, talar han då också ut mot apartheid mot vita människor i de kommunistiska länderna, där man måste lida, därför att man är jude eller kristen? När han talar emot det amerikanska deltagandet i kriget i Vietnam, talar han då samtidigt emot den nordvietnamesiska aggressionen i Sydvietnam? Talar han ut emot krossandet av den ungerska och tjeckoslovakiska revolutionen av ryssarna? Då han talar till förmån för upptagandet av Röda Kina i FN, talar han då samtidigt emot massmördandet av människor i Röda Kina? Begär han, att de kommunistiska länderna skall respektera FN:s stadgar, som kräver upprätthållandet av politisk och religiös frihet?

När han talar om fredlig dialog med marxister, fråga honom hur det står till med marxisternas offer, med de tusentals kristna martyrerna i den kommunistiska världen! Bryr han sig om martyrerna? Begär han från marxisterna, med vilka han diskuterar, en protest mot torterandet och dödandet av sina kristna trossyskon i den kommunistiska världen?

Han påstår sig vara ledare för Kristi kyrka? Jesus bjöd: "Gå ut och gör alla folk till lärjungar!" Vad för slags missionsaktivitet i de kommunistiska länderna organiserar era

kyrkoledare? Om han är en kyrkoledare, borde han ha gemenskap med de heliga. Han borde ha gemenskap med Maria Magdalena, som tog ett pund smörjelse av nardus och smorde Jesu fötter. Känner ni till något om att han skulle ha upphört med dyrbar heminredning och smycken i sitt eget och familjens liv, all lyx och allt slags slöseri, för att i stället offra åt Kristi kropp, som just nu torteras i de kommunistiska länderna? Motsäger han de officiella delegaterna av de östliga kyrkorna, som kommer till väster och lovordar friheten under kommunismen?

Jag vill, att ni även skall tänka logiskt tillsammans med mig i fråga om följande mycket intressanta företeelse:

Av de tusentals kommunistiska tjänstemän — ambassadpersonal, idrottsmän, och så vidare, som kommer till den västliga världen — har varje yrkeskategori där haft sina avhoppare till friheten. Kommunistiska tidningsmän, idrottsmän, diplomater, artister, balettdansörer och -dansöser, till och med officerare från den hemliga polisen har flytt till väster. Varje yrkesgrupp har haft sina avhoppare! Varje yrkesgrupp utom *en*: de så kallade religiösa ledare, som kommer till Kyrkornas Världsråd! Inte *en* av dessa har hoppat av! Alla andra grupper har haft åtminstone en avhoppare — TILL OCH MED HEMLIGA POLISEN!

Hur kan det komma sig, att de antireligiösa kommunisterna kan räkna med sina "religiösa ledare" till och med mer än de kan räkna med sin egen hemliga polis! Varför är religiösa ledare mer pålitliga och lojala mot kommunismen än till och med hemliga polisen? Jag lämnar åt läsarna att dra sina slutsatser ur detta ovedersägliga faktum.

Vi, som kommer från de kommunistiska länderna, förstår, varför ingen av de så kallade "religiösa ledarna" har hoppat av, under det att någon från varje annan kategori har gjort så. Varför skulle patriark Justinian av Rumänien hoppa av? Han har varit på kommunisternas sida långt innan de kom till makten. Han är en av de förnämsta skaparna av det brutala kommunistiska maktövertagandet, som medförde tortyr och dödande av kristna. Varför skulle han hoppa av? Varför skulle vice-patriarken Tonescu hoppa av? Han var på kommunisternas sida, långt innan de kom till makten. Då kommunisterna tog över, blev vi, som höll honom för en verklig präst,

chockerade över att se honom fästa hammaren och skäran på sin prästdräkt. Han begärde av oss andra att kalla honom "kamrat biskop".

Detsamma har hänt i Ryssland och andra kommunistiska länder.

För det andra är de religiösa "ledarna" i de kommunistiska länderna otroligt förmögna i förhållande till de där rådande förhållandena. Rysslands antireligiösa tidningar har publicerat, att deras metropoliter och patriarker har bankkonton, som i vissa fall uppgår till 300.000 rubler, vilket är en fantastisk summa för att vara i Ryssland.* Ni kan inte finna någon vanlig ryss, som har så mycket pengar — eller ens en tiondel därav. Varför skulle sådana män hoppa av? Varför skulle de inte återvända till en antireligiös regim, som håller medborgare i största armod men skänker stora summor pengar till "biskopar", "patriarker" och "religiösa ledare", som så vackert spelar sin roll för att föra den västliga världen bakom ljuset och infiltrera kyrkoorganisationerna i väster? Åter frågar jag: varför skulle de hoppa av? Ingen har i varje fall någonsin gjort det.

Ingen religiös ledare, som kommer med en officiell delegation från de kommunistiska länderna, är helt och hållet pålitlig.

Låt oss ta fallet med den jugoslaviske officiella kyrkorepresentanten, som kom till väster och talade vid ett kyrkomöte, som hölls i Europa. Han lovordade den religiösa friheten i Jugoslavien, som bara är en partiell frihet, vilken dessutom är av sent datum. Tito ger ingen frihet ens till sina egna kommunistkamrater. Djilas, en kommunist som Tito, som vågade uttryck för politiska synpunkter, som bara föga skilde sig från Titos, har varit fängslad i flera år. Nyligen fängslades Mihajlovitj och fem av dennes kamrater för att ha kritiserat Tito ur socialistisk synpunkt. Om nu Tito inte tillåter ens den minsta politiska motsägelse från kommunistkamrater, vem kan då tro, att han tillåter att evangelium får klart predikas, att han tillåter kristenhetens viktiga budskap "till allt skapat", då ju detta budskap är raka motsatsen till kommunismen?

Kommunismen betygar, att det inte finns någon Gud och

---

* Motsvarar ungefär 1.725.000 kronor.

ingen Kristus. Kristendom betyder kärlek till Skaparen och till Frälsaren. Kommunismen är en hatets religion; kristendomen är kärlekens religion. Kommunismen säger, att människan bara är materia och att hon, när hon dör, blir till salt och mineralier. Kristendomen säger, att människan först av allt är ande och att hon lever evigt och måste förbereda sig för evigheten. Kommunismen förkastar den Heliga skrift och driver gyckel med den. För de kristna är den Heliga skrift Guds ord. Vem kan tro, att Tito, som fångslar Djilas, kan tillåta ett fritt och obegränsat predikande av evangelium?

Javisst, "evangelium" predikas i tusentals kyrkor i Jugoslavien — ortodoxa, katolska och protestantiska kyrkor — men ett stympat, kompromissande, förfalskat och förvrängt evangelium; ett evangelium, som inte stämplar det största brott, som har begåtts dessa dagar mot mänskligheten: brottet att förgifta ungdom och barn med ateismen! Om kristendomen inte proklamerar sin eviga sanning, om kristenheten inte går emot ondskan, är den inte längre någon kristenhet. Endast en sådan förfalskad kristenhet, i vilken Kristus inte kan förkunnas som Konung, är fri i Jugoslavien.

Bibeln säger: "Ve dem, som kallar ont gott och gott ont", och många protestantiska ledare i kommunistiska länder kan anklagas för detta. De jugoslaviska delegaterna vet mycket väl, att präster och vanliga kristna i deras land har dödats, torterats och fångslats av Tito. Till alldeles nyligen hade de inte tillåtelse att hålla söndagsskolor, att ha kyrkliga sammankomster, att publicera böcker, som kunde motverka det ateistiska giftet, och saknade rätt att bevisa den kristna sanningen och utbreda den i största möjliga mån. Och trots detta kallar de ont för gott och lovordar friheten under kommunismen.

Om det finns religiös frihet i Jugoslavien, kan vi vänta oss, att dessa bröder talar om för oss, när vi kan höra radiogudstjänster utsända från Jugoslavien. Vi kan också vänta oss informationer om vad slags söndagsskolor de bedriver, och de borde visa oss de anti-ateistiska böcker, som publiceras av deras samfund.

Vargar kommer klädda i fårskinn och förleder den västliga världens kristna! Och västliga kyrkoledare, några medvetet, andra omedvetet, har hjälpt vargarna att komma in i fårfäl-lan!

Såsom en, som personligen har genomlevt denna tragiska erfarenhet, kan jag förutsäga, att den dag, då ni minst anar, kommer dessa vargar att låta fårskinnen falla och visa sina verkliga ansikten, och ni skall få se somliga av era kyrkoledare såsom lydiga tjänare till kommunismen, såsom kommunistiska propagandister, kommunistiska ledare, liksom det hände i Rumänien. Och då kommer era barn att torteras av kommunisterna, liksom våra blev torterade.

Vid ett möte för kyrkliga ledare i Europa nyligen hade alla mått och steg vidtagits för att inte ett ord skulle sägas mot kommunismen. Men Gud, som är mäktigare än alla människans knep och finter, trädde emellan. De koreanska och kinesiska delegaterna berättade om kommunismens grymheter. De berättade om hur otaliga kristna torterats och dödats enbart i Nordkorea.

När en av de stora kristna personligheterna i den västliga världen såg, att delegaterna var chockade, sade han: "Vi måste bedja!" Med denna mycket heliga fras föll alla på knä, en bön bads och hela händelsen glömdes omedelbart. Ingen enda sade: "Låt oss organisera ett hemligt evangelisationsarbete bakom Järnridån, fastän kommunisterna förbjuder det! Låt oss hjälpa familjerna till de kristna martyrerna där! Låt oss införa biblar och annan kristen litteratur i de kommunistiska länderna för att motverka kommunismens gift! Och när vi verkligen gör detta, låt oss då bedja, att arbetet lyckas!" Men att uttala de heliga orden "låt oss bedja", utan att dra de rätta slutsatserna från vad som har blivit sagt om kommunismens brott, innebär att omedvetet hjälpa kommunisterna att fortsätta med sina brott, precis som de har gjort hittills.

Läsaren skulle bli mycket intresserad av att se fotografier tagna nyligen vid rättegångar mot ryska baptister. Bilderna kan man lätt finna i de sovjetiska tidningarna. Under dem anger tidningarna baptisternas "brott": att ha undervisat barn om Kristus! Vi har i vår ägo urklipp från många av de sovjetiska tidningar, som just nu utges i Ryssland och där namnen anges på dem, som dömts till fem eller tio års fängelse för att ha talat till barn om Kristus.

Ni, kristna föräldrar i väster, är säkerligen mycket glada över era barn i söndagsskolan. Era barn kommer kanske att om tio eller femton år själva vara lärare i en söndagsskola.

Men om ni inte aktar er för kommunismens hot och inom er kyrka kämpar med de andliga vapen, som Kristus har givit mot det kommunistiska hotet, kommer era söner och döttrar att stå inför rätta vid sovjetiska domstolar, anklagade för "brottet" att ha undervisat barn om Kristus. Titta på era barn, som idag leker, och försök föreställa er dem i handbojor, slagna och släpade inför domstolar för att ha varit Kristus trogna!

Kommunismens försvarare berättar för er om öppna kyrkor i Moskva, i Leningrad, och i ännu större utsträckning i satellitstaterna i Europa. De förevisar kristna tidskrifter, som förekommer i de länderna, som till exempel Moskva-patriarkatets tidning, Brödaförsamlingens budbärare, de ryska baptisternas tidning, och så vidare.

Jag är en man, som tror mer på logik än på antagna fakta, ty svek kan ikläda sig dräkten av fakta. I Gamla testamentet läser vi om hur Potifars hustru visade Potifar Josefs kläder för att därigenom bevisa, att Josef hade ämnat våldta henne. Hon hade "beviset" i sin hand, men "fakta" var falska.

Om någon skulle visa mig bilder, som sades vara tagna i helvetet, och skulle låta mig få lyssna till ljudband inspelade i helvetet, på vilka Kristus upphöjes och ord av kärlek förekommer, och om bilderna och ljudbanden skulle visa hur lycklig man är i helvetet, skulle jag inte tro på bilderna eller ljudbanden, jag skulle inte tro mina ögon. Jag skulle tro, vad logiken sade mig: där satan regerar, kan det inte finnas någon lycka eller något upphöjande av Kristus!

Kommunismen är satanisk. Till och med några av Kyrkornas Världsråds närmaste kollaboratörer i förhållande till kommunisterna sade mig, att de anser kommunismen vara satanisk. De framhåller inte detta så mycket officiellt. De erkänner det i diskussioner med mig. Djävulen skulle vara verkligen enfaldig, om han gav frihet åt den oförfalskade kristna religionen. Där satan regerar, kan det inte finnas någon frihet. Där existerar kyrkor, men kyrkor, som har erhållit frihet att förrätta gudstjänst endast genom att ge avkall på sin plikt att predika ett fulltonigt evangelium, vilket innefattar ett avslöjande av varje synd och brott. De är "fria" till att predika, att Jesus var god, men inte att Karl Marx har fel.

Då ju djävulen är en ärkelögnare, så är även kommunis-

terna mästare i att ljuga. Vi har nyligen haft ett exempel på detta. I Röda Kina har man nu förbjudit Shakespeare, Beethoven, kulturens mästerverk, och man kallar detta "Den stora kulturrevolutionen". De benämner alltid illgärningar med vackra namn. De kan utan vidare kalla ett nytt slags kommunistpropaganda för något så vackert som "kristen" religion!

Religionen har ett stort inflytande bakom Järnridån, och kommunisterna är inte så dumma, att de förbjuder den helt och hållet. De förföljer den, men på samma gång exploaterar de den och använder religionen till att utbreda den egna giftiga ideologien.

Vanliga präster och pastorer i de officiella kyrkorna i de kommunistiska länderna måste acceptera denna kompromiss, ibland efter att ha varit fängslade årvis. Att de gör detta beror antingen på att de har blivit hjärntvättade och därför inte längre kan skilja mellan gott och ont, eller också på att de hotats av ett nytt fängslande, med svält eller därför att de egna barnen förbjudits gå i skolan.

Om återigen andra präster och pastorer tillfrågades av er, varför de handlat så, skulle de svara, att de har övergivits av den västliga världen och inte hade någon annan utväg.

Saken förhåller sig dock inte på samma sätt med *hierarkien av de religiösa ledarna* bakom Järnridån, som tjänar kommunismen medvetet och villigt. De användes ju dessutom för att utbreda kommunismen i väster!

DEN UNDERJORDISKA KYRKANS BETYDELSE

Men bakom Järnridån existerar det en annan kyrka, en kyrka, som har bevarat den fulla sanningen och som varje år skänker tusentals martyrer. Det är den underjordiska kyrkan.

Dess bittra erfarenheter har lärt den att vara mycket vis, och den har därför sänt sina medlemmar som präster och pastorer i den officiella kyrkan. Medlemmar av den underjordiska kyrkan har till och med uppnått höga positioner i den officiella kyrkan, och från somliga kommunistländer är de, som kommer som biskopar till Genève och till Kyrkornas Världsråd, hemliga medlemmar i den underjordiska kyrkan. Den kommunistiska hemliga polisen vet inte om detta. De spelar rollen av att vara hemliga polisens agenter, precis som metropoliten Nikolaj och ärkebiskop Nikodim är. De spelar rollen av mycket trogna tjänare till kommunismen, men de tillhör den underjordiska kyrkan. Och dessa beskriver för oss hur de västliga kyrkoledarna ibland är korrumperade och ibland duperade, samt hur de kommunistiska biskoparna efter sitt möte med dessa — med vinglas framför sig och med prostituerade på sina knän — gycklar om sina västliga kolleger, skrattar åt dem och säger: "Nu är de återigen fast; vi lyckades bedra dem ännu en gång!" (Scener exakt likadana som beskrivits av Penkovskij i den ryska hemliga polisen, som dog som martyr för friheten och som berättar för oss hur den västliga världens politiska ledare duperades och hur ryssarna gladdes sig åt detta.)

Kommunisterna önskar bemäktiga sig hela världen, och för att uppnå sitt mål duperar de den fria världens kristenhet samt använder somliga av era själaherdar för sitt syfte.

Som en man, som om sig själv kan använda orden i Ps. 73: 14: "Jag vart plågad hela dagen, och var morgon kom tuktan över mig", som en man, som i fjorton år har uthärdat tortyr av kommunisterna, uppfyller jag min plikt som "väckarklocka" gentemot det västerland, som nu har mottagit mig med gästvänlighet, min plikt att omtala för er, att ni befinner er i dödsfara!

Jag kommer från bakom Järnridån. Vi har i Rumänien sett hur kommunisterna ljuger. Första dagen, som de sovjetiska trupperna marscherade in i vårt land, satte de upp affischer på gatorna. På dessa affischer försäkrade de den rumänska befolkningen, att de inte alls ämnade förändra samhällsordningen i Rumänien samt att de sovjetiska trupperna efter nazismens fall skulle dra sig tillbaka till sitt eget land. Men kort tid därefter gick Visjinsky, tillförordnad sekrete-

rare i utrikesdepartementet, in i vår konungs ämbetsrum, slog näven i bordet och beordrade honom att utnämna en kommunistisk regering. Få i vårt land var på kommunismens sida, men ryssarna påtvingade oss en kommunistisk regering, i det att först vår armé och vår polis avväpnades. Vår kung gjorde värdigt motstånd, så mycket han förmådde, men övergiven av Amerika och av Storbritannien var han tvungen att ge upp till slut. Ingen har valt kommunisterna! Aldrig har något land i fria val gjort kommunisterna till sina ledare!

Nu var de vid makten, men de hade ingen bakom sig, och för att kunna regera började de att föra folket bakom ljuset. De ordnade med demonstrationer på gatorna med slogan "Länge leve konungen", därför att de visste, att kungen var omtyckt av oss. Mycket kort tid därefter, då de hade alla de statliga inrättningarna i sin hand, landsförvisades kungen.

Då kommunisterna visste, att vårt folk är mycket religiöst, spelade de själva rollen av att vara religiösa. Just som italienska och amerikanska kommunister nu säger, att de kan vara vänner med katoliker och protestanter och alla människor, så sade kommunisterna vid den tiden: "O, de ryska kommunisterna har inte gjort det bra! De har förföljt religionen, men vi kommer inte att vara sådana!" Jag såg själv Teohari Georgescu, vår kommunistiske inrikesminister, göra korstecknet i den ortodoxa kyrkan och kyssa ikonerna.

Bakom Järnridån finns det en makt, som har gått emot kommunismen ända från början. Det är den underjordiska kyrkan i Ryssland, i Kina och i de europeiska satellitländerna. Denna underjordiska kyrka är det enda hoppet för en tredjedel av världen. Och eftersom hela världen hotas av kommunismen, är denna underjordiska kyrka det stora hoppet för hela världen. Det borde ligga i Amerikas nationella intresse, i den västliga civilisationens intresse, i den universella kyrkans intresse, att göra det yttersta för att stödja den underjordiska kyrkan i det kommunistiska lägret. Den är den enda organiserade oppositionen där.

Men vissa västliga kyrkoledare, och speciellt i Amerika, gör sitt yttersta för att lägga munkavle på den underjordiska kyrkans röst. Angivare och förrädare, som är ledare av de officiella kyrkorna i de kommunistiska länderna, mottas med stor ära i ert land. När jag varnade en av de mest betydelsefulla

männen i Kyrkornas Världsråd — sedan han själv hade erkänt att "Wurmbrand är en man, som har varit fångslad i fjorton år för Guds ords skull" — skrev denne till alla sina församlingar, att jag inte skulle ges tillåtelse att predika i dem. Det verkliga motivet för detta är att han är rädd för att hans kyrkor skall få höra budskapet från den underjordiska kyrkan från bakom Järnridån.

Aldrig har någon medlem av den underjordiska kyrkan, som har lyckats fly till väster, blivit mottagen i Genève! Aldrig har de blivit inbjudna för att säga, vad de har att säga! Det finns kyrkliga ledare, som gör sitt yttersta för att dölja den tortyr, som de vet, att kommunisterna har utsatt de kristna för.

Kyrkan i den västliga världen går miste om mycket genom att inte lyssna till rösten av den underjordiska kyrkan i den kommunistdominerade världen. På grund av indifferens får västvärldens kyrka inte någon upplysning om det kommunistiska hot, den själv är utsatt för.

Men det finns någonting annat också. Liksom ostron frambringar pärlor, då något främmande föremål tränger in mellan skalen (pärlor är ingenting annat än ostronets tårar), så har den underjordiska kyrkan på grund av mycket lidande under mer än femtio år i fångelser och under tortyr frambringat pärlor i fråga om utsökta kristna själar. Dessa har ett kunskapsdjup beträffande Gud, som är okänt för era moderna teologer, som varje år hittar på någon "ny" teologi. Dessa gudsrikets dyrbara pärlor förblir okända för västerns kyrkor!

I lidandet har ledarna och martyrerna från den underjordiska kyrkan begåvats med ovanliga andliga gåvor och andlig styrka. Jag befinner mig vid liv tack vare de undergörande gåvor i den helige Andes kraft, som Gud har givit den underjordiska kyrkan som belöning för sin trohet i lidandet. Otaliga andra har helats på samma sätt. Alla dessa nådegåvor uteblir från kyrkan, så länge som era kyrkoledare ställer upp en skiljemur mellan er kyrka och den underjordiska kyrkan samt sätter munkavle för den underjordiska kyrkans röst.

Ni borde inte tillåta detta brott att få förövas! Bed era kyrkoledare om gemenskap med den underjordiska kyrkan bakom Järnridån! Bed era kyrkoledare att låta er få komma i kontakt med de mest värdiga representanter, som

Kristus har i världen idag!

Den underjordiska kyrkan består av människor, som med egna ögon har sett Herrens tecken och under och hans mäktiga hand och utsträckta arm. Denna kyrka har ett budskap, som kan rädda er kristna tro, som kan rädda er kyrka, er frihet, ert land och er civilisation.

Jag har just upplevt min första Tacksägelsedag i Amerika. Jag var i kyrkan, sedan i ett kristet hem. Jag mottog gäster i mitt eget hem. Alla i Amerika var så lyckliga den dagen.

Men min hustru och jag grät. Vi minns, vad det betydde för oss att vintertid ha händerna i bojor på ryggen och inte kunna torka oss om näsan. För er var Tacksägelsedagen en dag av glädje. Vi kunde inte glädja oss som de andra, inte bara därför att vi minns de ting, som vi har genomlevt, utan därför att vi vet, att tusentals av våra trossyskon går igenom detsamma, och ännu värre saker, just nu.

Västerlänningar, detta är den framtid, som kommunisterna och deras medbrottslingar förbereder för era barn!

I Ryssland finns det en lag, som tillåter kommunisterna att ta barn från kristna föräldrar för att — som de säger — förhindra, att dessa barn "förgiftas av den farliga kristna läran". Barn har frångagits otaliga kristna i Ryssland och överlämnats till kommunistiska barnhem, där barnen läres att hata varje tanke på Gud och Kristus. Föräldrarna har inte tillåtelse att träffa dem.

Ni, fria västerlänningar, ert öde kommer att bli tragiskt, om ni inte vill motverka kommunismen i ert land! Låt er inte insövas inför ett dödligt hot genom att påverkas av era kyrkoledare, som dag och natt arbetar för att mildra er opposition mot kommunismen och för att få er att glömma dess faror!

Jag vet, att jag är en mycket obetydlig kristen, men ni hör trots allt genom mig en varning från dem, som inte kan tala för sig själva — den underjordiska kyrkans varning, som blir hörd efter femtio års kommunistisk tortyr och dödande. Det är denna underjordiska kyrka, som är den enda effektiva oppositionen i de kommunistiska länderna idag. Det är denna kyrka, som varnar er, att om ni inte hjälper den, kan mycket väl ert eget öde bli deras!

Medvetet eller omedvetet arbetar somliga av västvärldens

kyrkoledare dag och natt på att dämpa det västliga motståndet mot kommunismen och att insöva sitt folk.

Jag för min del betraktar detta som förräderi.

Det är att förråda de miljoner västerlänningar, som kommer att få betala samma pris, som vi har betalat i Rumänien.

Det är att svika deras barn, som kommer att få genomlida, vad våra barn har genomlidit.

Det avfälliga kyrkoväldet må gärna gå samman med kommunismen — men den trogna kristenheten kommer aldrig att göra detta!

Ni, fria västerlänningar — lär av vårt tragiska öde!

Brev till kyrkoledare

I. KORRESPONDENS VID DIREKTKONFRONTATION MED DEN VÄSTLIGA VÄRLDEN 1966

Brev till en katolsk ärkebiskop

Ers Högvördighet!

Det var verkligen ett nöje för mig att få tillfälle tala med en framstående personlighet inom den katolska kyrkan i Amerika.

Men i ett kort samtal kunde inte allt sägas. Jag anser det vara min plikt att skriva följande till Er.

Hos oss i Rumänien byggdes en kanal genom utnyttjande av slavarbetare. 200.000 män och kvinnor arbetade på den, hungriga, pryglade. Tusenden dog. Vid kanalen åt människorna råttor och ormar. Min egen hustru åt där gräs som boskapen.

Vid denna kanal fanns något som kallades "den religiösa gruppen", ett förband slavar för utrotning. Den bestod av biskopar, präster, pastorer av alla trosriktningar eller, som vi säger, av alla olika "splittringar" (Kristus vill, att vi skall

vara ett). Men där fanns inte endast folk ur det andliga ståndet. Bönder, unga pojkar, alla, som var i fängelse för troheten mot Kristus, placerades i denna grupp, som till övervakare hade vanliga kriminella fångar, åt vilka frigivning hade lovats, om de bara torterade dessa kristna.

Detta löfte hölls aldrig, men de kriminella tävlade om att tortera de kristna, i hopp om att själva frigges. Ve den, som överraskades med att göra korstecknet, knäppa händerna till bön eller säga ett ord om Kristus! Han måste betala med sitt blod för detta.

En söndagsmorgon kom den politiske officeren vid kanalen för att inspektera gruppen och kallade bara på måfå fram en ung man. Han frågade honom: "Vad var ert yrke?" Han svarade: "Jag har varit och jag är fortfarande katolsk präst." Kommunisten frågade honom åter gycklande: "Tror ni fortfarande på Kristus?" Prästen teg några sekunder, långa som evigheten, ty evigheten avgjordes under de där sekunderna. Sedan började hans ansikte att skina. Jag tror på verkligheten av Jesu förklaring på Förklaringsberget. Jag har sett det själv. Så öppnade prästen munnen. Ännu talade han inte. Men i det ögonblicket förstod jag en bibelvers, som alltid hade tyckts mig egendomlig. Matteus skriver i inledningsorden till Bergspredikan: "Jesus öppnade sin mun och sade." Vad är det för mening med de orden? Ingen kan ju tala med sluten mun! Men nu förstod jag. På Bergspredikans berg hade samma sak inträffat, som jag nu såg för mina ögon. Öppnandet av munnen var en sak för sig. Prästen hade bara öppnat sin mun. Ännu talade han inte, men gudsfruktan överkom oss alla. Vi visste, att en pärla nu skulle komma ut ur hans mun.*

Då sade prästen med mycket ödmjuk men mycket beslutssam stämma: "Herr löjtnant, då jag blev präst, visste jag att i kyrkohistorien tusentals präster hade dödats för sin tros skull. Trots detta blev jag präst. Jag visste innebörden. Och alltid, när jag steg fram inför altaret, iklädd den vackra prästskruden, lovade jag Gud att om jag skulle behöva bära fångdräkt en gång, skulle jag också då tjäna honom. Herr löjtnant, fängelset är ett dåligt argument mot religionen! Jag älskar

---

* I boken "Med Kristus i kommunistiskt fängelse" lägges berättelsen av denna episod i munnen på abbot Iscu. Se sid. 109 a.a., 1:a uppl.

Kristus av hela mitt hjärta!"

Jag är ledsen, att jag inte kan beskriva hans röst, då han uttalade orden "jag älskar Kristus". Det var som att höra Julia tala om Romeo. Vi andra skämdes. Vi trodde på Kristus — men denne man älskade honom som en brud älskar sin brudgum.

Löjtnanten frågade honom vidare: "Och tror ni fortfarande på påven, också?" Prästen, som mycket väl visste, att hans svar kunde kosta honom livet, svarade vad han trodde: "Sedan aposteln Petrus har det alltid funnits en påve. Och till dess att Jesus återkommer, skall det alltid finnas en påve. Vår nuvarande påve (det var Pius XII) har inte skakat hand med er, och aldrig kommer en påve att göra detta!"

Mannen blev sedermera fruktansvärt torterad. Därefter försvann han. Jag tror knappast, att han ännu är i livet. Han gav sitt unga liv inte bara för sin tro på Kristus utan också för sin trohet mot påven.

Vilken chock det måste vara för honom, var han nu må befinna sig — i detta livet eller i ett annat —, att upptäcka, att han hade misstagit sig. Påven har skakat hand först med Gromyko, sedan med Podgorny, sovjetiska regeringsmedlemmar, som har fängslat och dödat tusentals katoliker och miljoner andra kristna. Han har skakat hand med dessa, som har stängt otaliga kyrkor och förgiftat den katolska ungdomen med ateismen.

Inte bara Stalin kan göras ansvarig för de olika brotten. Då Stalin dödade kristna, var Podgorny, Gromyko, Bresjnev och andra Stalins bödlar. Påven har tryckt mördares blodfläckade händer i stället för att offentligt avslöja mördarna och ställa sig på martyrernas sida.

I Röda Kina, i Ten-Sheen-distriktet, har fyra katolska präster blivit levande begravnar. I Kanton har katolska nunnor tvingats att trampa på kors. Alla kyrkor har stängts och vanhelgats med bilder av Mao Tse-Tung. Medan sådant hände, kom de katolska biskoparna i Amerika samman för att besluta om den viktiga frågan om det tillåtna i att äta kött på fredagar. De uttalade inte ett enda ord av solidaritet med kommunismens offer. De protesterade inte. Jag såg bilder av dessa biskopars leende ansikten. Jag såg Ert eget leende ansikte och undrade: "Hör Ni till samma kyrka, samma kropp

som dessa martyrer? Hur kan det då komma sig, att Era ansikten inte uttrycker deras lidanden? Är det inte så i en kropp, att om en lem lider, så lider alla de andra lemmarna med den?"

Jag har bevistat många gudstjänster i katolska kyrkor i Amerika. Jag har hört de heliga för århundraden sedan nämnas. Jag har stor respekt för dem också, men mycket sällan nämnde någon i sin predikan den katolska kyrkans helgon och hjältar av idag, vilka dött för sin tros skull i kommunistvärlden.

Jag läste påven Pauls tal inför vad som falskeligen kallas Förenta Nationerna (som ju tvärtom är en organisation av oförenliga nationer) och där påven, som av Er menas vara Kristi ställföreträdare, talade. Han talade ord av respekt och beröm gentemot alla därvarande representanter och gjorde ingen åtskillnad mellan kristna ledare, som låter kristenheten få blomstra, och andra ledare, som dödar de kristna. Han drog alla över en kam, gav alla samma respekt, uttryckte sin övertygelse att de, som älskar friheten, och gangsters, som har stulit hela länder genom svek och terror, strävar efter fred, samt gav dem alla samma välsignelse.

Gjorde Jesus ingen skillnad mellan Herodes, fariséerna, oskyldiga barn och sina egna lärjungar? Är inte detta missledande? Skulle inte påven ha bort uttrycka sin solidaritet med vår tids martyrer? Skulle inte påven ha bort protestera mot dödandet av hans egen trogna skara? Skulle han inte ha bort använda FN:s talarstol för att alarmera människorna om det kommunistiska hotet för den västliga världen? Detta är i varje fall vad de lidande katolikerna bakom Järn- och Bamburidåerna hade rätt att vänta av honom! Han svek dem.

Missledande var också den avlidne påven Johannes XXIII:s encyklika "Fred på jorden". Förförelsen och kärleken använder samma språk. Om man älskar en flicka och vill ha henne till sin hustru, säger man till henne: "Jag älskar dig!" Om man vill ha en flicka bara för en natt för att sedan kasta henne ifrån sig som en smutsig trasa, säger man samma ord till henne: "Jag älskar dig!" Sak samma gäller ordet "fred". Varenda gangster undrar, varför polisen inte lämnar honom ifred. Han har stulit och undrar, varför polisen är efter honom. En gangster stjälar kanske en portmonnä. Men kommu-

nisterna har stulit länder med sammanlagt en miljard invånare. Aldrig har någon nation valt kommunisterna som ledare genom fria val! De är gangsters i internationell skala. Visst önskar de fred! De önskar vara ifred med vad de har stulit för att kunna fridfullt förbereda nästa steg framåt. Detta är vad de menar med "fred"! För kristna är begreppet "fred" förbundet med "rättvisa". Fred skapas, då gangsters får sitt rättmätiga straff, och då det stulna återlämnas till den legitime ägaren.

Påven Johannes talade för "fred" utan att inta någon strikt hållning *mot* kommunismen och *för* de förslavade folken. Även härigenom förledde han de kristna.

En påves titel är i själva verket "Pontifex maximus". "Pontifex" betyder på latin "brobyggare". Varje kristen är en brobyggare. Genom tårar, böner och självupppoffring bygger varje kristen broar, på vilka syndaren kan gå från avgrunden till himlen. Syndare och brottslingar får alla kärleksfull hjälp från de kristna till att bli frälsta. Men bara syndare och brottslingar får detta — aldrig synden och brottet! Kommunisterna skall älskas, men inte deras synd. Både när det gäller de senaste påvarna och vissa kyrkliga ledare i den protestantiska världen är inställningen till kommunismen välvillig, då de i stället borde förbinda sin kärlek till kommunisterna såsom medmänniskor med ett hat gentemot deras gudlösa system.

Det finns ingen möjlighet att bygga en bro, som skulle förena brottslighet med rättfärdighet!

Påven sluter nu vänskapsförbindelser med kommunistiska länder, fastän Vatikanen tidigare exkommunicerade biskopar för minsta samarbete med kommunisterna. Är detta rätt?

Som man ju förstår, tror jag inte att påven är Kristi ställföreträdare. Men påven själv borde tro på den påvliga ofelbarheten. Påven borde respektera, vad en annan påve sagt. Därför vill jag citera påvares uttalanden om kommunismen:

Pius IX i "Qui pluribus" (1846): "Kommunismen är *absolut* emot själva naturens lag, och om den en gång antages, kommer den att fullkomligt förintä alla människors rättigheter, egendomsförhållanden och besittningar och till och med samhällslivet såsom sådant." (Konkordat med dem, som tillintetgör all rätt.)

Påven Leo XIII i "Quod apostolice muneris" (1878): "Kommunismen är den dödliga farsot, som oförmärkt innestalar sig ända in i märgen av samhällslivet men blott för att leda detta till förintelse." (Konkordat med en hemsökelse som förstör. Varför skulle inte läkare kunna komma till fredligt samförstånd med andra slags hemsökelse, som t.ex. kolera?)

Påven Pius XI i "Ateistisk kommunism" (1937): "Kommunismen fråntar människan hennes frihet, berövar individen all dess värdighet och avlägsnar all den moraliska återhållsamhet, som förhindrar utbrott av blind impuls."

Detta är förstås bara vanliga uttalanden av påvar, och då de inte är "ex cathedra", så kanske de inte betraktas som ofelbara av katolikerna.

Men nu vill jag påminna Er om ett dekret — av den katolska kyrkans heliga synod från den 2 juli 1949:

"Den troende, som erkänner kommunisternas materialistiska och antikristna lära, och särskilt troende, som försvarar och propagerar den, utsätter sig *ipso facto* för avfall från den katolska läran med exkommunicering, särskilt förbehållen påvestolen, som följd."

Detta dekret är bindande inte bara för dem, som är underkastade påvestolen, utan också för den, som sitter på den.

Endast ett problem uppstår. Är det ett brott att umgås med en varg, bara när den uppträder såsom varg? Eller är det inte desto mera ett brott att umgås med honom, då han uppträder förklädd i fårakläder? Skulle inte en kyrkoledare kunna skilja mellan ett riktigt får och en varg i förklädnad?

Kommunisterna visar sig nu i förklädnad som förespråkare för universell fred, förutsatt att de får behålla vad de har stulit och ges frihet att förbereda sig på nästa skutt framåt i världsrevolutionen. Kommunisterna, dessa som har fördrivit det tibetanska folket, som praktiserar antisemitism, som har deporterat hundratusenden till Sibirien för brottet att ha varit litauer, judar, tyskar och rumäner, som förföljer människor för deras religions skull, dessa, som har bragt folk till svältgränsen under svepskäl att bekämpa fattigdomen — bör inte sådana demaskeras? Bör inte fåren varnas för deras nästa trick?

Katoliker och protestanter hos oss är inte vana att ha dialoger med marxisterna. Varför har marxisterna dialoger bara

med de kristna i väster? Varför förbjuder de förkunnandet av hela den kristna sanningen i sina egna länder? Varför har de inga dialoger med kardinalerna Wyszinsky och Mindzenty? Varför går de inte till den andra världen för att ha dialoger med de miljoner kristna, som de själva dödat?

Genom varje utslätande attityd gentemot kommunisterna, genom Er tystnad beträffande den kommunistiska terrorn, genom att diskutera köttätande eller ej om fredagarna, under det att Era bröders blod gjutes — liksom när fariséerna gav tionde av småsaker och ignorerade de betydelsefulla sakerna i lagen —, trampar Ni på martyrernas blod!

Då jag berättade litet om detta, böjde Ni Ert huvud och sade: "Vi är utan ursäkt." Jag hoppas, att Ni inte bara låter det stanna vid denna skamkänsla, utan att den kommer att ta gestalt i handling också.

Man kan inte samtidigt bygga broar åt får och vargar. Man måste helhjärtat vara antingen på de förtrycktas sida eller på förtryckarens. Det går inte att göra bådadera. En klar ställning måste intas.

Bakom Järnridån existerar det en djupgående ekumenik. Calvin lärde oss, att inte allt är fel inom katolicismen. Ni tror på den heliga Treenigheten, Ni håller bibeln för en helig bok, Ni läser samma trosbekännelse som vi. Det är bara några av Era dogmer, som vi, protestanter, inte kan ge vårt erkännande åt. Men vanligen lider de katolska kristna bakom Järnridån förföljelse för de kristna grundsanningars skull, som de delar med oss, och inte för vad som skiljer oss åt. På det stora hela är de kristna i de kommunistiska länderna *ett* i kamp och lidande. Detta är en ekumenik, som jag vill skriva under på!

Men en ekumenik mellan katolska kyrkoledare, som inte bekymrar sig om martyrkyrkan i en tredjedel av världen, och protestantiska ledare, som är likasinnade, är ogudaktig.

I urkyrkan intog Rom en hedersplats, därför att det gav det största antalet martyrer. Detsamma gäller idag om den underjordiska kyrkan i kommunistländerna. Den underjordiska kyrkans röst borde lyssnas till, och kristna av alla riktningar borde räcka denna kyrka handen och hjälpa henne i hennes heroiska kamp för Kristus mot kommunismen.

I kristlig kärlek,
R. Wurmland

Utdrag ur ett brev till en av Kyrkornas Världsråds ledande män

Käre broder!

Mitt namn är kanske okänt för Er. Jag är en luthersk pastor av rumänskt ursprung, som har arbetat i Kyrkornas Världsråds representation i Rumänien. Därefter var jag i rumänskt fängelse i 14 år, och en av huvudanklagelserna mot mig var, att jag hade representerat något som vid den tiden betraktades som en imperialistisk spionorganisation, Kyrkornas Världsråd.

Jag friköptes ur Rumänien genom Norska Israelsmissionen och Judekristna Förbundet. Nu är jag sedan någon tid i USA, där jag hitintills misslyckats i mina försök att få ett sammanträffande med Er i juni månad.

I lång tid undvek jag att skriva till Kyrkornas Världsråd i Genève, då jag inte önskade göra detta ekonomiskt förpliktigt gentemot mig, men sedan jag lyckats tillförsäkra mig mitt dagliga bröd, gjorde jag detta fastän med sorgset hjärta.

Denna sorg fick jag, då jag läste en artikel i "International Review of Missions", publicerad av Kyrkornas Världsråd i januari 1966, där det stod skrivet, att "den ortodoxa kyrkan och protestantismen växer i Rumänien i en atmosfär av fullkomlig religionsfrihet". Jag bad mr Visser t'Hooft att besvara följande frågor, om detta påstående vore sant:

1. Vilken är adressen till Bibelsällskapet i Rumänien? (Inget Bibelsällskap tillåtes i Rumänien!) Kunde han visa mig en bibel, som tryckts under de senaste 20 åren i Rumänien?

2. Kunde han nämna en enda bok tryckt av en protestant under de senaste 20 åren?

3. Vilken är adressen till KFUM i Rumänien?

4. Kunde han ge mig adressen och tidpunkten för en enda söndagsskola för barn i Bukarest?

5. Vilket namn och vilken adress har någon enda kristen välgörenhetsorganisation i Rumänien?

6. Var kan jag lyssna till kristen radioutsändning i Rumänien?

7. Var befinner sig pastorerna Vacareanu, Nailescu, Ghel-

begeanu och andra? (De är fängslade för sin tros skull!)

Det finns många fler liknande frågor, som jag skulle vilja ställa till honom.

Varför förmedlas uttryckliga lögner, som är smädelser för mitt fosterland och dess kyrkas lidanden?

Om min barberare skulle ha satts i fängelse för stöld och sedan frigivits, skulle jag ha gått och hälsat på honom och hjälpt honom och frågat honom om hans upplevelser i fängelset. Jag, en rumänsk pastor, som varit 14 år i fängelse, varvid en av huvudanklagelserna mot mig var, att jag arbetat för Kyrkornas Världsråd, tillfrågades inte någonting om mina erfarenheter eller vad jag vet om tillståndet i Rumänien.¹

Ärkebiskop Moisescu, om vilken till och med sparvarna i Rumänien vet, att han är en förrädare och en hemliga polisens man, blev fint trakterad i Genève. Jag var i fängelse med 400 kristna — utlämnade av denne samme Moisescu. Han rapporterade om vad som händer i Rumänien. Broder Visser t'Hooft sänder mycket vänliga hälsningar till mig men har aldrig bett att få tala med mig.

Biskop Hromadka, en ärkeförrädare, som reste till Moskva och lovordades av Mikoyan, som var Stalins högra hand i dennes massmördande av kristna, är en annan, som väl trakterats i Genève.² Men jag fick aldrig tillfälle till ett sammanträffande! Ingen frågade mig, hur jag klarar livet, om jag har tillräckligt att äta. (Jag behöver inte detta, eftersom jag har mat, men det skulle ha varit helt normalt att fråga mig också om detta.) Men vad som är av större betydelse: man frågar mig inte om vad som händer i Rumänien och om hur de kristna där klarar sig.

Hjärtana på de rumänska kristna blöder, då de vet, att deras förrädare och angivare omfamnas i Genève, under det att de själva inte får någon chans att berätta om vad som händer. Mycket artigt sade man mig: "Var snäll och kom inte till Genève, ty kommunisterna kommer att få reda på det och

---

¹ Om detta hjälparbete står att läsa i förf:s självbiografiska bok "Kristus på judarnas gata".

² Under liberaliseringen i Tjeckoslovakien före den 21 aug. 1968 erkände Hromadka öppet för Kyrkornas Världsråd, att han tidigare gjort och sagt saker och ting under trycket av kommunistiskt hot. Övers. anm.

bli irriterade", precis som om kommunisterna dikterar i Genève också och inte bara inom det sovjetiska lägret!

Jag har försökt komma till tals i USA med ledarna för Kyrkornas Nationella Råd (som Kyrkornas Världsråds amerikanska avdelning heter. Övers. anm.). Jag har försökt komma till tals med Er. Jag hade ingen framgång. Man sade mig — och jag tror det — att Er tid är så upptagen, att Ni knappt hinner äta lunch och middag.

I 14 års tid åt jag varken lunch eller middag, och jag tycker, att kyrkoledare borde ålägga sig vissa fastedagar samt bereda sig att lyssna till dem, som har lidit, samt inse, att det är deras plikt att bekämpa kommunismen, som torterar kristna, och att de inte bör stifta vänskap och ha gemenskap med den.

Jag vet, att en sådan obetydlig pastor som jag vanligtvis inte skriver ett sådant här brev till kyrkoledare. Det hela kan tyckas Er onormalt, men jag talar utifrån en onormal situation, utifrån en kyrkas belägenhet, som har nått lidandets gräns.

Hromadka skakade hand med Mikoyan. Visste han, att 150 baptistpastorer nyligen deporterades till Sibirien av Mikoyan? Vi har listan på dessa 150 pastorer.*

Jag har yppat för Er min kyrkas lidande. För egen del kommer jag aldrig mer att bli frisk, ty i stället för att försöka glömma, vad jag har gått igenom, måste jag återigen öppna mina sår, varje gång jag omtalar för andra vår kyrkas lidande, min och Er.

Hitintills har mycket sagts om fredlig samexistens. Jag är inte någon politiker och jag känner inte till vilken taktik som är lämpligast, men jag vet, att om stater kan ha fredlig samexistens med kommunismens internationella gangsters, så kan i varje fall kyrkoorganisationer aldrig fredligt samleva med ateismen, utan de måste bekämpa den till det yttersta.

Var snäll ursäkta karaktären av detta brev! Det har skrivits av en man, som under 14 år i fängelse kan ha förlorat sitt sätt. En lidande själ har ropat till Er! Jesus har alltid lyssnat

---

* Se vidare Richard Wurmbands förhör inför den amerikanska senaten, på svenska under titeln "Recept för kyrkors förintande", utgiven av Slaviska Missionen, Bromma.

till sådana rop med medkänsla. Var snäll och uppta det på samma sätt och se, om Ni inte kan arrangera så att vi kan träffas så snart som möjligt! Jag bifogar en lista, där Ni ser när jag själv är upptagen, samt ett intyg, som i detalj skall klargöra för Er, vem jag är. Jag emotser Ert svar.

Mr Visser t'Hooft besvarade aldrig mitt brev. Jag undrar, om han skulle ha lämnat ett brev från förrädaren Justin Moisescu obesvarat?

Försök sätta Er själv i mitt ställe och föreställa Er, hur jag kände det, då jag i USA kom till Kyrkornas Nationella Råd och under väntetiden tittade igenom periodiska tidskrifter, utgivna av detta råd. För en människa, som inte läst någonting på 14 år, var det första, som ögonen mötte, en artikel, i vilket rådet försvarar professor Althizer mot den metodistiske biskop, som önskade utestänga honom från universitetet. Rådets tidskrift sade, att en professor i teologi har rätt att säga, att "Gud är död". Om Gud hade varit död, skulle vi alla för länge sedan ha varit döda också! Vi levde i 14 år tack vare Guds uppehållande hand. Kristna fångar bands fast vid kors. Korsen lades på golvet, och tre gånger om dagen var andra fångar tvingade att uträtta sina naturliga behov på ansiktena och kropparna av dessa män; därefter upprestes korsen igen.

Om dessa kristna inte hade haft levande Gud nära sig den tiden, skulle de inte ha överlevt, och deras tro skulle inte ha överlevt.

Det andra jag läste var, att Nationella Rådet ber Amerika tillåta Röda Kina bli medlem av FN — men där fanns inte ett ord om de kinesiska kristnas lidande!

Jag har i min ägo ett brev från det kinesiska kommunistpartiets centralkommitté till kommunistpartiet på Kuba, där det förklaras, hur kommunisterna skall kunna överta ledningen av kyrkor.* Försöker kommunisterna nu medvetet att få Kyrkornas Världsråd i sina händer — och har de inte i stor utsträckning lyckats därmed?

Jag hoppas höra ifrån Er vid första lägliga tillfälle och ser

---

* *Li-Wei-Han-dokumentet. Finns att läsa i "Recept för kyrkors förintande".*

fram emot att få tala med Er personligen. Under tiden förblir jag värdsamt och tillgivet

Er broder i Kristus,
Richard Wurmbbrand

Utdrag ur ett andra brev till samme KVR-ledare

Innan jag för min del talar med en människa, gör jag henne till föremål för stilla meditation, till dess meditationen övergått till kontemplation, till dess jag ser hennes själ avklädd kroppen och fri från det förgängliga, som den en gång skall stå inför Domaren. Jag ser henne inte sådan, som hon nu är, utan som hon då kommer att vara — när hon beklagar varje sin synd, liksom jag själv djupt ångrade mina under åren i ensamcellen. Detta får mig att älska henne. Jag önskar, att Ni må bli salig i det eviga paradiset, som visst och sant existerar. Jag skulle inte vara lycklig, om inte Ni också vore lycklig där. Jag mediterar dagligen inför korset och vet, hur mycket Jesus längtar efter att Ni inte bara skall bli frälst utan också förhärligad — hur han törstar efter Er själ!

I denna sinnesförfattning talade jag med Er den 9 ds. I samma tankar skriver jag nu.

"Jag var i fängelse och ni besökte mig inte." Denna förebråelse kan jag göra till alla den västliga världens religiösa ledare, som har besökt kommunistländerna under de senaste åren. Ni har inte ens bett om att få träffa dessa tusenden av kristna fångar; Ni har inte kommit för att hälsa på deras familjer, som svälter.

Men det finns något annat också: somliga av oss har sluppit ut till den västliga världen. Här frågade Kyrkornas Världsråd oss aldrig, vad vi äter. Inte heller Ni har frågat mig om detta. I denna världen äger jag för närvarande inte en säng, ett lakan, en filt eller en sked, som är mina egna. Och det finns många andra i samma situation som jag. Jag träffade Er efter så många år av utesägliga lidanden. Varken Ni eller andra religiösa ledare (utom sällsynta undantag) hade ett enda ord av tröst för mig, eller ett ord att styrka min tro, som så försvagats genom de många provningarna. Vi är Guds små. Ni har försummat Er plikt gentemot oss alla.

Pastor Milan Haimovici har varit 7 år i fängelse i Rumä-

nien för att ha arbetat för Kyrkornas Världsråd. Han har utstått stark tortyr för att han skulle ge anklagelser mot andra, men han gav inga sådana anklagelser. Han lyckades komma ut ur Rumänien. Ingen i Kyrkornas Världsråd bekymrade sig om honom! En bulgarisk pastor, Popoff, är nu i Sverige efter 13 år i kommunistiska fångelser. Kyrkornas Världsråd hade inte ett kärleksfullt ord eller ett öre att ge honom.

Vid den senaste presbyterianska sammankomsten, liksom vid alla Kyrkornas Världsråds sammanträden, beslöts det att bygga broar mot den kommunistiska världen. Gentemot den miljard människor, som förtryckes av kommunisterna, bygger amerikanska kyrkoledare inga broar. Vi kände inte Er omsorg.

Vår konversation har varit dramatisk. Jag talade barskt med Er, men vi omfamnade också varandra och bad tillsammans. Det var, därför att jag älskar Er, medan andra hatar och attackerar Er. Natan anklagade David för grova brott, men han gjorde det av kärlek.

Hur skall jag beteckna det presbyterianska mötets senaste beslut om att bygga broar mot kommunismen, "med risk att sätta Amerikas nationella säkerhet i fara"? Vad har paret Rosenberg gjort? Också de byggde en bro mot kommunismen och satte Amerikas nationella säkerhet i fara. De avrättades i elektriska stolen. Och nu försöker det presbyterianska mötet att bygga liknande broar! Kyrkornas Nationella Råd och Kyrkornas Världsråd och många andra denominationer gör sammaledes!

Vad som får mig att gråta är, att det dagen efter publicerandet av sådana skamliga beslut inte blev demonstrationer av miljoner amerikaner, som med starkt patriotiska känslor protesterade mot dem och mot att dessa kyrkoledare får stanna på sina poster.

Jesus lär oss att älska våra fiender. Mördaren av medlemmar i min familj har blivit omvänd i mitt hem. Jag har fört några av mina kommunistiska fångvaktare till Kristus. Jag vet, vad kärlek till fienden innebär. Men hur skall jag kunna älska en fiende, om jag inte av hela mitt hjärta älskar mitt eget land? Att "sätta Amerikas nationella säkerhet i fara" är inte en fras. Det innebär att sätta miljoner människors liv i fara.

En miljard människor lever under hemskt förtryck. Kommunisterna har tillkännagivit, att de har dödat miljoner oskyldiga kristna men skyller Stalin för detta. Men var befann sig Mikoyan, Bresjnev, Gromyko etc. vid den tiden? De var Stalins bödlar! Å andra sidan finns det en värld av frihet för de kristna samt dessas huvudsakliga stöd — Amerika. Jag har sett otaliga kristna dö i fängelse inte bara hoppandes på Kristus, utan också i hoppet att Amerika en gång skall befria vårt land. Amerikas nationella säkerhet är en tillgång för hela den fria världen. Ni sätter detta i fara för att bygga broar mot kristnas massmördare? Mot dem, som förgiftar hundratal miljoner barn med ateism? Den, som förför en av dessa små, för honom vore det bättre att han kastades i havets djup. Och hur skall det då gå med dem, som gör så med miljoner barn? Hur kan Ni undgå att känna helig vrede gentemot dessa mördare av kroppar och själar?

Ni försökte att bättra på det hela: "också Amerikas nationella säkerhet". Nej, tvärtom! Ty i öster publicerar ingen Kyrkornas Världsråds resolutioner, eller det presbyterianska mötets eller andra västliga religiösa ledares beslut, och ingen i öster bryr sig om dem! Allt vad Ni gör är att avvärpa den fria världen, fastän Ni till mig säger, att Ni ställer Er på dess sida och att Ni är antikommunist! Varför säger Ni då inte detta öppet och ofta?

Ni säger, att jag gör fel i att offentliggöra all den tortyr, som kommunisterna underkastar de kristna, ty detta skall få folk att hata kommunisterna. Vemhelst, som har hört mig predika vet, att jag talar för hat mot synden och kärlek till syndarna, hat mot kommunismen och kärlek till kommunisterna. Er förebråelse mot mig skulle lika väl kunna göras mot Nya testamentets evangelister! Genom att offentliggöra, vad man gjort mot Jesus, fick de folk att hata judarna. Inte heller skulle man då ha bort offentliggöra nazismens våldsdåd. Men sådana, som tänker som Ni, offentliggör Ku-Klux-Klans illgärningar och anklagar sydstaternas myndigheter för brott mot de färgade, varigenom Ni förorsakar, att dessa myndigheter kommer att hatas. Det är bara, när det gäller kommunisterna, som vi måste gå känsligt tillväga. Vad får Er att favorisera dem, om Ni är antikommunist, som Ni säger?

Ni säger, att jag gör fel i att kalla kommunisterna för

gangsters, trots att de har stulit hela länder. Ni sade, att inte varje kommunist är en gangster. Inte heller varje nazist var en mördare, inte heller varje Ku-Klux-Klan-medlem. Men nazister är mördare! Och kommunister är gangsters! Med våld och svek har de kommit till makten och utövar därigenom terror överallt. Och Ni borde bekämpa dem samt hjälpa de förtryckta kristna!

Till detta svarar Ni: "Vi också har tagit detta land från indianerna." Hur kan en kristen ledare i sådan hög ställning resonera så ytligt? Antag, att någon komme till Er och bekände, att han hade två hustrur. Skulle Ni säga till honom, att detta inte hade någon betydelse, därför att Abraham också hade två hustrur? Alltsedan Abraham har det gått många århundraden och vi har utvecklats i riktning mot monogami. Vad som kunde tolereras då, kan inte tolereras idag. Då européerna tog Amerika från indianerna, existerade det inte någon internationell rätt, ingen deklaration av de mänskliga rättigheterna, ingen organisation av Förenta Nationerna eller Nationernas Förbund, inga internationella konventioner o.s.v. Fraser som Era är ett försvar för angriparen! I morgon, när kineserna kommer att kasta vätebomben över Amerika, kommer Ni att säga: "Även vi sköt för århundraden sedan indianer med gevär. Detta är alltså i sin ordning." Ert resonemang försvarar de kommunistiska tyrannerna!

Ni sade, att offentliggörandet av de kommunistiska våldsgärningarna enbart kommer att göra amerikanarna mer egenrättfärdiga. Ingen, som hört mig predika, fick det intrycket. Men offentliggörandet av vilket som helst slag av brott och last kan väl i så fall få ett sådant resultat? Vi borde alltså inte tala ut öppet mot narkomani eller dryckenskap, eftersom detta skulle kunna göra icke-missbrukare egenrättfärdiga? Vad är det för logik däri? Vi måste tala ut både mot dryckenskap och egenrättfärdighet, på samma gång. Det gör jag!

Nästa månad kommer patriarken Justinian av Rumänien att bli mottagen med stor ära av Kyrkornas Världsråd i Genève. Det kan tyckas Er högfärdigt, men får jag fråga, varför ett sådant mottagande inte har gjorts för dem, som har lidit tortyr för att ha arbetat för Kyrkornas Världsråd? Man frågade oss inte ens, vad vi har att äta, men Ni gör mottagning för patriarken! Vad led han för Kristi skull? Jag var

med vid Justinians val till patriark. Inte en enda biskop röstade på honom, bara kommunistiska lekmän (i Rumänien röstade på den tiden kongressmedlemmar tillsammans med biskoparna, och kongressen var kommunistisk). Han gjordes till patriark av ateisterna, som utgör förödelsens styggelse. Efteråt gjorde han det, som praktiskt taget alla i den ortodoxa hierarkien gör — han angav präster och munkar. Jag ber nu att — när han kommer till Genève — en kommission utses och jag får bevisa mitt påstående inför denna.

Det är klart, att patriarken och bedragaren Justin Moisescu också kommer att säga någonting! De är alla mästare i att baktala. Då André Gide, den franske kommunistiske författaren, första gången skrev något emot Stalin, anklagades han för homosexualitet. När de beskyllde Tito, kallade de honom massmördare, vilket var sant, men han kallades också tidigare agent för den borgerliga regimen, betald av hemliga polisen, något som inte var sant. Hos oss i Rumänien dödade man Patrascanu och satte Anna Pauker och Vasile Luca, kommunisternas största ledare, i fängelse under anklagelsen, att de hade förrått sina kamrater under den borgerliga regimen och utlämnat dem till den fascistiska hemliga polisen. Andra anklagade de för äktenskapsbrott (de visade till och med förfalskade fotografier) och stöld. De kan hitta på mycket! Jag vet inte ännu, vad de kommer att hitta på ifråga om mig.

Jag begär inte, att vare sig jag eller de skall bli betrodna — vad jag begär är att en undersökning kommer till stånd. De män, som Ni tar emot med hedersbetygelser i Genève, vilka är de? Jo, de har fängslat en grupp av 400 bönder tillhörande väckelserörelsen "Herrens Armé". De har fängslat alla nunnorna i klostret Vladimireshti. De har satt sina egna präster i fängelse. Visserligen är det sant, att medan Justin Moisescu gjorde detta helhjärtat, så gjorde patriarken det tvekanse och bekände sedan för sin biktader, vad han hade gjort. Men han gjorde det! Då jag förstod, att han efteråt ångrade sig, har jag själv hållit honom för en kristen medbroder. Men så förgick han sig åter — och ångrade sig åter, delvis under mitt inflytande. Återigen tog vi emot honom som vår broder. Då han vägrade att vidare ange sina bröder, sattes han på undantag och tilläts inte mer att komma ut till väster. För dem, som känner till förhållandena i kommunistlän-

derna, finns det inte ringaste tvivel om att faktum, att han nu kommer till väster, betyder, att han återigen har givit efter och återigen är kommunisternas redskap. Han bör tas emot med förlåtande kärlek och omsorg att rädda hans själ, inte med ära som en patriark, och inte som ledaren av den ortodoxa kyrkan!

Det är otroligt, hur mycket kommunisternas redskap kan föra en bakom ljuset! Jag vet personligen om två fall, då män kom till präster och bekände i djup ånger, att de hade arbetat för hemliga polisen. Då fick prästerna förtroende för dem, berättade hemligheter för dem och blev förrådade! Aldrig skulle patriarken komma ut ur landet och resa tillbaks igen, om inte kommunisterna vore absolut säkra på att han utomlands spelar deras elaka spel.

Jag har förresten ingenting emot att han blir mottagen. Men vad får vi av kommunisterna i utbyte? Om Ni i gengäld för att ta emot honom skulle ha begärt rätt att bilda ett Bibelsällskap i Rumänien eller något annat, skulle Ni ha fått detta. Men Ni ger allt och begär ingenting!

I hoppet att kanske de hemliga polisens agenter, som kommer som biskopar till Genève, skall bli omvända, tar vi emot omvända gangsters i Kyrkornas Världsråds stab, vi fattar våra beslut enligt deras tycke och åstadkommer, att Kyrkornas Världsråd blir hatat av tusentals kristna! Jag känner till flera fall av kristna, som lämnade kyrkor, som hörde till Kyrkornas Världsråd, just därför att detta favoriserar kommunisterna. Det är dessa kyrkors förlust! Vad vinner de i stället, genom att delta i denna ödesdigra komedi?

Ni sade mig, att Ni inte kan grunda Era ställningstaganden på informationer från flyktingar. Så när judarna flydde från hitlerväldet, var de inte pålitliga vittnen om förföljelsen! Man skulle ha bort fråga nazisterna? Flyktingarna från öster representerar den verkliga kyrkan, den underjordiska kyrkan.

Jag blev glatt överraskad, när Ni vid mitt omnämnande av den underjordiska kyrkan sade: "Vi hjälper förvisso den underjordiska kyrkan!" Men jag blev snabbt besviken, då jag hörde att Ni hjälper den underjordiska kyrkan i — Sydafrika! Får jag fråga, hur många miljoner kristna Verwoerd har dödat för att nödvändiggöra en underjordisk kyrka där? Men vad Ryssland beträffar, så har ryssarna själva offentliggjort,

att de har dödat massor. Likadant har de gjort i alla kommunistländer. Får det inte finnas någon underjordisk kyrka där? Borde inte en sådan hjälpas? Och hur kan detta ske på annat sätt än genom denna kyrkas flyktingar?

Jag är en obetydlig man, men jag talar för dem, som inte kan tala för sig själva, för helgon och martyrer, som dog i fängelse. Det är deras tankar jag ger uttryck för. Ni kan inte utan vidare bortse från vad jag säger och lita på informationer från sådana, som inte har lidit, inte haft någon anledning att fly och av vilka somliga är förrädare.

Natt efter natt har jag blivit utfrågad om Kyrkornas Världsråd av den kommunistiska hemliga polisen. Jag sade Er, att huvudändamålet med denna utfrågning var att se, om man kunde använda mig som deras redskap, och om inte Kyrkornas Världsråd skulle kunna vinnas över för en kommunistisk inställning. Ni var inte intresserad av att ställa en enda fråga till mig om detta! Hur kan det komma sig? Är Ni utan fördomar? Är Ni inte tvärtom rädd att lyssna även till den andra sidan? Politiska institutioner i väster har utfrågat mig i timmar om alla detaljer vid de kommunistiska förhören, men Ni ställde inte en enda fråga tack vare alla dessa "fördömda" luncher. Ni måste äta, glömsk av att det i bibeln står skrivet, att Ert bord kommer att bli Er en snara. Fasta i tre dagar, och lyssna!

Inte bara detta, att Ni inte frågade om något. Jag berättade för Er om kristna, fastbundna vid kors, på vilkas kroppar andra uträttade sina naturliga behov, om präster, som tvingades att hålla nattvard över avföring och urin. Er enda reaktion var: "Offentliggör inte detta!" Ni hade inte en tår i Era ögon! Jag har sett politiska ledare och otaliga kristna ur de djupa leden gråta, när de hörde om sina trossyskons martyrium. Ni känner inte med oss! Ni gråter inte med dem, som gråter! Arma, arma själ! En religiös ledare i Er ställning borde vara en man, som inspirerar andra till gudsfruktan, men det gör inte Ni.

Innan jag lämnade mitt fosterland, kallade hemliga polisen två gånger på mig och sade: "Vi har tagit emot dollar. Ni kommer att få lämna landet. Predika Kristus så mycket ni vill, men berör inte oss, tala inte emot oss! (Ungefär det samma sade Ni själv till mig. Är det möjligt, att Ni skulle

drivas av samma ande?) Annars kommer en gangster att döda er för tusen dollar, vi kan även ta er tillbaka hit (jag har varit i fängelse med män, som kidnappats från väster) eller vi kan förstöra er moraliskt och hitta på någon historia om er, och dumhuvudena i väster kommer att tro det.”

Kommunisternas män finns i Genève och i Kyrkornas Nationella Råd. Detta brev kommer också sannolikt att falla i deras händer. En personlighet inom Lutherska Världsförbundet sade mig, att han hade måst förstöra ett telegram, som jag sände till Kyrkornas Världsråd i Genève, för att kommunisterna inte skulle få tag på det — så osäker är han beträffande Er stab! Kommunisternas reaktion kommer att bli häftig. Jag vet, att jag riskerar liv och rykte igen genom att intaga denna ställning, men detta är jag skyldig de hjältar och helgon i det tjugonde århundradet, som dött vid min sida för Kristus. De bad om detta av de överlevande.

Jag talade om för Er, att jag hade en förteckning på sådana heliga, en lista på 150 protestantiska pastorer, som nyligen deporterats till Sibirien. Hur kommer det sig, att Ni inte bad mig om denna lista? Nämner Ni inte dagligen i förbön de kristna martyrerna vid namn? Vad gör Ni då, i så fall? Skulle inte det vara en bättre användning av tiden än att festa med Hromadkas och Justinianer i Genève eller att uppfinna nya teologiska läror, som inte är Era förfäders, inte den heliga tro, för vilken otaliga människor till och med i vår generation led och dog?

Ni bad mig, att jag skulle skriva till Er om vad som praktiskt kan åstadkommas. Visserligen är det så, att mycket redan göres praktiskt för kyrkan bakom Järnridån. Men jag kan inte tala om det för Er, som är involverad i ett sådant vänskapsförhållande med den kommunistiska världen. Jag vill riskera mitt eget liv, inte andras! Det enda praktiska jag vill föreslå är, att Ni skulle dra Er tillbaka i ensamheten under någon tid, tillsammans med en bra själasörjare, och tillbringa Er tid i bön och fasta samt söka Guds vilja. En gång skall Ni inte vara någonting annat än en stackars syndare, som skall inför Gud svara för den hjälp, Ni givit åt mördare av kristna. Besinna detta! Det är den mest praktiska sak Ni kan företa Er. Men jag skulle vilja träffa Er igen i kärlek och tala om dessa ting.

Ni är en man tyngd av bördor, Ni lider mycket, Ni är som ett slaget barn; Ni har fångats i en snara och vet inte, hur Ni skall kunna komma ut. Jesus älskar Er och ber Er vända om och ställa Er på martyrernas och de heligas sida, inte på förtryckarnas. Och ni kan vara viss om min broderliga kärlek.

Jag väntar på Ert svar.

Er tillgivne
R. Wurmbrand

Utdrag ur ett tredje brev till samme man

Käre broder!

Det finns en bibelvers, som jag helt enkelt inte förmår uppfylla. I 1 Tim. 5: 1 står det: "Var inte sträng, när du tillrättavisar en äldre man. Tala vänligt till honom, som om han vore din far." Ni har en mycket högre ställning i kyrkan än jag, som är en obetydlig pastor, och jag skulle ha velat skriva till Er vädjande, som till en far, men jag förmår det helt enkelt inte, ty Kyrkornas Världsråd blir mer och mer en kanal för kommunistisk propaganda.

Jag läser tidningarna och tror inte mina ögon! Vid Kyrkornas Världsråds världskonferens sade ärkebiskopen och förärdaren, Vitaly Borovoy, som är representant för Moskvas "clown-patriarkat", att han ansåg, att erfarenheten i den ryska kyrkan visade, att samarbete mellan kristenheten och sociala revolutionärer kan äga rum. Och samtidigt befann Ni Er där, och de amerikanska biskopar, som inför mig berömdo Borovoy, samt pastorer — och ingen av Er protesterade!

Jag kommer från bakom Järnridån. Jag har under flera år lett hemligt missionsarbete bland ryssar och kan vittna om att kristenheten där har samarbetat med kommunisterna på samma sätt som de hängda samarbetar med repet. 80.000 ortodoxa präster utrotades fysiskt. Kommunisterna önskade förinta kristna missioner, och de kristna samarbetade med dem genom att ge sina liv som offer. Kommunisterna önskade tortera, och de kristna samarbetade genom att tåligt uthärda tortyren. Kommunisterna önskade att förstöra tusentals kyrkor, och de kristna samarbetade på så sätt, att de i stället möttes underjordiskt.

Kommunisterna förgiftar våra barn med ateism, och kristna "samarbetar" med dem genom att gråta över denna tragedi. Kristna martyrer kom hem ifrån fängelset och fann, att deras barn under tiden hade blivit gudlösa. Kommunisterna förbjuder bibeln (nyligen har ryssarna stulit en bil med biblar, som brittiska kristna önskade smuggla in, och "Trud", den kommunistiska tidningen, skrev: "Vi kommer inte att tillåta vårt folk att förgiftas med bibeln"), och de kristna samarbetar med dem genom att skriva av bibeln för hand.

Tal som Borovoy's hålles inför Kyrkornas Världsråd, och denne förrädare drivs inte bort från talarstolen! Hans showkyrka demaskeras inte! Denne man, som lovordar kristnas massmördare, får finnas i Världskyrkorådets stab, men om västvärldens kristna kände till dessa brott, skulle miljoner av dem vägra ge minsta bistånd åt Världskyrkorådet.

Kommunisterna torterar och dödar kristna, och genom att tillåta sådana där tal, delar Ni kommunisternas synder.

Det är bara naturligt för kommunisterna att infiltrera inom ledarskapet av kyrkoorganisationer. Men var finns biskoparnas vaksamhet? Ni när vid Er barm den orm, som kommer att förinta kyrkan.

Er tillgivne
R. Wurmbrand

Utdrag ur ett fjärde brev till samme man

Käre broder!

Jag har mottagit Ert brev av den 11 augusti, ett brev som jag beundrar för dess artighet och ödmjukhet. Men jag anser inte, att kristna skall undvika korsets väg. Det kan finnas ett korsbärande, även när det gäller en utväxling av brev.

Man kan tala artigt, vänskapligt, men undvika viktiga saker och förbigå djupa andliga konflikter med vackra ord. Detta var inte Jesu sätt. Jesus hade många goda egenskaper, men han använde sig inte alltför mycket av artighetens taktik. Han var inbjuden till en middag och sade, så att det hördes av dem, som hade inbjudit honom, för vilket ändamål han hade infunnit sig: "Jag har kommit för att kalla syndare till bättring." Det är inte vidare artigt att kalla sin gäst en syndare. I Lukas' elfte kapitel, med början från den 37:e versen, läser vi,

att fariséerna inbjöd honom till måltid och att de första orden till värdfolket var: "Ni, dårar och hycklare!" (eng. övers.), och med dessa artiga ord lämnade han huset. Den som har läst Luther vet, att denne aldrig ansträngde sig att vara artig. Vägen till Guds frid är en väg av andlig kamp, varunder pinsamma sanningar säges, men alltid med kärleken som drivkraft. Jag har det intrycket, att många av de kristna ledarna i väster undviker korset, inte bara i kyrkans liv och i det personliga livet, utan också när det gäller brevväxlingar.

Så därför tänker jag inte svara artigt på Ert mycket artiga brev. Ni lämnar mina viktigaste frågor utan svar, och därför upprepar jag dessa frågor. Är det rätt att bygga broar mot kommunismen med risk att sätta Amerikas nationella säkerhet i fara, som Ni och många andra menar, att man skall göra?

Kommunismen har just på nytt visat sitt verkliga ansikte i fråga om Röda Kina, för vars medlemskap i FN Ni har uttalat Er positivt. Händelserna i Kina har visat, att kommunism betyder inte bara att vara mot Gud och mot Kristus utan att vara mot Beethoven, Shakespeare, mot pianon och mot schackspelande och mot att en pojke kysser en flicka. FN har en deklARATION, som Röda Kina aldrig respekterat, men i stället för att rösta för uteslutandet av alla de övriga kommunistländerna ur FN — begärde Kyrkornas Nationella Råd att Röda Kinas barbarer skulle accepteras!

Nu har man ju för vana att säga: "Ja, visserligen är de kinesiska kommunisterna så där dåliga, men de ryska och andra är det inte!" Jag kan försäkra Er, att varken i Ryssland eller i Rumänien kan man i någon affär köpa en bibel eller någon annan religiös bok, inte heller kan man köpa verk av Platon, Spinoza, Kant, Bergson eller Einstein. Ni får inte glömma, att Bresjnev och Kosygin för bara några månader sedan tillika med Ceausescu har deklarerat, att skillnaderna mellan den ryska och den kinesiska kommunismen är obetydliga. Skulle vi sätta Amerikas nationella säkerhet i fara för att stifta vänskap med fiender, som inte bara hotar kristenheten utan alla civilisationer, ja, till och med vanligt liv? Det är denna fråga, som Ni skall besvara, och Ni har undvikit det genom artiga ord. Och likadant med alla de andra frågor, som jag ställde i mina tidigare brev.

Ni säger till mig: "Jag förstår, att det som Ni skriver har

sitt ursprung i mycket lidande", vilket återigen låter mycket vackert, men jag frågar Er mycket oartigt, vad Ni har gjort för att lindra detta lidande?

Hur mycket har Kyrkornas Världsråd givit till kristna martyrs familjer i Rumänien och Ryssland? Ni känner inte ens namnen på dessa martyrer! Jag frågar Er, käre broder, vilket värde Er artiga fras har: "Jag förstår, att det som Ni skriver har sitt ursprung i mycket lidande", när Ni inte gör någonting för att göra det mer uthärdligt?

När ämnar Ni träffa mig och andra representanter för den lidande underjordiska kyrkan, så att vi kan utarbeta praktiska tillvägagångssätt för att lindra dess lidande? Fraser, bara fraser — eller, som Jesus skulle ha sagt: "Löv, löv — utan frukter!"

För det andra säger Ni, att Kyrkornas Världsråd motsätter sig allt slags förföljelse, vare sig på grund av ras, religion eller politiska åskådningar. Ni förklarar Er vara emot apartheid i Sydafrika och säger, vem som är den skyldige. Ni anklagade Rhodesia för dess orättfärdiga attityd gentemot den färgade befolkningen. Ni intar en fast ställning gentemot varje slag av rasdiskriminering i Staterna. Men i Kyrkornas Världsråds uttalande mot antisemitismen nämnde Ni inte, att kommunistländerna är de enda, där antisemitismen är den officiella inställningen! Ryssland är tabu — ingenting får sägas mot Ryssland! Protesterade Kyrkornas Världsråd vid sitt senaste sammanträde mot det folkmord, som de kinesiska myndigheterna har begått gentemot det tibetanska folket? Har Kyrkornas Världsråd protesterat mot att katoliker och judar förföljs i Polen, att den ortodoxe medborgaren David Balauta nyligen har dömts i Rumänien, därför att han talade om Kristus med några barn? Har rådet protesterat mot att baptistpastorer sitter fängslade i Ryssland? Nej, tvärtom: ärkeprästen och ärkeförrädaren Borovoy och dennes boss, ärkebiskop Nikodim, gjorde Ryssland till ett exempel på vänskapligt samarbete mellan kristenheten och den sociala revolutionen! I Indonesien har hundratusentals kommunister dödat under det senaste upproret; de dödades och torterades utan rättgång. Kyrkornas Världsråd protesterade inte! Ryssarna gillade, att indonesiska kommunister dödades, ty dessa stod på kinesernas sida. Och vadhelst behagar de ryska bolsjevi-

kerna, behagar också Kyrkornas Världsråd. Kyrkornas Världsråd har inte visat den ringaste protest mot massmördandet av människor, som dödas utan att först ha fått försvara sig inför rätta. Alltså uttalar Ni er själva mot varje slag av förföljelse, enbart när det gäller den kapitalistiska världen. För de ryska kommunisterna är allt tillåtet! Moskvaregimen representeras i Genève och dominerar där genom sina pseudo-biskopar.

Ni skriver: "Kyrkornas Världsråd måste finna de vägar, på vilka det bäst skall kunna hjälpa dem, som utsätts för förföljelse." Jag upprepar: de, som förföljs av de kommunistiska staterna — kristna, judar, muslimer, buddister, socialister och kommunister av avvikande mening —, har aldrig hjälpts av Kyrkornas Världsråd, och aldrig har ens ett ord av medkänsla uttalats till förmån för dem. Ni kanske säger, att det är svårt att göra något för dem, som finns bakom Järnridån. Jag kan försäkra Er, att lika litet har martyrer, som kommit ut till den västliga världen efter år i kommunistiskt fängelse, blivit mottagna ens med ett varmt välkomstord eller ett brev i kristlig kärlek!

Ni opponerar Er mot vad Ni kallar min principiella åsikt, att "endast de, som förföljs, är sanningen trogna". I denna fråga har jag inget svar att ge Er. Ni får diskutera det med Jesus Kristus, som i Luk. 9: 23 säger, att "Om någon vill bli min efterföljare, måste han . . . ta sitt kors på sig var dag och följa mig". När Ni möter Jesus, får Ni möjlighet att säga honom, att han hade fel, liksom Ni nu säger mig, att Ni inte kan acceptera, att bara de, som förföljs, är sanningen trogna. Överallt där stridbar och förföljande ateism härskar, måste man vara antingen kollaboratör eller förföljd, och bara den senare är sanningen trogen.

Ni kallar de officiella ledarna av kyrkorna bakom Järnridån för "påstådda kollaboratörer". Vad skulle Ni säga, om jag skulle kalla Ku-Klux-Klan-anhängarna för "påstådda rasförföljare" och nazisterna för "påstådda judemördare"? Det är ju självklart, att ingen religiös frihet kan existera i ett land, där det inte finns någon politisk frihet och där till och med en kommunist dödas av sina egna kamrater, om han endast till 99 % stöder Partilinjen! Kommunism kan bara existera tack vare terror. Den måste fångsla också en Mihajlovitj, där-

för att den är emot allt mänskligt och motsäger livet självt. Om religiösa ledare har frihet under en sådan regim, om de till och med har frihet att komma till Genève (då vi för vår del pryglades för att ha gått från en cell till en annan i fängelset), då kan man vara viss om att de har tyrannernas stöd och befullmäktigande!

Om Ni finge reda på att någon försöker att förföra Er dotter, som är oförståndig och barnslig, skulle Ni varna henne. Och därför har den underjordiska kyrkan bakom Järnridån givit mig i uppdrag att varna de västliga kristna mot dem, som vi vet är förrädare.

Den underjordiska kyrkan har medlemmar i kommunisternas hemliga polis, i den officiella kyrkan och till och med inom Kyrkornas Världsråd. Vilka dessa är, kommer Ni aldrig att få reda på, och genom dem vet vi saker och ting, som Ni inte kan veta. Vi vet, att inte bara de ortodoxa biskopar, som kommer till Genève, är kommunistkollaboratörer, utan vi känner också vid namn de västliga religiösa ledare, som spelar samma fula roll att hjälpa kristnas massmördare att råda över världen.

Käre broder, Ni kan vara viss om att jag aldrig skall upphöra att älska Er och bedja för Er, samt att mina barska ord kommer från ett älskande hjärta.

Er tillgivne

Richard Wurmbrand

*Till en annan ledare av Kyrkornas Världsråd och
Lutherska Världsförbundet*

Käre broder!

Det var en ära för mig att stifta bekantskap med Er. Det vi diskuterade var alltför betydelsefullt att lämna utan vidare. Därför skriver jag till Er.

Ni nämnde namnet på en rysk präst, som Ni tror vara en sann representant för den ryska ortodoxa kyrkan och som skickats till Genève ifrån Ryssland.

Nu skulle jag vilja dela med mig åt Er av min egen erfarenhet. Ingen människa i väster kan förstå, hur kommunisterna arbetar och vilka mästare de är i att utstyra saker och ting i falska kläder...

Trotskyj dräptes av en Stalins agent, som perfekt spelade sin roll av att vara trotskist. Först vann han Trotskijs förtroende, fastän denne inte var naiv. Sedan dödade han honom en dag med ett slag av en hammare på huvudet.

Det är fullkomligt inkonsekvent att tänka sig, att de ryska eller rumänska ortodoxa prästerna skulle ha möjlighet att komma till Genève och återvända utan att rapportera om allt vad de har gjort samt om ytterligare kontakter. Varje prästman i väster borde läsa Penkovskys efterlämnade skrifter. Penkovsky var överste inom ryska hemliga polisen. Som sådan utförde han spionarbete i England. Dessa skrifers äkthet står utom allt tvivel. I dem bekräftar han, att den ryska polisen betjänas av biskopar och präster.

Jag för min del ställer mig positiv till ett mottagande av dessa representanter i Genève. Jesus förkastade ingen, så Genève borde inte heller förkasta någon, men man borde där eftersträva att representanterna gjorde bättring. Och framför allt borde de inte tillåtas att taga del i kyrkans arbete och planer.

Vid varje handelstransaktion måste det finnas två parter. Jag ger Er kläderna, Ni ger mig pengarna. Vi accepterar de ryska agenterna i Genève. Har vi bett om någonting i utbyte? Har vi, till exempel, någonsin bett om tillåtelse att få upprätta ett bibelsällskap i Rumänien? Vi ger efter för kommunisterna och vi ber inte om någonting i utbyte. Deras spioner är tillåtna att komma till Genève och fritt vända åter. Vi har ingen tillåtelse att resa till Moskva och Bukarest för att där representera Kristi evangelium!

Under varje period av kyrkans historia måste vi koncentrera oss på förutsättningarna. Därför måste faktum av det kommunistiska hotet mot kristenheten beaktas. Ni sade mig, att Ni anser att det allvarligaste hotet mot kristenheten idag är världens materiella överflöd och intellektualism. Det kan emellertid vara på sin plats att erinra sig det latinska talesättet: "Först måste man leva. Därefter kan man filosofera." Västvärlden ger åt kristenheten och de kristna möjligheten att leva. Ryssarna utrotar både de kristna och kristendomen.

Det första behovet är frihet! Varje diktatur utnyttjar människorna för sina ändamål genom att göra det omöjligt för dem att leva i en atmosfär av sanning. Västvärlden söker gyn-

na friheten, så att människor kan finna sanningen.

Jag har känt rumäner, som har lidit och dött för att ha uttryckt sympatier med Amerika. De var villiga att lida så, därför att ett land som Amerika för dem var en symbol av friheten att hålla gudstjänst som de önskade. Av denna orsak borde amerikanare söka förstå det ansvar, som lagts på deras skuldror. De måste ha ett känsligt samvete inför ansvaret att bekämpa kommunismen.

Ofta har det pådyvlats amerikanarna, att också de gjort sig skyldiga till grymheter och tyranni. Man hänvisar därvid till förtrycket av negrerna i sydstaterna eller grymheter begångna av amerikanska soldater i Vietnam. Det är klart att Amerika som en hel kontinent har både sina helgon och sina brottslingar. Men Amerika strävar inte efter att främja brottslighet. Hos kommunisterna är våld, grymhet och ateism en betydelsefull del av doktrinen. Vissa kända amerikanare har utspritt sin åsikt, att det finns olika slag av kommunism. De sätter den stalinistiska kommunismen i kontrast mot den, som existerar i Jugoslavien. Om de själva hade levt under denna "goda jugoslaviska kommunism", skulle de ha funnit, att de inte skulle haft rätt att säga ett ord av kritik mot Tito.

Det är omöjligt att överdriva beskrivningarna om vad kommunisterna har gjort mot den kristna kyrkan. Vid tiden för den ryska revolutionen 1917 hade Ryssland 100.000 ortodoxa präster. Nästan 80.000 av dessa har dödats. Även den katolska kyrkan har fysiskt förintats. Ingen känner exakt till hur många biskopar, präster, nunnor och munkar som har dödats i Rumänien. Detsamma gäller för Ungern och Bulgarien. Också lekmän har dödats.

Ni berättade för mig om en östtysk biskop, som efter många ansökningar erhöll rätten att skapa ett ålderdomshem för män i kristen regi. Jag kan berätta för Er om liknande händelser i Rumänien. Det är bara det, att Er slutsats, att vi kan erhålla saker och ting från kommunisterna genom ihärdiga påtryckningar, är fel.

Fåraherdar har sagt mig, att när vargarna kommer in i deras hjordar, nappar de aldrig åt sig de äldre fåren. De ger sig bara på lammen. Kommunisterna gör likaledes. De vill ha vår ungdom mellan 18 och 19 år. De bryr sig inte om, att vi upprättar ålderdomshem. Men var är lammen? Kristen upp-

fostran av barn i kommunistländer kan bara äga rum underjordiskt. Den biskop, som inte organiserar ett sådant underjordiskt arbete, är inte någon god biskop, även om han organiserar ålderdomshem.

Det var mycket obehagligt för mig att höra, att Lutherska Världsförbundets nästa konferens skall hållas i Östtyskland. Antag att jag eller någon annan i min situation skulle väljas till delegat i denna konferens; då skulle vi naturligtvis inte kunna resa dit! Jag har i ett rumänskt fängelse varit tillsammans med män, som kidnappats från Tyskland.

Inte alla lutherska ledare i kommunistländer har kompromissat. Men somliga har tigit. Den sanna kyrkan vågar inte tiga. De verkliga gudsmänniskorna, som bakom Järnridån lider för Jesu namns skull, borde ha rätt att vänta sig den övriga kyrkans medkänsla och moraliska stöd. Detta har ännu inte inträffat, utan hela tiden har andra representerat kyrkan i Genève. Jag har själv blivit ombedd av Lutherska Världsförbundet att inte komma till Genève, därför att kommunisterna skulle få reda på det!

Jag har en lista på 150 protestantiska pastorer, som nyligen deporterats till Sibirien. Aldrig har någon i Genève bett mig om denna lista! Jag trodde, att man skulle vara intresserad av den. Först av allt vore det deras plikt att bedja för dessa människor. Sedan — om de hade bett mig om den — skulle jag ha visat dem på möjligheter att på hemlig väg skaffa hjälp åt familjerna till dessa män, som är fängslade bakom Järnridån. Man frågade mig om min hälsa. Aldrig frågade man mig om denna lista. Det är fel!

Gud låter det regna över ond och god. Jag håller med om att kärleken måste utsträcka sig till både kommunister och kristna. Men vad skall man tänka om faktum, att det från ledarna av Kyrkornas Världsråd förekommit ord av medkänsla bara för kommunisterna och aldrig för de lidande trossyskon, som utför sin trogna tjänst bakom Järnridån? Deras familjer har inte känt Lutherska Världsförbundets och Kyrkornas Världsråds broderliga kärlek.

Jag ber om ursäkt, om något av vad jag sagt ovan irriterar Er.

Jag förblir uppriktigt Er
Richard Wurmbrand

Ett andra brev till samme man

Käre broder!

Jag riskerar att bli besvärande med mina brev, förstår jag. Men de frågor vi berörde vid vårt senaste samtal var alltför viktiga, och genom mig talar de, som vanligtvis inte har någon möjlighet att tala för sig själva, eftersom kommunisterna satt munkavle på dem. Ingen representant från Genève kan tala i öst med den underjordiska kyrkan. Vi har förstås även trogna biskopar i öst, men "biskop XY" sade mig, att han hade upptäckt en mikrofon på sitt bord, då han hade suttit och samtalat med utländska delegater. Så till och med de bästa måste vara mycket försiktiga där.

Jag håller inte med Er om att kommunismen inte är fel i sig själv. En kommunism i sig själv existerar förresten inte. Kommunism är något som måste praktiseras. Och när den praktiseras, finner man, att den motsäger den mänskliga naturen. Också en hund vill äga ett eget ben att gnaga på! Kommunismen önskar att från alla ta allt. I Karl Marx' kommunistiska manifest, kommunismens grundläggande dokument, står det uttryckligen, att dess yttersta strävan tillika är, att göra kvinnan till allmän egendom. Ett sådant program kan bara sättas i verket genom terror. Och för att rättfärdiga terrorn måste man utrota de religioner, som predikar kärlek och godhet. Barbari och ateism är intimt förknippade med kommunismen. Varje filosofisk eftergift i påståenden, att det skulle finnas en abstrakt kommunistisk princip, spelar kommunistpropagandan i händerna. Jesus varnade oss för att vargar skulle komma i fårakläder. Kommunisterna klär sin barbari i vackra ord. Och om jag helt enkelt säger: "O, deras ord är så vackra!" utan att strax tillägga: "Men dessa ord är lögnar i kommunisternas mun, eftersom deras syften är onda", då hjälper jag dem att bedra fåren, som jag satts att vara herde för. Låt oss döma efter frukterna, efter verkligheten, inte efter vackra fraser!

Om jag förstod Er rätt, så sade Ni, att det inte tillkommer mig att tala emot den kommunistiska regimen. När jag lämnade Rumänien, sade hemliga polisen till mig: "Predika Kristus, men säg bara inget mot oss!" Men Kristus kan inte predikas, fåren kan inte undervisas, utan att jag säger dem öppet,

vad Ni har sagt till mig: att kommunismen är djävulsk, demonisk. Det ingår i vårt profetiska ämbete att tala emot vilddjuren. Det gjorde profeterna i fordom tid. Ingen, som inte beslutsamt fördömer orättfärdigheten, grymheten och ateismen hos de kommunistiska makthavarna, accepteras av våra förtryckta folk som lärare i tron. Också sådant måste vi befalla oss med. Vi har lärt oss det av Luther.

Liksom Niemöller och Bonhoeffer var antinazister och inte predikade något abstrakt evangelium, så får inte heller vi göra detta i förhållande till kommunismen. Niemöller och Bonhoeffer fördömdes på sin tid av många biskopar. När kommunismen en gång har bekämpats, kommer säkerligen alla att säga, att jag hade rätt. Vi skall inte vänta till dess, utan vara förkämpar för en antikommunistisk övertygelse! Och detta utan att av antikommunismen försöka göra ett nytt evangelium, som somliga kanske gör, som gentemot kommunismen försvarar sina bankkonton men inte Kristus! Kristus är vårt budskap, och en del av det budskapet innebär motstånd mot kommunismen.*

Ni sade, att vi måste acceptera de representanter, som valts av de östliga kyrkorna. Valts av vem? Jag var med om den senaste baptistkongressen i Bukarest. De officiella kandidaterna till ledarskap fick bara nio röster. En av kandidaterna ställde sig upp och sade: "Vi måste bli valda!" Återigen avslogs deras kandidatur. Vid det tredje valet "valdes" de, utan några motkandidater! Likadant sker det i fråga om alla övriga religioner. Delegaterna från öster representerar inte kyrkan (med några få undantag för mycket goda män, som dock har tvingats att kompromissa). Kommunisterna önskade göra mig till biskop, och jag känner ju de villkor, de ställde på mig. Om jag skulle ha gått med på dessa, skulle jag ha kommit till Genève som representant, men jag skulle inte ha sagt sanningen. Nu deltar dessa delegater, som representerar det kommunistiska vildjuret, i att fatta beslut, och alla beslut fattas så att de skall kunna accepteras av dessa biskopar, som representerar den demoniska makten!

---

* Med kommunism menar förf. den tvångstillämpade ideologi, under vilken en tredjedel av världen hålles; han menar inte den frivilliga egendomsgemenskap och utblottning till förmån för medmänniskan, som Nya testamentet beskriver. Övers. anm.

De västliga kristna vet detta. Otaliga kristna och pastorer, som jag har talat med i väster, sörjer häröver.

Antikomunism måste vara en lika fast inställning som antihitlerismen en gång var i de troendes hjärtan.

Er tillgivne

Richard Wurmbrand

Utdrag av ett tredje brev till samme man

Käre broder!

Jag har mottagit Ert brev av den 1 juli.

Sedan jag sist skrev Er, har en ny skamlig gärning inträffat. Fyra unga kristna försökte att uppfylla sin kristna plikt genom att smuggla in biblar till ett land, där miljoner hung-
rar efter Guds Ord men inte får tag på det. De ryssar, som stulit halva Europa, har också stulit både deras biblar och deras bil. (Kommunisterna kan behöva bilen till att transportera kristna fångar i från ett fängelse till ett annat.)

Dr XY ("doktor", jag vet inte i vilket ämne, men i varje fall inte i kristendom), en av ledarna för Brittiska Baptistunionen och en av de ledande personligheterna i Kyrkornas Världsråd, förklarade omedelbart offentligt, att hans union inte hade någonting att göra med denna händelse samt att han noggrant rättar sig efter de sovjetiska bestämmelserna, vilka förbjuder att ge Guds Ord åt hungriga själar! Jag väntade mig, att Ni följande dag skulle publicera ett uttalande i saken och begära, att denne man uteslöts ur Kyrkornas Världsråd.

Helt nyligen har bolsjevikpatriarken Justinian mottagits med ära i Genève. Kyrkornas Världsråd har offentliggjort lovord om religionsfriheten i sovjetländerna (läs januarinumret 1966 av *International Review of Missions*). Ärkebiskop Nikodim offentliggör också påståenden om religionsfriheten i Ryssland, och ingen avslöjar hans lögnen på stället! Men den sovjetiska regimen slår sina gynnare på fingrarna: sovjettidningen "Trud" offentliggör, att man aldrig kommer att tillåta bibelns gift att intränga i Ryssland. Jag förväntade mig, att Kyrkornas Världsråd dagen därpå skulle besluta om en protest häremot, i likhet med vad rådet har gjort ifråga om Sydafrika, Rhodesia o.s.v. Är det bara färgade människor, som

inte skall utsättas för förföljelse? Vita människor får förföljas för sin tros skull! Jag varnade Er, att sovjetagenter med skägg ljuger! Här har Ni beviset.

Också Brittiska Bibelsällskapet, i vars museum jag såg, hur det skryter med de biblar, som trycktes hemligt av Tyndale och andra i gamla tider, offentliggjorde omedelbart ett uttalande, där man försäkrade var och en, att man inte hade något att göra med denna händelse med de fyra unga bibel-smugglarna, som om det skulle ha rört sig om ett brott!

Att förbli tyst, när sådant inträffar, är detsamma som att bli medbrottsling till dem, som konfiskerar biblar. Utlänningarna ifråga utvisades. Vi har privat underrättelse om att de ryska bröderna i sammanhanget sattes i fängelse. Jag har lärt känna ryska trossyskon. De bär med glädje sådana saker. Men vem tar dem i försvar?

Ursprungligen ansågs de romerska biskoparna som de ledande, eftersom Rom under de första århundradena gav det största antalet martyrer. De, som borde ha mest rätt att säga till om något i den universella kyrkan idag, är martyrerna från den underjordiska kyrkan bakom Järnidån, inte påven, inte heller de, som lever ett behagligt liv i den västliga världen. Och jag talar i den underjordiska kyrkans namn, i vars ledarskap jag varit i många år. Vad de säger väger tyngst, ty de har givit sitt blod för vad de säger. På hemliga vägar erhåller jag brev från dem. De tycker de västliga kyrkoledarnas fördragsamhet i förhållande till den underjordiska kyrkans förföljare är skandalös.

Anser Ni, att Kyrkornas Nationella Råd låter sina informationer om kampen för de samhällliga rättigheterna menligt påverka sitt predikande av evangelium och förblanda det ena med det andra? Anser Ni, att Kyrkornas Världsråd låter informerandet om kampen för frihet och oberoende bland Afrikas svarta befolkning menligt påverka rådets förkunnande av evangelium och förblanda det ena med det andra? Varför menar Ni då, att jag skulle behöva låta mina informationer om kampen mot kristnas massmördare och torterare (detta är tyvärr betydelsen av ordet kommunist) menligt påverka mitt predikande av evangelium? Välvilligt stämde brev från Era pastorer och lekmän, som Ni kan få läsa, berättar, att mina predikningar fick dem att säga: "Nu har vi sett Jesus!" samt

att jag förde pingst med mig till deras församling. Men Ni uttrycker fruktan!

Jag riskerar dagligen mitt liv för att åt kommunisterna ge det bästa jag har: evangelium.

Igår sade en kristen ledare till mig: "Predika bara Kristus och predika inte emot kommunismen!" Jag svarade: "Gjorde Niemöller, Bonhoeffer och de andra rätt i att inte bara predika Kristus utan att även inta en fast ståndpunkt mot hitlerväldet?" Han sade: "Ja, naturligtvis, eftersom Hitler dödade 6 miljoner judar!" Då replikerade jag: "Men kommunister har dödat 30 miljoner ryssar och miljoner kineser! Varför är det inte rätt att inta ett energiskt ståndpunktstagande mot dem?" Hans svar var: "Ni är galen!"

Jag föreslår följande:

1. Kyrkornas Världsråd borde omedelbart protestera inför sovjetisk och annan kommunistisk regim och ge dem listan över de kristna fångarna samt begära, att dessa människor ögonblickligen sätts fria och erhåller ersättning för sitt orättvisa fängslande.

2. Kyrkornas Världsråd borde be den amerikanska regeringen och andra regeringar att i FN protestera mot bristen på religionsfrihet i sovjetländerna.

3. Eftersom dessa kristna fångar har angivits av Baptistunionens ledare i Ryssland, vilka är kommunistagenter, borde Kyrkornas Världsråd omedelbart kräva fria val av ledarskap inom religiösa organisationer.

4. Kyrkornas Världsråd borde erinra ärkebiskop Nikodim, Borovoy och alla de andra sovjetagenterna i Genève om att de kommer att avstängas från Kyrkornas Världsråd, om våra kristna trossyskon inte ögonblickligen frigges.

5. Kyrkornas Världsråd borde omedelbart kräva, att kommunistländerna skall hålla statuten om de rättigheter, som de själva har förordat genom att underskriva FN:s deklaration härvidlag. KVR skulle begära att omedelbart få rätt att i varje kommunistland öppna:

- a) ett kontor för Kyrkornas Världsråd
- b) ett bibelsällskap
- c) KFUM och KFUK
- d) söndagsskolor för barn

e) fri kristen press

Annars skulle de ryska och övriga kyrkorna inte få stanna kvar inom Kyrkornas Världsråd, eftersom de inte representerar den verkliga kyrkan utan Sovjets hemliga polis.

6. Kyrkornas Världsråd skulle kräva rätt att göra besök och sända paket till dem, som är i fängelse på religiös grund. Men till dess att denna rätt erhålles, borde Kyrkornas Världsråd organisera en genast fungerande hemlig hjälpverksamhet till fångarna och deras familjer. Beträffande detta kan jag lämna råd.

7. Kyrkornas Världsråd borde organisera ett direkt missionsarbete bakom Järnridån.

Jag garanterar, att 90 % av Era kyrkomedlemmar skulle ställa sig positiva till innehållet i detta mitt brev och till vad jag begär. De skulle känna sig skandaliserade att veta, att deras bidrag går till fina middagar åt män som ärkebiskop Nikodim och patriark Justinian (kommunisternas män), under det att familjerna till kristna martyrer i Ryssland och Rumänien aldrig får ett öre, fastän de är de mest värdiga.

Offentliggörandet av dessa fakta skulle som resultat få en väldig revolt bland kyrkomedlemmar samt massutträden ur kyrkan, något som med alla medel måste undvikas. Jag älskar de kyrkor, som vissa människor i Amerika har börjat hata. Jag älskar även kyrkoledarna, också dem, som inte är rättsiniga. Men skandalen får inte fortsätta! Vad jag ber om ovan är en begäran ifrån hela den underjordiska kyrkan i den sovjetiska världen. Jag kan tala i dess namn. Jag representerar dem, och det är i deras namn, jag ber om detta.

Vi har underrättelser om att kommunisterna förbereder en raffinerad kampanj för att nedsvärta mig. De använder för detta ändamål sina redskap inom kyrkan. Vi ber Er, att ställa Er på vår sida!

Det är nu bara tre månader, som jag varit i Förenta Staterna. Redan har många kurirer skickats till sovjetvärlden med hjälp åt martyrens familjer. Hur mycket mer skulle inte Ni kunna göra i Er ställning! Av våra kurirer har inte en enda blivit fasttagen.

Det är just därför att jag älskar Er så mycket och sätter Er så högt, som jag skriver till Er så utan vidare om vad jag har

på mitt blödande hjärta. Jag vet inte, om Ni sover gott om nätterna. Det är mycket sent på natten nu. Jag kan inte sova med tanken på dessa, som lider i en tredjedel av världen, och med tanken på Kyrkornas Världsråds ledare, som inte sympatiserar med de förtryckta.

Er mycket tillgivne
R. Wurmbrand

Utdrag av ett fjärde brev till samme man

Käre broder!

Någon, som står Er nära, bad en vän till mig att "befria Er från Wurmbrand". I Ert senaste brev kunde jag skönja en ton av irritation. Så jag försäkrar Er, att detta kommer att vara det sista privata brev, Ni mottar från mig, såvida Ni inte uttrycker Er önskan att fortsätta korrespondensen.

Jag finner det begripligt, att mina brev är irriterande för Er och Era vänner. Det är mycket, som tycks irritera Er, som till exempel amerikanarnas krig i Vietnam. Men faktum att miljoner kristna har torterats och dödats — och fortfarande blir det — på sovjetisk mark, tycks inte irritera Er! Jag förstår detta av att vid Kyrkornas Världsråds senaste session beslut fattades om ett uttalande mot kriget i Vietnam samt att ett telegram avsändes till president Johnson. President Johnson må försvara sig själv och kriget. Det är inte min affär. Men jag skulle ha väntat mig, att Kyrkornas Världsråd också skulle ha skickat telegram till Bresjnev och Mao Tse-Tung samt Ceausescu med begäran, att de upphör tortera Era trossyskon! Antag att kriget i Vietnam är orättfärdigt — är det den enda orättvisan? Är inte dödandet av kristna en lika stor orättvisa?

Kyrkornas Världsråds ledare satt där, medan Borovoy och ärkebiskop Nikodim lovordade kommunismen samt framhöll Ryssland som ett exempel på samarbete mellan kristna och den ateistiska kommunistiska revolutionen. De hade ingenting att säga! Visste de inte, att den kommunistiska revolutionen började med fånglandet av patriark Tihon? Visste de inte, att de katolska och lutherska kyrkorna i Ryssland har utrotats? Är det möjligt, att Ni inte känner till vad kommunisterna själva har offentliggjort beträffande dödandet av miljoner kristna

av Stalin, medan Mikoyan, Bresjnev och Kosygin var hans bödlar? Vet Ni inte, att de håller på att förgifta all ungdom med ateism och inte tillåter de kristna att göra något åt saken? Man vill ju gärna tro, att kyrkoledarna är lika väl underrättade som den genomsnittlige lekmannen. Ovanstående hör idag till allmänbildningen. Och ändå lånar man sitt öra åt påståenden om ett samarbete mellan kristendom och en ateistinspirerad ideologi — kommunismen!

Inte någon protesterade mot Borovoy! En amerikansk ledare i Kyrkornas Världsråd kysste ärkebiskop Nikodim...

Vid kyrkorådet i Nicea slog den helige Nikolaus till kättaren Arius, och legenden förtäljer, att den heliga Jungfrun i synlig måtto steg ned från himlen för att kröna Nikolaus för detta. Idag läser vi den nicenska trosbekännelsen, men det är bara ord: vi äger inte längre den ande, som de hade, som författade den. Vi kysser också dem, som är sämre än Arius!

Ni frågar mig i Ert brev, varför jag inte kan fatta, att en mission bakom Järnriddån inte kan skapas i ett enda nu, vilket jag föreslår. Men när har jag föreslagit, att det skulle göras snabbt? Bolsjevismen har haft makten i 50 år i Ryssland. Måste de amerikanska kyrkorna vänta 50 år för att Wurmbrand skulle komma och tala om för dem deras missionsplikt att predika Kristus i ett ateistiskt bolsjevistiskt land?

Har Kristus satt upp några gränser, varinom hans evangelium skall predikas? Skall det inte predikas för alla människor? Har bolsjevikerna upphört att vara människor? Har inte också *de* själar, som måste frälsas?

Nej, Wurmbrand kommer inte för att säga åt Er att börja några nya uppgifter. Han förebrår Er för att ha försummat Er plikt i 50 år. Och det är av den orsaken han säger, att inte en dag mer får gå förlorad. Er försummelse har orsakat förlusten av miljoner själar. Just därför måste allt annat sättas åt sidan. Ni kan sätta åt sidan fraterniseringen med kommunisterna i Genève och i stället avertera alla de olika ordförandena inom rådet för att nästa dag låta dem flyga hem och försöka reparera sina försummelse.

I stället förbrukar Ni tid för Kyrkornas Världsråds ledare att komma till Genève och rösta för ett beslut om att våld kan rättfärdigas ibland. Sedan telegraferar man till president Johnson, att hans antikommunistiska våld inte kan rättfärdigas!

Vilket slags våld är det Ni talar om såsom rättfärdigat? Bara det kommunistiska? Mot detta hade Ni inte något att säga!

Nu skiljs våra vägar. Jag för min del tänker gå min väg utan ringaste bitterhet mot Er, men jag måste säga Er, att Ni genom att fraternisera med kommunisterna inom Kyrkornas Världsråd gör Er delaktig i kommunisternas synder, dessa som mördar miljoner själar med sitt ateistiska gift och sin förföljelse. Ju mer jag känner av kristlig kärlek gentemot Er, desto mer lider jag av att se vilken tragisk roll Ni spelar.

För att hjälpa människor att bli rättfärdiga inför Gud — vilket är den största tjänst man kan göra mot varandra — måste man ibland vara barsk. Om jag är barsk, måste Ni förstå mina motiv därtill.

Och så blir den röst, som i ett brev från ett stort amerikanskt kyrkosamfund förklarades vara profetisk, behandlad så, som prästerna alltid har behandlat profeterna: Ni har inte lyssnat till honom och Ni har drivit bort honom från Er.

Var viss om att Ni aldrig skall upphöra att vara föremål för mina böner och min kärlek.

Er tillgivne
R. Wurmbrand

Utdrag av ett annat brev till densamme

Käre broder!

Ni skrev till fru H., att hon inte skulle ha baserat sina föreställningar enbart på information från ena parten. Från hur många parter har Ni själv informationer? Har Ni den minsta förbindelse med den underjordiska kyrkan bakom Järnridån? Frågar Ni också den kyrkan om saker och ting? Jag känner till fem män ur den underjordiska kyrkan i olika kommunistländer, som för närvarande befinner sig i den västliga världen. Varför hör Ni Er inte för hos dem? Hur kommer det sig, att Kyrkornas Världsråd inbjuder bara kollaboratörerna från den kommunistiska regimen och aldrig låter martyrerna få någon talan? Dessa skulle ha kunnat berätta mycket intressanta saker för Er.

Huvudändamålet med mina fängelseförhör var inte att få veta, vad vi hade gjort, utan hur Kyrkornas Världsråd skall

kunna användas för kommunistiska syften. Skulle det inte ha varit intressant för Kyrkornas Världsråd att känna till detaljerna vid sådana förhör? Hur kommer det sig, att politiska institutioner i Amerika varit mer intresserade att få reda på saker och ting än de amerikanska ledarna av Kyrkornas Världsråd?

Är det inte en skam, att varken den rika *Church of England* eller de amerikanska kyrkorna har en speciell årsbudget för hjälp åt familjer till kristna martyrer, då de ju vet, att i en tredjedel av världen de kristna förtryckes? Om i Röda Kina människor piskas med rep på gatorna, föreställ Er då vad som händer med kristna i ett kinesiskt fängelse!

För Röda Kinas tillträde till Förenta Nationerna hade kyrkoråd och kyrkoledare exakta förordanden. Varför kom inte dessa råd samman för att protestera mot terrorn i Röda Kina och försöka ta reda på hur man kan hjälpa de kristna där?

Jag hoppas, att Ni omedelbart skall fatta ett beslut! Lutherska Världsförbundet och Kyrkornas Världsråd borde ha en regelbunden budget för hjälp åt familjer till kristna martyrer (eventuellt reducerande sina medarbetares löner, om det inte finns någon annan inkomstkälla för detta ändamål), den underjordiska kyrkan borde representeras inom dessa organisationer, och dess representanter och martyrer borde höras med vederbörlig respekt. De är inga tiggare, som Ni kan avverka med att ge dem några få dollar! De är den universella kyrkans värdigaste del, som genom ofret av frihet och liv har tillvunnit sig rätten att bli hörda!

I annat fall skall ingen välsignelse från Gud komma över dessa institutioner.

Er

R. Wurmbrand

Utdrag av ett annat brev till samme man

Käre broder!

Ni döljer felaktiga attityder under vackra fraser som: "Vi får inte döma situationen i öster efter västliga normer!" Skulle det vara rätt att säga: "Vi får inte döma gangsters efter den laglydiga världens normer!" Tyranniets värld måste kallas så, och Ni, som intar en klar ståndpunkt gentemot rasdis-

kriminering i Staterna, borde intaga samma fasta ståndpunkt mot den religiösa förföljelsen i öster.

Vad skulle Ni säga om en lutheran, som är katolik? Ni skulle säga, att det är nonsens. Men Ni säger, att Ni har känt trogna kristna, som är medlemmar av kommunistpartiet, vilket erkänner sig vara klart ateistiskt! Ni borde hellre ha lovordat de oräkneliga kristna, jag har känt, som föredrog att dö framför att bli medlemmar av ett ateistiskt parti. Min son vägrade vid 10 års ålder att bära den röda halsduken och bli medlem i den kommunistiska barnorganisationen. För detta relegerades han tre gånger från skolan. Och han var inte den ende. Sådana människor borde lovordas av de kyrkliga ledarna.

Er tillgivne
R. Wurmbrand

Utdrag av ett annat brev till densamme

Käre broder!

När man blir slagen på sina fotsulor, skriker man hämningslöst. Och om man fortsätter att känna sig som *en* kropp med dem, som slås på detta sätt i den kommunistiska världen, skriker man bara vidare, och omvärlden kör iväg en, som om man varit galen.

Hör Ni, liksom jag gör det, vad som händer med kropparna på de fängslade kinesiska kristna? Rödgardisterna har skurit av öronen, tungorna och benen på kyrkoledare och andra kristna, som inte förmådde förneka Kristus. De har tvingat nunnor att trampa på kors. En av dessa nunnor dog av miss-handel. Och genast teg de stora kristna organisationerna, som högröstat bett om Röda Kinas upptagande i FN, fastän detta land inte tar hänsyn till FN:s deklARATIONER. Varför är de inte högröstade nu? Varför protesterar de inte högljutt?

Det existerar ett svalg mellan dem, som har genomgått prövningen av kommunistiskt fängelse, och dem, som inte har genomgått detta. Ingen kan passera detta svalg från någondera sidan. Vi hör dag och natt ropen från de torterade och känner deras tortyr som vår egen, enligt vad Gud har beordrat oss i Hebr. 13: 3, och vi bär oss åt och skriker. Vi kommer aldrig att kunna förstå dem, som tiger. Över dessa undrar vi.

Låt oss döma saker och ting, som de bedömes inför varje mänsklig domstol: genom vittnen. Hur skulle det vara, om vi ordnade en skenrättegång med kyrkorna bakom Järnidån? Vi skulle kunna ta dit fader Grigore, en katolsk präst, som har publicerat "Genom Guds undre värld". Han har i årtal levt under förklädnader och antagna namn i olika kommunistländer och talar om den underjordiska kyrkan. Läs fader Czisaks "Med Gud i Ryssland", återigen en katolsk präst, som i ryska fångelser träffat kommunister, som hade skaffat sig utbildning i teologiska seminarier för att bli ortodoxa biskopar! Läs en bok med förstahandsintryck av Leslie Lyall, *Come Wind, Come Weather*, som handlar om de officiella kyrkoledarnas i Röda Kina moraliska bankrutt. Läs de absolut genuina anteckningarna av Penkovsky, en överste i ryska hemliga polisen, som gav sitt liv för friheten. Han bekräftar, att alla de officiella kyrkoledarna i Ryssland är deras agenter.

Hur skulle Ni kunna vara intimt förtrogen med dessa? Ni har kanske talat med sådana människor i många timmar i deras eget land, där de fruktade hemliga mikrofoner, eller i den västliga världen, där de fruktade att någon indiskretion från den, de anförtrodde sig åt, skulle bli deras död. Vi känner dessa människor efter många års samarbete.

Jag vill fråga Er: Var det rätt av biskop Berggrav i Norge att öppet inta ställning mot nazismen, då tyskarna stal hans land? Om *ja*, handlar då de baltiska biskoparna rätt, som inte säger ett ord mot de ryssar, som har stulit deras länder, utan desto mera lovordar den sovjetiska regimen? Antingen handlade Berggrav fel, eller också de baltiska biskoparna, som inte gjort som Berggrav. Handlade Niemöller och Bonhoeffer rätt, när de tog ställning mot nazismen, trots att detta för dem betydde fängelse och död? Om *ja*, handlar de lutherska biskoparna i den östliga världen rätt, när ingen av dem öppet tar ställning mot bolsjevismen? Hitler dödade 6 miljoner judar och måste bekämpas för detta. Kommunisterna har dödat 30 miljoner ryssar. Av nära tusentalet kyrkor i Moskva har 40 blivit kvar. De har dödat miljoner i alla sina länder. Varför berömmar vi dem, som öppet har tagit ställning mot hitlerväldet, utan att förvänta oss, att samma attityd intas även mot kommunismen?

Ingen protestantisk biskop i öster har gjort detta. Då skulle

de ha varit i fängelse. De katolska biskoparna i Rumänien har gjort det utan undantag. Nästan alla dog under tortyr i fängelse. Var det dumt av dem att handla så? Eller kommer de att tillhöra dem, som av Gud krönes till martyrer? I så fall har de andra handlat fel.

Östvärldens protestantiska biskopar är kommunismens medbrottlingar, åtminstone genom sin tystnad.

Men vad säger man då om biskop Dezsery från Ungern, som kom till Rumänien för att lära oss en teologiskt grundad kommunism? Tusenden har hört honom predika. Och vad ska man tänka om biskop Veto, som fördömde Ordass som kontrarevolutionär i sin egen tidning? Vad ska man tänka om kyrkoherde-biskopen Rapp i Rumänien, vilken alla känner som en angivare, och som lär att Gud har givit oss tre uppenbarelser: genom Moses, Jesus och Marx?

Biskop XY är min vän, men även han handlade fel, och jag sade honom det många gånger. Han är sedan många år medlem av den kommunistiska regimen. På den tiden stiftades lagar med dödsstraff för småsaker, lagar som kringskar religionsfriheten, lagar genom vilka jordbrukare och barberare fråntogs sin jord och sin butik, lagar om ateistisk uppfostran. Om han hade röstat emot detta eller bara sagt ett ord, skulle han ha satts i fängelse. Och alla undrar, varför han inte valde det ödet.

Blir man inte ansvarig för en grupps orättfärdigheter, om man tillhör den och inte säger ett ord i protest?

Utdrag av ett annat brev till samme ledare i Kyrkornas Världsråd

Käre broder!

Ni säger: "Wurmbrand är en martyr, en profettröst, som kyrkan behöver." Men det är tydligt, att kyrkan ska klara sig utan denna så sällsynta profettröst och utan en martyrs råd. Ni säger ju, att Ni och andra inte kan för Era församlingar rekommendera just den man, Ni påstår vara en martyr och en profettröst.

Hur kan detta komma sig?

Ni ger vissa förklaringar men säger, att där finns andra, mer extrema, som Ni inte önskar upprepa.

Jag vill tala om vilka dessa extrema saker är:

Jag anklagar Er och andra västliga ledare av Kyrkornas Världsråd för att ha bragt vargen in i fårahuset med resultat, att fåren kommer att förintas!

Ni har in i Kyrkornas Världsråd fört den ortodoxa hierarkin från de kommunistiska länderna, förklarande att vi måste förstå dem såsom varande kristna i ett ateistiskt samhälle, vilka har måst göra "vissa efterrättelser". (*Arizona Daily Star*, 2.11.1963.)

Lyssna nu till dessa "efterrättelser" och vilka de vargar är, i vilkas händer ni har överlämnat fårahjorden! Jag citerar från moskvapatriarkatets tidning, från artiklar av metropoliten Nikolaie av Leningrad, vilken Ni i Amerika har mottagit med stor ära som en kristen medbroder:

"Amerika, detta det återuppståndna Babylons otuktsnäste, som gjort en världsmarknad med försök att förföra folken och driva dem till krig..." Dess frihet är "frihet att röva, att utöva våld, att döda — detta är deras frihet!" — "Förenta Staterna är vilddjuret i Uppenbarelseboken." Fortsättningsvis beskriver han amerikanarnas handlingar: "...cyniskt kränkande rättsbegrepp inte bara i fråga om internationell rätt utan beträffande den mänskliga moralen. Avrättningar utan rättegång, inkquisitioner, hemliga och offentliga. Frukansvärd tortyr av offren. Avskärande av öron och näsor, bröst, utstickande av ögon, etc. Amerikanerna är civiliserade vildar."

Är detta en "efterrättelse"? Varken Stalin eller Chrusjtjev har någonsin sagt sådana kriminella saker om amerikanska kristna, som metropolit Nikolaie sagt! Här bara ett annat uttalande av honom: "Den stora hädelsen ur kristen synpunkt är, att dessa människor kallar sig för kristna."

Ärkebiskop Nikodim av Ryssland är av samma typ. Han förklarade vid Världskyrkorådets senaste möte, att han är fullt överens med den sovjetiska regimens politik. Denna regim har nyligen arresterat hundratals baptister. Många dog av tortyr. Jag har listan över de arresterade och bevis för tortyren att ge åt var och en, som önskar. Moskvans radio meddelade om dömandet av kristna för brottet att ha förgiftat barn med kristen undervisning. Jag har en bild från rättegången och kan visa den för vem det vara må. Ryssarna of-

fentliggjorde nyligen stiftandet av nya lagar, varigenom sådana, som undervisar barn om Kristus eller mångfaldig religiös litteratur, bestraffas med tre till fem års fängelse. Årkebiskop Nikodim är fullt överens med denna politik. Och Ni är fullt överens med Nikodim och erkänner denne bandit som en biskop!

Och vidare: "The Ecumenical Press Service", nr 17/66, lovordade dessa antikristliga lagar såsom ett exempel på lättnad i förhållande till tidigare lagar rörande religionen, vilket resulterade i att i "Izvestia" (det offentliga organet för kristnas massmördare och torterare, som kallar sig den sovjetiska regimen) av den 30 augusti 1966 Kurojedov, minister i kultministeriet och den man, som leder arbetet på likvidationen av religionen, i sin tur högt lovordade Kyrkornas Världsråd! Jag skulle rodna av skam, om en sådan mördare av kristna skulle lovorda mig. Jag skulle gå ut ur varje organisation, som lovordades av kristnas massmördare.

Nikolaie och Nikodim har dekorerats av sovjetregimen. Likadant förhåller det sig med de rumänska lutherska biskoparna. Skulle Ni under kriget ha velat ta emot en dekoration av Hitler? Kommunisterna har lagt beslag på vårt land med terror och bedrägeri. Aldrig har något land i fria val begärt att få ett kommunistiskt styre! Överallt har de dödat och torterat. Den lutherska kyrka i Bukarest, där jag tidigare tjänstgjorde, har omgjorts till en biograf. Och de biskopar, med vilka Ni samarbetar och vilka Ni tar i försvar och säger *inte* vara bulvaner, har dekorerats av dessa kristenhetens värsta fiender. Varför?

Kommunisterna har offentliggjort, att Stalin var en massmördare. Mikoyan var hans högra hand. Och Hromadka lovordade högt Mikoyan. Och mördaren Mikoyan lovordade högt Hromadka och Kyrkornas Världsråd!

Detta är de extrema saker som Ni fördolde i Ert cirkulärbrev! Jag är viss om att ingen pastor och ingen lekman med kristen och patriotisk känsla samtycker till att Ni omfamnar och in i Kyrkornas Världsråd för dessa fiender. Beträffande metropoliten Nikolaie, så tillkännager ett officiellt dokument, utgivet av amerikanska senatens kommitté för den inrikes säkerheten, att han är agent för den kommunistiska hemliga polisen. Det är med sådana Ni samarbetar och som Ni har

erkänt som ledare av den universella kristna församlingen! Då Ni öppnade kyrkorna för dem, var det bara naturligt, att Ni måste stänga dem för en människa, som Ni kallar martyr och profettröst. Den, som öppnar dörren för Judas, måste stänga den för dem, som — efter vad Ni själv säger — har lidit för sanningens skull.

Detta är kärnan i vår konflikt, som Ni har förbigått genom barnsliga förevändningar.

Jag talade om för Er tre ting, som Ni skulle ha vetat mig förut. Först, att Jesus har sagt: "Gå ut och gör alla folk till lärjungar", inte alla folk fram till Järnridån. Varför har Er kyrka ingen mission till den kommunistiska världen, fastän denna existerat i redan 50 år? Ni ger förklaringen i Ert brev. Ni gör, "vad lagen tillåter". Vilken lag? De amerikanska lagarna hindrar mig inte i ett dylikt arbete! Det är den kommunistiska lagen, som gör det. Och Ni anser det vara Er plikt att respektera denna lag. Om de första århundradenas kristna skulle ha respekterat det romerska imperiets lagar och Luther påvens lagar, var skulle vi då ha befunnit oss idag? De första kristna arbetade hemligt, och det måste vi också göra, utan minsta hänsynstagande till lagar givna av massmördare av kristna och massförgiftare av barn och ungdom!

Jag sade Er, att den riktiga kyrkan bakom Järnridån är den, som ledes av underjordiska ledare och att vi måste räcka den kyrkan våra hjälpande händer. Jag sade Er, att kristna martyrs familjer måste hjälpas. Västvärldens kristna vet sedan 50 år tillbaka om martyrerna i den kommunistiska världen. Hur mycket har Ni i Er budget för dessa familjer?

Ni besvarade mina ovanstående krav med orden, att Er kyrka inte har några fonder. I Minneapolis gav mig en kvinna, som tjänar 1500 kr i månaden och har en sjuklig make och två barn, 2.500 kr, allt hon ägde, till detta arbete. Men Ni hade inga pengar för det! Sedan föreslog jag Er att avstå från en tillräckligt stor del av Era löner. Jesus har lärt oss att vara fattiga. Det är inte mot mig utan mot Jesus, som Ni har något på den punkten. Kyrkan har pengar för kördräkter och allhelgonafester men har inga för familjer till kristna martyrer, som svälter? Det är fult av Er att vädja till den penningsskärlek, som Ni tar för givet finns i Era pastors hjärtan, för att uppegga dem mot mig i föreliggande fråga. För bara två da-

gar sedan gav en enda pastor mig 5.000 kronor för detta arbete!

Visa mig en enda officiell biskop i öster, som har öppet protesterat mot dödandet av kristna och förgiftandet av barn med ateismen! De skulle ha fångslats? Varför inte? Är det fel att fångslas och att säga sanningen? Bort då med alla gamla tiders profeter, med Johannes Döparen, Jesus och alla de heliga efter honom, med Jan Huss, Latimer, Zwingli och miljoner andra! Jag vördar dem. Jag anser, att de hade rätt. Jag beundrar den helige Ambrosius, som öppet motsatte sig kejsaren. Så gjorde även Johannes Krysostomos. Aldrig har kyrkan vördat en bulvan som helgon! Det första helgonförklaringen av en sådan bör i så fall göras av Er.

I ett otal nationer med en miljard invånare är kristna fångslade, dödade och torterade och barn förgiftade med ateism. Ni skryter med några tusen psalmböcker, som Ni har låtit trycka! Och dessa psalmböcker får Er att dansa efter massmördarens pipa, att inget säga vid deras brott, att föra vargar in i fårfloken! Det priset är alltför högt!

Om Ni hade frågat Rumäniens kommunistparti, vilken deras högsta önskan är beträffande mig, skulle det ha svarat: "Stoppa honom från att predika!" I detta hänseende som i många andra gör Kyrkornas Världsråds ledare precis det, som kommunisterna önskar. Wurmbrand ska inte få berätta om kommunismens fasor.

Ni hejdade mig. Ni tillrättavisade inte Era kolleger i Världskyrkorådet, vilka offentligt uttalade, att kommunismen inte har orsakat några fler martyrer sedan år 1920.

Era åtgärder är inte bara i överensstämmelse utan också synkroniserade med kommunisternas. Ni skrev Ert cirkulärbrev vid samma tidpunkt som de rumänska tyrannernas delegation i vad som kallas Förenta Nationerna (där för en tredjedel av världen inte nationerna själva utan deras förtryckare är representerade) framförde klagomål inför sekretariatet, att jag tillåtes tala i Staterna. Hur kan det komma sig, att det är sådan harmoni mellan de ateistiska kommunistiska massmördarna och Kyrkornas Världsråds åtgärder?

Ni försäkrar, att de östtyska biskoparna inte är kommunisternas bulvaner. Jag kan bevisa, att de är det. Kommunisterna har stulit länder, de har stulit skolbyggnader i vårt land och

i Östtyskland också. De har rövat alla på allt. Hur skulle Ni reagera, om någon stal Er kyrka, Er bil, Ert hus, Era möbler? Från mig och tusentals andra har kommunisterna stulit allt. Min tidigare lutherska kyrka i Bukarest är nu som sagt en biograf. I Östtyskland har otaliga pastorer vistats i fängelse. Banditen Ulbricht kan kvarhålla medborgare under sitt ledarskap bara genom att ständigt skjuta folk, som försöker fly till väster, trots berlinmuren. Och lyssna nu till vad de östtyska biskopar, som Ni försvarar, säger om denna regim av massmördare och rövare. Jag citerar deras uttalande i "Christianity Today" av 6 november 1964: "En kristens plikt är att respektera och acceptera den kommunistiska statens politiska och sociala struktur... I tro måste vi även godkänna denna statsbildnings ekonomiska struktur; det sjunde budordet kan inte användas som en klubba mot expropriering och kollektivisering."

Om dessa biskopar har rätt, då hade Elias, som anklagade Ahab för att ha stulit *en* vingård och mördat *en* Nahab, fel!

Mina känslor för Er förblir desamma, känslor av varm kärlek. Guds frid övergår inte bara vårt förstånd utan också varje missförstånd. Kristna kan ha varandra motsatta ställningstaganden och älska varandra med förståelse.

Må Gud välsigna Er och fylla Er med hans kärlek till dessa, som uthärdar tortyr för Guds ords skull!

Vad mig beträffar, är det självklart, att jag var tvungen att refusera Ert förslag om att arbeta under överinseende av någon, som är lierad med Kyrkornas Världsråds kommunistiska spioner. Det skulle ha betytt att utsätta våra medarbetare bakom Järnridån för fara.

Jag har med dokument bevisat, att Era försäkranden var felaktiga. I ärlighet borde Ni anse Er tvungen att annullera Ert tidigare cirkulärbrev och uppmana alla kyrkor att inbjuda den man, om vilken Ni skriver, att han har burit korset i 14 år i kommunistiska fängelser för evangelii skull.

Kommunisterna har tillfogat oss blödande sår, och Ni har hållt salt på såren, som Jesus säger: "Var människa måste saltas med eld."

Om Ni inte tar Era ord tillbaka, så hoppas jag att den andre ordföranden i KVR, de trogna pastorerna och de djupa ledens kristna inte ska lyssna till Era rekommendationer utan pro-

testera däremot och tillsammans kämpa med den underjordiska kyrkan mot kommunismen — att de ska inbjuda mig att i predikningar berätta för dem sanningen om dessa ting.

Er i Kristus Jesus

Richard Wurmbrand

Till samme Kyrkornas Världsråds ledare

Käre broder!

Jag har mottagit Ert brev av den 3 ds.

Ert påstående att mitt resonemang är förvirrat och min tankegång dimmig är inget nytt för mig.

Liksom i annat är ledarna för Kyrkornas Världsråd i harmoni med kommunistiska massdödare och masstorterare och massbedragare också i denna fråga. Då efter min första frigivning från fängelse tusenden flockades för att lyssna till mina predikningar, utspred kommunisterna över hela Rumänien nyheten, att jag var galen. De använde för detta ändamål sina redskap inom kyrkorna.

Mitt sinne må vara förvirrat. Det vore ju inte underligt efter allt, som jag har genomgått. Men hur är Era pastorers sinnen? Jag har en hel hög med brev från dem. Vad för slags pastorer är de, om de inte kan särskilja en profet från en galning? Alla dessa, som hört mig predika, skriver, att jag är "en profetisk röst", "en profet", "en ny Johannes Döparen", "en Paulus" eller "Sankt Basilius". Ni förolämpar Era egna pastorer genom att säga, att mitt resonemang är förvirrat och mitt tänkande dimmigt! Det betyder, att de inte kan skilja mellan andar. Att inte ha denna gåva diskvalificerar en människa som pastor.

Vad mig beträffar, så tror jag inte, att jag är varken en Paulus eller att jag har ett förvirrat sinne. Även om jag visste mig ha ett förvirrat sinne, skulle jag inte bekymra mig där-om, ty jag går på en väg, där inte ens dåren kan förirra sig (Jes. 35), nämligen den orubbliga trons väg. Jag är en vanlig människa, med vanliga förmågor, och har ett budskap från Gud, som inte kan motsägas. För att inte ha mottagit detta mitt budskap ska Ni svara inför Gud och till dess inför Er församling.

Kristus har lärt oss att undervisa alla folk, inte bara intill

Järnridån. Har Ni startat en mission till de miljoner själar, som går förlorade i Röda Kina, i Sovjetunionen och andra kommunistländer? Om inte, varför det? Skomakaren Carey hade pengar till att börja ett missionsarbete i Indien, och Hudson Taylor hade för Kina, men Ni hade inga? Min lön, då jag lämnade Rumänien, var 140 kr i månaden. Med så pass mycket gjorde vi missionsarbete i ett kommunistland. Så mycket räcker för att uppehålla en missionsarbetare i ett kommunistland! Även om jag vore en galning, så har jag i detta hänseende absolut rätt och Ni absolut fel i att inte genast ta emot mitt budskap.

Jag sade Er för sex månader sedan, att kristna martyrs familjer måste hjälpas. Jag har givit Er deras adresser. Hjälpte Ni? Om inte, varför inte? Ska Ni säga till Gud, att Ni inte hade några pengar, när 100 kr i månaden skulle ha hjälpt en familj från att svälta? Jag må vara förvirrad, men jag talar med auktoritet från Gud, att dessa måste hjälpas. Ni må ha klar tankegång. Desto större ska Ert ansvar bli för att inte ha tagit emot mitt budskap ögonblickligen.

Jag sade Er, att dessa Hromadkas och Justinianer och Nikolaier från Kyrkornas Världsråd är bedragare samt har gett Er bevis därför. Ni hade bort antingen genast driva dem ut från denna kristna gemenskap eller själv lämna denna gemenskap. Just idag fick jag ett brev om att två prästmän efter att ha sett min film för gott lämnade Kyrkornas Världsråd, liksom medlemmar av norska kommunistpartiet lämnade sitt parti efter att ha sett mitt televisionsprogram. Åter en parallell! Kyrkornas Världsråd och kommunismen arbetar gemensamt på många punkter. De, som vaknar till, lämnar båda dessa organisationer.

Vad dessa tre punkter beträffar — de, som inte tar emot mina ord, sätter sig själva i konflikt med Gud. Det är detta som betyder något — inte bekymren om mitt sinne!

Älskar jag kommunisterna? Gärningarna visar det. Jag arbetar dagligen, utsatt för stora risker, för att föra dem till Kristus. Och då Ni sover, tillbringar jag mina nätter sömnlös, bedjande och gråtande för deras förlorade själers skull. Ni tror inte, att jag verkligen älskar dem? Alright! Men Ni för Er del måste älska dem! När börjar Ni ett missionsarbete bland kommunisterna? Då Hudson Taylor älskade kineserna,

bevisade han detta genom en sådan handling. Jag gjorde som Hudson Taylor och Carey. Vad gör Ni åt saken?

Det är inte sant, att jag förkastar alla ledare för de officiella kyrkorna i kommunistländerna. Tvärtom, jag beundrar högeligen kardinal Wyszinsky, som har varit i fängelse och åter riskerar detta genom att motstå kommunismen. Jag beundrar honom, fastän han tillhör den officiella kyrkan. Och jag ber, att de protestantiska biskoparna må ta lärdom av honom.

Hur skulle jag däremot kunna uppskatta biskop Miroslav av Prag, som i Chicago den 12 augusti 1958 förklarade, att "det finns mer religionsfrihet under kommunismen än tidigare"? Har han inte hört om kardinal Beran och hundratals protestanter, som har fängslats och torterats? Jag kan inte uppskatta biskop Janos Peter i Ungern, en annan i klungan röda biskopar, som lurade sin trosbroder tillbaka från Kairo till Ungern, där han dödades.

Men jag förkastar inte alla ledarna av officiella kyrkor.

Ni beklagar Er över den bittra andan i mina artiklar och tal. Just idag fick jag ett brev från en av Era pastorer, som hörde mig predika senaste söndagen. Han säger, att "Wurmbrand helt enkelt utstrålade Kristi kärlek... han visar ingenting annat än kristlig kärlek och ömt medlidande med dem, som har förföljt honom, dem, som har varit och är hans fiender, och dem, som inte tror på honom. Då han predikade, var vi i full bemärkelse i Kristi egen närvaro." Jag har en hel hög liknande brev.

Vilken dålig uppfattning Ni har om Era egna pastorer, då Ni säger, att jag har en bitter anda!

Det gäller något annat. Inte min anda är bitter, men bittert är det öde, som tusenden kristna, torterade och dödade i kommunistvärlden, underkastas. Döttrar till kristna martyrer låter sig ibland prostitueras för att kunna uppehålla sina svältande familjer. Kristna präster har begravts levande i Kina för fjorton dagar sedan. Jag skulle ha väntat mig av en kristen biskop att känna och delta i deras bittra lott och att omedelbart sammankalla kyrkorådet för att se, hur dessa kan hjälpas, i stället för att beklaga sig över att Wurmbrand talar bittra ord, då han märker, att alla hans ansträngningar att uppväcka Kyrkornas Världsråds ledare till att hjälpa kristna

martyrer och den lidande kyrkan blir resultatlösa. Antag, att allt Ni säger om mig är sant; varför organiserar Ni då inte genast en predikoturné för andra pastorer från den underjordiska kyrkan, vilka inte har mina fel? Låt dem tala om Kristi martyrer, dessa, som har lidit! Metropoliten Nikolaie, den skurken, har inbjudits. Varför inte dessa? Det är inte mig, som Ni önskar sätta munkavle på, utan på hela den lidande kyrkan, som har givit oss troshjältar som dessa. Inte jag, utan alla, som har upplevt kommunismens fasor, måste tystas! Detta är order från Moskva, som åtlyds i Genève!

Mitt budskap är säkerligen från Gud. Om Ni mottar det, är det förnuftigt att vidare korrespondera om praktiska sätt för att fullfölja det. Om Ni inte mottar det, liksom jag själv absolut inte kommer att förändras, så är det bäst att i fortsättningen bara i tysthet älska varandra med Kristi kärlek. Ni, som inte har burit ett kors, predikar om ett kors; de, som har burit ett kors, är förbjudna att säga vad de vet därom! Inför Guds domstol får Ni visa mig, att jag har gjort fel i att uppmana till hjälp åt familjer till kristna martyrer och till missionsarbete bakom Järnridån.

Hur hoppas Ni lyckas hindra mig från att predika, då kommunisterna inte lyckades? Jag predikade till och med, när jag var i ensamcell, genom att knacka evangelium i morsekod genom väggen.

Ni tar till ursäkt, att de katolska biskoparnas konsilium har varit likadant som Ert. Nästan alla de katolska biskoparna i Rumänien dog i fängelse under tortyr. Katolska präster begravs levande i Kina. Amerikanska katolska biskopar diskuterar, om det är tillbörligt att äta kött på fredagar!

Ni kommer att säga: "Ytterligare en bitter attack!" Den kommer från bitterheten i katolikernas lidanden i kommunistvärlden. Min hustru var i fängelse tillsammans med katolska nunnor. Hon beskriver dem som änglar. Änglar i händerna på odjur. Vem kan fatta bitterheten i ett dylikt öde? Tänk på den bitterheten — inte på mina ords!

Eftersom Ni har familj, önskar jag Er familj allt det bästa. Jag tänker med kärlek på Er familj, ty större delen av vår familj har dödats av diktatorer, understödda och högt prisade av vårt lands protestantiska biskopar. Den, som mördade

större delen av min hustrus familj, blev senare omvänd hemma hos oss. Är det bitterhet — eller kärlek?

Er tillgivne
R. Wurmbrand

Till en ledare av Storbritanniens Baptistunion

Käre broder!

Baptister i Storbritannien sände mig det brev, som Ni skickade till flera av dem beträffande förföljelsen av trossyskonen i Sovjetunionen.

Under en predikoturné i Storbritannien förra månaden hade jag underrättat dem om vad som händer där. Baptistunionen hade försummat sin plikt att göra detta. Den slog inte larm. Den har inte mobiliserat bönegrupper till förmån för de förföljda. Den har inte organiserat hjälp till kristna martyrs familjer, som om de ryska och de brittiska kristna inte vore en och samma kropp! Jag var tvungen att komma från Skandinavien för att göra det.

Då man i fängelset slog mig på mina fotsulor, ropade jag med min tunga. Varför ropade min tunga? Den blev ju inte slagen! Nej, men tungan och fotsulorna tillhör samma kropp. Om Ni kunde känna de förtryckta brödernas lidanden som Era egna, skulle Ni för länge sedan ha skrikit.

Hur kunde Ni bli så grundligt duperad och duperad andra? Ni säger, att Ni har "underhållit så nära kontakter som möjligt med ledarna för våra kyrkor där". — "De säger oss, att vi verkligen inte kan utträta något gott genom offentliga protester."

Är Ni då den ende att inte veta, vilka dessa ledare är? De är den kommunistiska hemliga polisens män. De har gjort anklagelser mot sina trosbröder, som är i fängelse. De bär skulden till fängslandena, tortyren och mördandet. Vilken nytta gör deras råd, att man inte bör protestera?

Jag vet av egen erfarenhet, hur någon blir ledare av en officiell kyrka i kommunistvärlden. Vice inrikesministern, general Negrea, erbjöd mig i fängelset att bli frigiven och bli luthersk biskop. Han sade mig också, vad som skulle vara min plikt som röd biskop: att se till att sådana lagar som till exempel förbudandet av söndagsskolor för barn, ung-

domsmöten och religiös propaganda skulle upprätthållas, och att man ombesörjde politisk lojalitet av församlingsmedlemmarna i förhållande till de kommunistiska tyrannerna, samt angav kontrarevolutionära element. Om jag hade accepterat detta erbjudande, skulle jag ha varit Er vän i Kyrkornas Världsråd. En av mina uppgifter skulle ha varit att dupera västliga kyrkoledare rörande religionsfriheten i Rumänien och få dem att acceptera den kommunistiska synpunkten i politiska hänseenden, vilket också Kyrkornas Världsråd vanligtvis gör.

I Rumänien har det baptistiska ledarskapet pådyvlat oss av hemliga polisen. Jag bevistade baptistkongressen. Då namnlistan, föreslagen av kommunisterna, framställdes, skrek hela kongressen "nej!" Den fick bara nio röster. Då ställde sig representanterna för de kommunistiska gangstrarna upp och sade: "Dessa måste vara ledarna!" Kongressens medlemmar insåg, att de måste rösta på dem, liksom hela vårt land röstar vid politiska "val" på de banditer, som förtrycker oss. Det är på det viset, som officiella kyrkoledare i kommunistländerna väljs. Jag har sett det med egna ögon.

Detsamma gäller för Ryssland. De baptister, som är i fängelse där, har fängslats därför att de gjorde uppror mot sina svekfulla ledare och utan hänsyn till dem organiserade söndagsskolor för barn och hemliga dopförrättningar. Jag har en hel hög urklipp ur sovjetpressen, som bevisar detta.*

Ni får inte lyssna till dessa bedragare utan genast organisera offentliga protester! Judarna är ett klokt folk. Varför protesterar de oupphörligen mot antisemitismen där? De vet, att bara härigenom kan de hålla judendomen levande i Ryssland. Om Ni fortsätter att lyssna till bedragarna, kommer de brittiska baptisterna inte längre att lyssna till Er utan organisera offentliga protester bakom Er rygg. Jag har i Storbritannien sett många kyrkor, som gått förlorade för Baptistunionen, på grund av dess samarbete med de röda kyrkoledarna i Kyrkornas Världsråd. Jag har aldrig mött en församling, som gått med i Unionen för den sakens skull. Vilken affärsman som helst skulle förstå, att härur dra de rätta slutsatserna.

---

* Läs boken "De heliga i Sovjet", där dessa bevis samlats!

Det sätt, Ni skriver på, är skamligt. Jag citerar: "Det har förekommit händelser i Sovjetunionen, då baptister... har hamnat på fel sida av lagen genom eget förvållande." Jag är van vid en annan stil — bibelns! Paulus skulle ha skrivit: "Det finns i Ryssland bröder, vilka jorden inte är värdiga att hysa, vilka i gudsfruktan vågade fortsätta det heliga verket, fastän de visste, att de för detta måste ge sina liv. De är helgon och martyrer, som ska få del i den första uppståndelsen, varifrån alla, som kompromissar med kommunismen, ska uteslutas."

Om de första kristna skulle ha lytt Neros lagar, om Luther skulle ha lytt påvens lagar, vore Ni inte i dag baptistledare.

Varje mening i Ert skriftliga meddelande vittnar om försök att överskylla kommunisternas brott, liksom andra ledare i Kyrkornas Världsråd också gör. Ni skriver, att i Ryssland "är det inte något brott att äga en bibel", i stället för att säga, att det är ett brott från kommunisternas sida att åstadkomma, att folket inte ska få några biblar!

Ni skriver: "Jag var säker på att om och när våra baptistiska trossyskon begärde ett nytryck av Skriften, detta skulle hänsynsfullt beaktas." Ja, men varför begär inte Rysslands baptistledare att biblar tryckes, om blott en begäran från deras sida skulle avgöra frågan? Därför att de är kommunisternas handgångna män! Kan Ni föreställa Er en verklig baptist, som inte skulle önska, att biblar trycktes?

Ni förleder de brittiska baptisterna genom att skriva: "Jag är viss om att våra baptistbröder i Ryssland själva ska vidta åtgärder för att hjälpa hustrur och familjer till alla, som är i klammeri med myndigheterna." (Vilket fint uttryck angående martyrer, torterade till döds!) Baptister fångslas i Ryssland sedan 50 år tillbaka. Frågade Ni det ryska baptistiska ledarskapet, om de någonsin givit ett öre till deras familjer? Vet Ni inte, att kyrkorna inte har lov till någon filantropisk verksamhet i kommunistländerna? Två kristna kvinnor, som hjälpte min son, medan min hustru och jag själv var i fängelse, blev så illa slagna för detta, att de är krymplingar sedan 14 år tillbaka. Den kvinna, som tog sig an min son i sitt hem, dömdes till åtta års fängelse för att ha hjälpt familjer till "kontrarevolutionärer". Den, som är ovetande om sådana förhållanden, borde inte vara kyrkoledare!

Biståndet till kristna martyrs familjer kan organiseras bara i väster. Vi har faktiskt redan börjat ordna med detta i Storbritanniens baptistförsamlingar, därvid noga aktande oss för att Ni, som samarbetar med kommunismens redskap, ska få reda på några detaljer. Många baptistförsamlingar i Storbritannien, där jag predikat, är redo snarare att lämna Er och Kyrkornas Världsråd än martyrerna. En första hjälp till kristna martyrs familjer har redan avgått, och vi har just fått nyheten om att den väl arrangerade turen varit lyckosam. Till en sådan aktion bör Ni lämna Ert bistånd, om Ni är ett Guds barn.

Er tillgivne
R. Wurmbrand

Öppet brev till en tysk ledare av Kyrkornas Världsråd

Jag är en man, som nyligen kommit ut efter 14 år i kommunistiskt fängelse bakom Järnridån.

Då jag i många år var i ensamcell och förutom de sista månaderna av fängelsetiden aldrig läst en tidning, visste jag inte, hur Ni förändrats.

Jag har läst Er predikosamling, vari Ni kritiserade hitlerregimen i obetydliga hänseenden, utan att säga ett ord mot vad som var verkligt betydelsefullt: terrorn, grymheterna, rasismen, den totalitära regimen, hämndbegäret och militarismen, önskan att erövra hela världen, antikristendomen. Men det lilla Ni sade räckte för att irritera diktaturen, som inte tolererade den minsta motsägelse. Ni blev kastad i fängelse. Lidande helgar. Då Ni kom ut ur fängelset stod era predikningar på en mycket högre nivå. Nu talade Ni om tyskarnas nationalsynd. Det var inte ett lätt uppdrag. Jag beundrade Er för modet att göra detta.

Sedermera fängslades jag själv. Jag hörde inte vidare ifrån Er. Då jag kom ut ur fängelset, sade mig folk, att Ni nu är på kommunisternas sida. Jag vet, att det finns mycket skvaller i världen. Jesus har ju kallats för djävulen. Jag ägnade ingen uppmärksamhet åt vad man sade om Er.

Nu hände det sig, att vi båda ankom samtidigt till Norge och att jag läste Era uttalanden i tidningarna.

Käre broder, Ni säger faktiskt medvetet osanningar!

Låt oss ta det ena konstaterandet efter det andra:

1. "Gudstjänster är inte förbjudna i Östtyskland under kommunismen." Det är allt, Ni har att säga! Det är som om jag, tillfrågad om någons ärlighet, skulle svara, att han har en vacker mustasch. Ni ville ge intryck av religionsfrihet i Östtyskland.

Vet Ni inte, att bara förra veckan Östtyskland förbjöd Lutherska Världsförbundets världskongress att samlas i Weimar? Varför nämnde Ni inte det?

Gudstjänster är inte förbjudna. De är inte heller förbjudna i Rumänien. I Östtyskland, Rumänien och i många kommunistländer, utom i Ryssland, är tusentals kyrkor öppna, liturgier och predikningar hålles. Detta duperar västerlänningen.

Men Ni skulle ha känt till och avslöjat tricket! I dessa länder är präster och pastorer och rabbiner fria att säga, att Gud är god. De får inte lov att säga, att djävulen är ond.

Vad menar jag härmed?

Johannes Döparen skulle aldrig ha blivit halshuggen, därför att han sade: "Gör bättring! Himmelriket är nära!" Han halshöggs, då han sade: "Du, Herodes, är ond!" Jesus korsfästes inte för sin bergspredikan, utan därför att han sade: "Ve er, ni skrymtare och fariseer! Ni huggormars avföda!"

Så i viss utsträckning, utan att predika med alltför stor nitälskan från Gud och utan att dra till sig de stora massornas uppmärksamhet, är man fri att predika i Östtyskland och många av satellitländerna att Gud är god. Men ingenstans är pastorn tillåten att säga, att grymheterna, våldsdåden och ateismen i kommunismen är från djävulen! Och en predikan, där inte djävulen avslöjas, är inte någon verklig predikan från Gud.

Nyligen hörde vi från Tito, att hans inrikesminister, Ran-covici, hade placerat mikrofoner i Titos ämbetsrum. Tjecko-slovakiska diplomater anklagades för att ha försökt sätta mikrofoner i statsdepartementet i USA. Föreställ Er nu, att det i varje kyrka finns hemliga polisens öron! Är pastorn fri att säga, vad Gud lagt på hans hjärta?

Jesus säger: "Sanningen gör oss fria." Men motsatsen är också ett faktum. Bara friheten tillåter oss säga sanningen. Där pastorerna har munkavle, där de måste frukta år av fängelsestraff för ett ords kritik i en predikan, där kan det

inte finnas någon sanning! I de kommunistiska länderna gömmer sig sanningen i den underjordiska kyrkan, martyryrkan, den verkliga kyrkan. Det är en ära för Östtyskland, att det har givit världen martyrer.

2. Ni försäkrar, att "konflikten mellan öst och väst hör till det förflutna. Den aktuella konflikten är mellan rika och fattiga länder." Därpå talar Ni om exploateringen och förtrycket av negrerna.

Är öststaterna svurna diktaturer tillhörande ett kämpande ateistiskt parti? Propagerar de allesamman Lenins lära, att varje religion måste utrotas? Är privategendom som produktionsmedel förbjuden? Är det sant, att jordbruken har kollektiviserats? Att i ett land som Rumänien man inte kan äga ens en egen barberarbutik?

Är det sant, att de västliga länderna — utom några få som Spanien, Portugal etc. — är demokratiska och att alla religioner får fritt utövas? I Västtyskland är till och med en sådan egendomlig religion som Er, vilken berömmar torterarna och massmördarna av kristna, fri. Ni säger, att det sedan 1920 inte längre har varit några martyrer i kommunistvärlden. Så fri Ni är! En ryss skulle inte ha lov att säga så. Han är tvingad säga, att Stalin var en massmördare. Och Stalin mördade till 1953. Och efter honom har den antikristna terrorn fortsatt.

Har Ni verkligen inte hört om rättegången mot kardinal Mindszenty? Och hur var det med Er broder, den lutherske biskopen Ordass av Ungern? Arresterades de före 1920? Har Ni hört, att nästan alla de katolska biskoparna i Rumänien dog i fängelse? Vet Ni, att den grekisk-katolska kyrkan i Rumänien likviderades 1950 och att hundratals människor arresterades och torterades i samband därmed? Vet Ni, att framstående ortodoxa män arresterades i Rumänien för en månad sedan? Att i Ungern katolska präster fängslats för att ha frågat barn, om de tror på Gud?

Är det sant, att det i väster finns religiös och politisk frihet och frihet till privat egendom?

Hur kan Ni då svara, att konflikten inte längre består? Om Ni tror, att kristendomen är sanningen och vet, att kommunisterna önskar utrota sanningen, hur kan då någonsin konflikten mellan ljus och mörker upphöra?

Ni placerar i stället för konflikten mellan öst och väst kon-

flikten mellan rika och fattiga nationer. Men är det inte kommunismen, som överallt medför fattigdom? Ni är tysk. Varför jämför Ni inte levnadsstandarden i Väst- respektive Östtyskland? Då skulle Ni se, vilka som är de större utsugarna: kapitalisterna eller kommunisterna.

Ni är emot varje orättvisa, förorsakad en färgad människa. Det är även jag. Men varför nämner Ni inte antisemitismen i Ryssland och i alla andra kommunistländer? Vet Ni, att i Kiev, en stad med 350.000 judar, det bara finns en synagoga utan någon rabbin? Situationen är densamma i Vilna i Litauen. Men Ryssland är tabu! Vi måste tala emot rasdiskriminering överallt, utom i Ryssland! Där är de fria att göra vad de vill. De, som är som Ni och Era kolleger i Kyrkornas Världsråd, kommer inte att protestera.

Ni säger, att i Östtyskland 90 % av ungdomen går till "Jugendweihe", den kommunistiska ceremonin, därför att konfirmationen i kyrkan är en död sedvänja. Jag kan tro, att handpåläggning av en man som Ni kan vara en död sedvänja. Då en trogen pastor eller biskop gör det, välsignar Kristus. Minns Ni de 99 %, som röstade med Hitler i alla folkomröstningar? Förklarade Ni inte detta på sin tid med terrorn? I alla kommunistländer, vid alla val, röstar 99 % för regimen. Med vem annars skulle de rösta? Hos oss är det ett skämt, att då Gud skapade Adam, skapade han bara en kvinna, Eva. Sedan sade han till Adam: "Du får välja vilken kvinna du vill till hustru!" Men där fanns ju bara Eva. Så förhåller det sig med alla kommunistiska ceremonier. Man måste godta dem eller också uthärda alla slags olägenheter i skolor och på arbetsplatser. Ni vet detta och säger medvetet en osanning!

Hur kan Ni försäkra, att Seigerwasser, den östtyska kommunistregeringens man, inte är ovänlig mot kyrkan? Att vara kommunist betyder att vara leninist. Och Lenin har öppet förklarat, att utrotandet av religionen är hans program.

Jag är ledsen för Er skull.

Då jag kom ut ur fängelset, sade en kvinna mig: "Nu har Ni lidit mycket. Var mån om att inte synda mera, ty då förlorar Ni, vad Ni vunnit genom lidandet!"

Ni kanske inte hade någon sådan god rådgivare? Och efter att ha lidit mycket, blev Ni en försvarare av den kommunistiska politiken.

Öppet svar till ett konfidentiellt brev, skrivet av en betydande religiös personlighet till alla de norska lutherska biskoparna

Den underjordiska kyrkan, martyrkyrkan från bakom Järnridån, övergiven och ibland sviken av många religiösa ledare i väster, har vidtagit sina åtgärder och sitt självförsvar.

Den har sina egna sympatisörer i alla stora religiösa församlingar i väster: i Kyrkornas Världsråd, i Lutherska Världsförbundet, i de reformerta kyrkornas förbund, i Baptistunionen, i bibelsällskapen, i missionsråden. Ibland är dessa människor biskopar, ibland maskinskriverskor, ibland sådana, som torkar kontorsgolven. Men alla har ett öppet öga för allt, som är av intresse för miljarden av människor, förtryckta av kommunisterna, och de meddelar oss saker och ting. Vi är bättre underrättade om vad som sker i den västliga religiösa världen än många västliga religiösa ledare själva.

Därför inträffade det, att ett konfidentiellt brev, sänt av Norska Bibelsällskapet till de norska biskoparna, hamnade i våra händer, till och med innan det kommit i händerna på dem, till vilka det hade skrivits. Österns kyrka har inte övergivits av alla. Den har vänner.

I detta konfidentiella brev tar Ni personligen avstånd från mitt hemliga evangelisationsarbete och min bibelspridningsverksamhet samt nämner som orsak, att det har haft till följd en ökad antikristlig förföljelse i kommunistländerna och har stängt dörrar för kristen aktivitet, som annars skulle ha varit öppna.

Detta brevets författare samtalade med mig för bara några dagar sedan. Han lovade att göra, vad jag hade bett om. Han visade inte det ringaste tecken till att han hade något att förberå mig beträffande min verksamhet. Trots detta hade han vid tillfället ifråga skrivit ett brev bakom min rygg. Jesus undervisar oss annorlunda i Matteus 16.

Men nu till fakta: Då jag talade i väster om torterandet och dödandet av kristna bakom Järnridån, då jag talade om stängandet av kyrkor och förbudandet av Guds ord, motsades mina påståenden. Jag tillsades, att sådant hörde till det förflutna och att nu en liberalisering existerar. Då jag svarade: "Om Ni tror på en liberalisering, låt oss då dra nytta av den

och in i kommunistländerna pumpa så många biblar som möjligt", fick jag genmälet, att detta skulle leda till nya terroristiska förföljelser. Då jag därpå frågade: "Vad för slags liberalisering är detta, där man måste frukta för att i ett land införa biblar?" lämnades jag utan vidare svar.

Sambandet Ni gör mellan den ökade antikristna terrorn i kommunistländerna och mitt offentliga demaskerande därav samt mitt påstående, att vi trots detta ska utföra missionsarbete bakom Järnridån, grundas inte på någonting alls.

Hela den islamska pressen klagar över en ny våg av antiislamsk terror i Sovjetryssland. Dalai Lama har sagt, att de kinesiska kommunisterna helt enkelt utrotat buddismen i Tibet. Detsamma händer i Ryssland. Kända judiska ledare klagar över en ny våg av antisemitism. Mot denna våg protesterade till och med Bertrand Russell och Jean Paul Sartre, som annars är helt på kommunisternas sida.

För förföljelsen av kristna har Ni funnit den skyldige: det är Wurmbrand, som har gjort offentliga deklARATIONER mot kommunisterna! Men vem är skyldig till antisemitismen, till nya antiislamska och antibuddistiska åtgärder? Hur kan det komma sig, att en ledande religiös personlighet i Norge inte begriper, att den antikristna attityden hos de kommunistiska ledarna är resultatet av Marx' och Lenins lära och inte av en enkel människa, som avslöjat den och förklarat sig besluten att motsätta sig den?

Men antag, att jag är en mycket stark personlighet och att några få artiklar och predikningar av mig har orsakat antireligiösa åtgärder så långt bort som i Tibet och Turkestan; hur kommer det sig då, att det i kommunistvärlden är en ny terrorvåg mot socialister? Ni måste ha hört om fallet Mihajlovitj i Jugoslavien. Är jag skyldig även härtill? Antag, att även skulden härför kan pådyvlas mig; hur kommer det sig då, att det är en ny våg av mord kommunister emellan, så att de dödar varandra? Har Ni inte hört om den nya utrensningen (utrensning betyder massdödande av kommunister) i Kina? Vem är skyldig här?

Kommunism är en hatets religion. Chrusjtjev hatade sin kamrat Stalin så mycket, att han tog hans kropp ur graven. Sedan hatade Bresjnev honom och kastade bort honom som en smutsig trasa. Andra har förberett samma öde åt Bresjnev.

Till kommunismens grymheter är kommunisterna själva skyldiga, eller djävulen, som står bakom dem. Det är fel att här för skylla dem, som motsätter sig kommunismen.

Då Bibelsällskapet förbjöds i Ryssland, var jag ett litet barn. Det har förbjudits i nästan alla satellitländerna, medan jag var i fängelse. Vem var skyldig då?

Om det finns någon skyldig i den kristna världen, så är det ledarna av religiösa grupper, som kompromissar med kommunismen!

Då ryssarna ockuperade våra länder, fullföljde inte Bibelsällskapet sin plikt att omedelbart förse oss med Nya testamenten på ryska. Jag måste trycka dem hemligen, utan dess kännedom. Om vi skulle ha väntat på Bibelsällskapet att göra det, skulle de inte ha kommit alls, så långsamt är det i sina reaktioner. Det gör ett mycket värdefullt arbete i många länder, men det räcker inte till för kommunistländernas specifika behov, där saker och ting måste göras hemligt och snabbt.

Brittiska Bibelsällskapets museum skryter med biblar tryckta och hemligen utsmugglade för århundraden sedan. Då med inspiration från vad de sett i detta museum brittiska kristna försökte smuggla in biblar till Ryssland och fasttogs, tog inte Brittiska Bibelsällskapet ställning mot sovjetmyndigheterna, som förbjuder Guds ord, tog inte ställning mot den ryska tidningen "Trud", som sade att bibeln är ett "gift", utan tog tvärtom offentligt ställning mot dessa fyra kristna och sade, att det inte haft något med dem att skaffa!

Hur spred de första kristna Guds ord? Upphörde de att sprida det, därför att en Nero förbjöd det? Hur spred reformatorerna det? Frågade de inkvisionen om lov? Skulle vi inte ha samma tro, som våra fäder hade?

Då Bibelsällskapen hade sin så kallade världskongress i Amerika denna vår, var en tredjedel av världen inte representerad. Representanterna för den underjordiska kyrkan bakom Järn- och Bamburidåerna hade inte inbjudits för att berätta om hungern efter Guds ord i dessa länder och för att ge praktiska råd, om vad som skulle kunna göras. Ni kan festa mycket bra dem förutan!

Därför har vår missionsorganisation med egna händer tagit itu med ombesörjandet av biblar till de kommunistiska

länderna, samtidigt som vi offentligt redovisar för alla de summor, som går åt för detta ändamål.*

Vi kommer även att fortsätta att offentligt motsätta oss den antikristna terrorn och sveket hos alla religiösa ledare, som kompromissar med kommunismen.

Kan detta orsaka faror? Ja! Då Moses började sitt arbete på att befria de judiska slavarne, var det första resultatet, att dessa slavars omständigheter blev värre. Den kvot de hade att fullgöra i tegelslagningen ökades. Apostlarnas spridande av evangelium hade som ett resultat, att tusenden kastades framför lejonerna. Hur mycket blod kostade reformationen? Var den ett misstag? De norska patrioternas kamp mot nazisterna fick även motåtgärder som resultat. Gjorde de norska patrioterna fel i att kämpa? Men till slut ska kommunismen falla för Kristus! De, som lider i kommunistiska fångelser, den underjordiska kyrkans ledare, sänder oss hemliga budskap och ber oss att fortsätta. Och vi önskar lyssna till martyrkyrkans röst, inte till de fegas röst i västvärlden!

Ni hade goda grunder för att skriva ett brev till biskoparna. Ni skulle ha protesterat mot att en kyrklig ledare hade tillåtelse att i Norge sprida sin lögn, att kommunisterna sedan 1920 inte har orsakat några martyrer. Ni skulle ha underrättat biskoparna om de tusenden, som har dödat sedan dess, därför att de spritt kunskap om bibeln.

Ert brev förlorade målet!

Ytterligare en uppgift ligger inför de norska biskoparna. Norge utvecklar stor missionsaktivitet, men denna stannar vid Järnridån. Nu är det ju så, att alla missionsällskap är värdefulla, men om vi inte för Kristus vinner kommunisterna, som är kristenhetens mest aggressiva motståndare, så kommer de att inom vår generation nå sina syften. De kommer att invadera Norge likaväl som de andra västliga länderna, och så blir det slut på alla Era missioner. Mission riktad mot kommunisterna, med alla dess risker, också med risken att nya huvuden krönes med martyrkronan, är en fråga om västvärldens liv eller död.

---

* *Bara tre år senare har en världsvid organisation, "Christian Missions to the Communist World", bildats i 29 länder tack vare förf:s arbete. — Övers. anm.*

Men jag måste försäkra Er, att de underjordiska arbetarna i vår organisation inte bara är modiga. De är också kloka. Av de arbetare, som vi har bakom Järnridån, har inte en enda arresterats, liksom kommunismens medhjälpare i Världskyrkorådet och liknande organisationer aldrig har upptäckt våra män inom dessa organisationer.

De första kristna ledde sitt missionsarbete hemligt, och vi måste i all stillhet utföra missionsarbete i kommunistländerna, då det ju måste ske hemligt.

Många kan sova lugnt, medan en miljard människor hålles under en terror, som förbjuder Guds ord, frälsningens källa. Men det finns andra, som har Kristi törst efter själar, som vet, vad det är att törsta efter livets vatten. Jag var utan bibel i 14 år, och jag åstundade den mer än jag åstundade min hustru och mitt barn.

Er tillgivne
R. Wurmbbrand

P.S. Får jag bara tillägga, att de judiska, islamska och buddistiska organisationerna hemligen förser sina medtroende i kommunistländerna med respektive heliga skrifter och tillbehör för gudstjänstbruk. Så gör även katolikerna. Är det bara protestanterna, som inte bör göra det?

II. KORRESPONDENS 1969—1970 EFTER FYRA—FEM ÅRS VISTELSE I DEN FRIA VÄRLDEN

Öppet brev till hela den fria världens kristenhet, ställt i första hand till påve Paul VI, ledarna av Kyrkornas Världsråd, Luth. Världsförbundet, baptistorganisationen, till Västtysklands och Nordens biskopar, till president Nixon, Englands, Västtysklands och Nordens statsministrar, m.fl.

Kära bröder!

Jag ber att få meddela, att den amerikanska missionen "Jesus till den kommunistiska världen" har erhållit nytt material angående förföljelsen av kristna i Sovjetunionen. Det kommer från den underjordiska kyrkan. Originalen till resp. dokument står till Ert förfogande.

Informationen är följande. I mars 1969 var det i Odessa en ny rättegång, mot nio kristna. Deras namn är E. Rodoslavov, I. Sjevtjenko, P. Kuprijanov, O. Polomaruk, A. Ostapenko, F. Dubov, G. Kovtuk, N. Krutko och N. Onistsjenko. Domarna löd på 7 till 10 års fängelse. Det är första gången sedan Stalins avglorifiering, som kristna har dömts för sin tro till så hårda straff.

Den först anklagade, Rodoslavov, som bara är 19 år, dömdes till 5 års fängelse. Försvarsvittnena slogs efter att ha lämnat rättegången. Från flickor slet man av kläderna.

Åtalet gällde, att barn medtagits till gudstjänster.

För att bereda den allmänna opinionen före rättegången, attackerade kommunisttidningen "Svartahavskommunen" de kristna, och ryktet spreds om dem, att de i sina gudstjänster offerar kvinnor och barn. De anklagades alltså för ritualmord. Föredragshållare går omkring i fabriker och påstår detta om de kristna.

Informationen ifråga är signerad av 180 kristna ungdomar. Den är daterad den 13 maj 1969 men har först nyligen utsmugglats.

Vi har fått en annan vädjan från "Kommittén av kristna fångars anhöriga", vari vi får veta, att mycket ålderstigna kristna hålls fängslade, som t.ex. Alexander Iskovskij, som är 78 år, Maxim Onistsjenko, också 78, och Vasile Smirnov, 60 år.

Sedan länge vet vi om dömandet av Nadesjda Sloboda. Nu får vi även veta, att samtidigt med henne, hennes sväger Vikentij Sloboda dömdes till 4 års fängelse och en viss Peter Kurasj till 3 år.

Som bevis vid rättegången användes en text, funnen på väggen i den senares bostad: "Tro på Herren Jesus, så blir du med ditt hus frälst", en annan text funnen i fru Nadesjda Slobodas hem: "Gud är kärlek", tillika med ett brev till mo-

dern från barnen Sloboda i den kommunistiska internatskolan (dit de förts med våld ifrån hemmet).

Ingen får besöka de fängslades släktingar. Kurasj' köttsliga syster besökte deras far för att trösta honom och straffades för detta med 30 rublers böter (c:a 150 kr).

Den kristne Peter Popov, 81 år och mycket sjuk, är i koncentrationslägret i Omsk. Adressen dit är Box 27, YX 16-9-4.

De kristnas böter är mycket höga. Så har t.ex. Stefan Mirošnjitjenko dömts till 50 rublers böter (c:a 250 kr), fastän han har 13 barn.

Dokumentet räknar sedan upp namnen på dem, som fått dryga böter. Ett brev från de bötblagda slutar med orden: "Vi föredrar att lida och bli fräntagna allt, om nödvändigt också våra liv, hellre än att svika vår tro enligt Jesu Kristi, vår Herres, undervisning."

Alla fångarna vägras rätten att ha en bibel.

Fången N. Sjevtjenko dog strax efter frigivningen — på grund av misshandel i fängelset.

Ett annat dokument, daterat den 10 aug. 1969, berättar om dömandet av de kristna M. Kabanov, N. Gurov, G. Chvorov, T. Dosnikov, P. Subin, N. Savatdva, N. Taranenko och I. Kolodin. Dessa har varit ledare för en oregistrerad baptistförsamling. De hade begärt registrering men fått avslag. De åtalades för att ha sjungit kristna sånger och undervisat barn om Kristus. Speciellt graverande var, att de fört en medlem av kommunistpartiet till Kristus!

Det var intressant att se, att denna underjordiska församling verkat i 10 år utan att upptäckas av myndigheterna, vilket gjorde dessa mycket upprörda nu, då de upptäckte förhållandet.

Domen uttalar, att de anklagade uppfostrat sina egna barn i den kristna tron. (De anklagas *inte* för att ha fört andras barn till Kristus.) Till och med för detta kan folk dömas.

Vi besitter också originalhandlingen av ett åtal mot den kristne I. Antonov. Han anklagas för att som soldat ha utbrett sin kristna tro. För detta dömdes han till 10 års fängelse. Sedan han avtjänat detta straff, återtog han sitt underjordiska arbete och fördes åter inför rätta. (Originalhandlingen vi besitter är från hans andra rättegång.) Denna gång anklagas han för att ha spritt kristen litteratur, som tryckts

på hemlig väg, att ha organiserat en underjordisk församling och ägnat sig åt filantropisk verksamhet.

Vi besitter också åtalshandlingen av den 28 juli 1969 mot S. Golev, Andrej Bikov, Georg Kudriasjov samt Lydia Belitch och Zoja Ivlenova.

Tre av dessa har redan tidigare dömts för arbete i den underjordiska kyrkan. Nu anklagas de åter för illegala bönemöten, organiserande av underjordiska församlingar, framställande av kristen litteratur.

Vi har en annan dom mot den kristne mannen S. Misjuk till tre års fängelse och fem års deportering. Anklagelserna är de vanliga: hemliga bönemöten, otillåtna dop och kristet ungdomsarbete.

Vi har också originalhandlingen av konfiskerandet av familjen Slobodas radio, ty med denna kunde de lyssna på utländska kristna radioprogram, samt en annan handling, varigenom Kurasj fråntas sin radio.

Vi har ovan delgivit Er endast något av den mängd dokument, som vi äger rörande förföljelserna i Ryssland, några erhållna från den underjordiska kyrkan, andra tagna direkt från den sovjetiska tidningspressen.

Om Ni är intresserade, kan Ni av oss få fotostatkopior av dessa dokument, eller också kan Ni få fortlöpande informationer genom oss.

I gengäld väntar vi att från Er höra, vad Ni har gjort för att omgående organisera protester, bönekampanjer och praktisk hjälp till kristna martyrs familjer. Även härvidlag kan vi vara Er behjälpliga.

Er
Richard Wurmbrand
"Jesus to the Communist World"
P.O.B.11, GLENDALE,
Calif. 91209, USA

Utdrag av ett brevsvår till en finsk baptistledare

Käre broder!

Det var mycket intressant att höra, att Ni har varit i Sovjetunionen och besökt så många platser. Jag undrar bara, var-

för Ni inte har besökt något fängelse där. Jesus säger — inte att han har varit i baptistkyrkan eller med vanliga människor; han säger: "Jag var i fängelse, och ni besökte mig inte." Då jag kom till Skandinavien, var något av det första jag gjorde att besöka ett fängelse.

Om Ni hade besökt ett fängelse i Ryssland, skulle Ni där ha funnit baptister. Jag vet att de finns där, inte bara genom meddelanden från den underjordiska kyrkan och från långa listor med namn och exakta data och adresser på fängelserna, där de hålls inspärrade — ett material, som jag gärna ställer till Ert förfogande —, jag vet också genom den sovjetiska pressen, att de finns där.

"Sovjetskaja Moldavia" av 13 nov. 1969 meddelar om arresteringen av pastor Slobodtjikov från Khisjinev för hans brott att vid ett bröllop ha predikat via högtalare samt för att ha undervisat barn om Kristus. "Pravda Vostoka" av 8 maj 1969 meddelar om dömandet av åtta baptister för att de spritt smitta bland befolkningen genom den heliga kyssen, genom att dricka nattvardsvinet från samma kalk och genom att döpa många i samma vatten. "Krasnaja Zvezda" av 4 dec. 1969 meddelar om dömandet av en grupp baptistiska soldater. "Zarya Vostoka" av 6 mars 1969 meddelar om fängslandet av en annan grupp baptister. Senaste nyheten i sovjetpressen om fängslande av baptister är från "Znamia Junosti" av 11 dec. 1969: broder Artem Hivuk dömdes till fem års fängelse för att ha undervisat barn om Kristus. Jag får dagligen sådana underrättelser från den underjordiska kyrkan och den sovjetiska pressen.

Om jag känner till dessa saker, hur mycket mer borde inte de baptistledare, med vilka Ni talade i Ryssland, känna till dem; de också läser de sovjetiska tidningarna. Berättade de för Er bara om sina tidigare fängelseupplevelser, eller sade de Er, att idag otaliga baptister och även ortodoxa, katoliker och pingstvännen är i fängelse i Ryssland för sin tros skull? Den sovjetiska pressen anklagar aldrig dessa för annat än att ha lärt ungdom och barn om Kristus. Zjidakov sade (på baptistkonferensen hösten 1969) i Wien, att "ingen lider för sin tros skull i Ryssland utan bara för att ha överträtt 'lagen" — men en lag, som förbjuder predikandet av evangelium

bland barn och ungdom, så det är en kristens plikt att överträda en sådan lag!*

Ni säger, att den officielle ryske baptistledaren Karev själv har varit i fängelse.

Jag kan begripa, att det är otroligt för en finne, att någon kan vara bedragare efter att ha genomlidit många år i slavläger. Ni har ännu inte upplevt bolsjevikiskt slavläger och bolsjevikisk hjärntvätt. Vi hade troshjältar i Rumänien, som efter sträng tortyr och år i fängelse blivit de värsta kommunistbulvaner. De är så pålitliga, att kommunisterna kan skicka dem utomlands för att göra kommunistpropaganda — och detta efter att ha avtjänat 10 års fängelsestraff. Man bryter samman, tröttnar, går över på förtryckarens sida. Om — Gud bevara Er! — kommunismen någonsin övertar makten i Finland, då först kommer Ni att förstå, hur sådana saker kan hända.

Det är ett orätt påstående från Er sida, att jag svartmålar de ryska baptisterna. Genom min bok "Torterad för Kristi skull", som har översatts till 22 språk, har jag varit den förste att fästa världens uppmärksamhet på de ryska baptisternas lidanden och hjältedåd, t.ex. baptisten Chmara, på vilken tungan skars av och magen sprättades upp — inte på Stalins tid, utan på Kosygin. "Baptist Times" i London vägrade att publicera bilden, eftersom den var "dålig". Jag anser, att det är bättre att publicera ett dåligt foto av en god man, än en god bild av en dålig man, men hur som helst, eftersom bildkvalitén var dålig, så publicerade de inte ens historien! Så även om det verkar skrytsamt, är jag den, som långt ifrån att svartmåla de ryska baptisterna har gjort deras namn, deras trossegrar och deras kärlek till Kristus kända i hela den fria världen. Besöken av Zjidakov och Karev till den fria världen har under det gångna decenniet inte bidragit till att göra de ryska baptisternas hjältemod känt.

Nej, broder, jag svartmålar inte sådana som Karev! Det har de gjort själva. — Vad skulle Ni tycka, om Finland ockuperades snart av ryssarna och ledarskapet av de ryska baptisterna skulle offentliggöra en förklaring, att detta var rätt hand-

---

* Sovjetmedborgaren Michael Zjidakov var tidigare ordf. i Europeiska Baptistfederationen.

lat? Det skulle Ni säkert inte gilla! Men Tjeckoslovakien har ockuperats, och hela ledarskapet av de ryska baptisterna avgav en offentlig deklARATION om sitt gillande av detta rov. Gillar kanske Ni själv det, eller anser Ni sådant vara bulvaners ställningstagande? Ni kanske förresten inte vet, att Karev har misskänts av sina egna vänner i det ryska baptistiska ledarskapet? Jag äger emellertid ett protokoll från en debatt mellan den oppositionella baptistgruppen och ledarskapet av de officiella baptisterna. De oppositionella klagar över att Karev kallat dem, martyrerna, för "satans eld", och vid det tillfället skilde sig Karevs vänner från honom. — Är det rätt att kalla dem, som suttit i fängelse och fortsätter att lida där för Kristi skull, för "satans eld"?

Jag fruktar mycket för att Ni finska baptistledare snart ska ställas inför valet att gå under jorden och lida i fängelse, eller att bli kollaboratörer med kommunisterna och angivare av Era egna bröder. Glöm inte, att det vid rättegången mot baptister i Odessa klart framkom, att angivarna var det officiella baptistiska ledarskapet! Till Tyskland har nu kommit referatet från hela rättegången; Ni kan få det från "Licht im Osten".

Vilken ställning kommer Ni att inta, om Finland besätts av kommunisterna? Går Ni under jorden, vill Ni lida — eller ämnar Ni bli samarbetsman? Om Ni idag rättfärdigar samarbetsmän, förbereder Ni Ert framtida förräderi, och därför sörjer jag mycket över Ert brev.

Jag tycker, att Ni själv och hela det europeiska baptistiska ledarskapet borde revidera Er ställning *nu*, ty annars kommer Ni att få revidera den, när Ni sitter i kommunistiska fängelser, ty kommunismen går framåt.

Ni frågar mig till sist, om det är dollars som driver mig att angripa det baptistiska ledarskapet i Ryssland. Här skulle jag vilja göra Er ett praktiskt förslag. Ni ska för mig nedskriva, hur mycket Ni har förtjänat de senaste 20 åren genom att vara baptistpredikant i Finland, och jag å min sida ska säga Er exakt hur mycket jag förtjänat under dessa 20 år. Jag ska på min redovisning sätta uthärdandet av prygel, hunger, ätandet av exkrementer och smutsiga potatisskal, även exakt hur mycket pengar jag förtjänade. Låt oss så jämföra, vem som fått de flesta pengarna! Vore jag inte snarare i min rätt att fråga

Er : "Är det pengar, som gjort Er till baptistpastor?"

Skulle Ni tycka om, ifall en sådan fråga ställdes till Er, om det sattes frågetecken inför Er ärliga övertygelse? Det var en ful tanke, Ni hade, och jag är uppriktigt ledsen över att Ni satte den på papper.

Jag önskar Guds välsignelse över Ert arbete och Er kyrka och över Ert starkt hotade land, som jag ständigt beder för.

Glendale den 27 januari 1970.

Er

Richard Wurmbbrand

Till en framstående man i Lutherska Världsförbundet

Käre broder!

Tidskriften X har en artikel av en broder Y, där han försäkrar sig ha hört från Era läppar, att jag inte är någon luthersk pastor.*

Jag skulle vara mycket tacksam för Era kommentarer beträffande detta uttalande.

Liksom sannolikt inte Ni heller gör, så anser jag det inte vara någon ära att vara en luthersk pastor. Jag anser, att bärandet av det namnet snarare är en orsak till sorg. Det är lika mycket emot Guds vilja att vara en "luthersk pastor" som det är att vara en tjuv eller mördare.

Liksom Guds ord förbjuder oss att stjäla eller mörda, så förbjuder det även, att en kristen bär en människas namn. Ni kan finna detta klart uttryckt i 1 Kor. 1: 12 och 13.

Att vara en luthersk pastor är något som inte bara fördömes i bibeln utan också av Luther själv, som skrev: "Att skapa och följa många sekter och grupper i tron är detsamma som att dela Gud i många gudar och att ge honom många namn. En sekt är ingenting annat än en utbrytning, vilken förbjudes av Gud, från den sanna, osynliga, universella kyrkan, en gärning av en jordisk varelse. Jag erkänner inte den lära och det folk, som kallar sig lutherska, och trots detta måste jag uthärda, att Guds ord smädas på sådant sätt med mitt namn. Jag ber,

---

* Detta brev faller egentligen utanför bokens ram men har medtagits på förekommen anledning såsom en presentation av författaren. Vad brevets mottagare beträffar, har han svarat, att anklagelsen mot honom saknade grund och att han ej gjort nämnda uttalande. Övers. anm.

att mitt namn inte må nämnas, och att människor ska kalla sig inte lutheraner utan kristna. Varför skulle jag, en ruttens säck, fylld med mask, orsaka att Kristi barn bär mitt usla namn? Ingen får säga: 'Jag är lutheran' eller 'Jag är papist', ty varken Luther eller påven dog för oss, och ingendera är vår lärare, utan Kristus allena är vår lärare. Av den orsaken bör vi kalla oss för 'kristna.' — Så Luther själv säger, att så ofta någon kallar sig lutheran, syndar han mot Guds ord.

Långt före honom protesterade den helige Epifanios mot förhållandet, att några kristna kallade sig vid en lärares namn.

Så "luthersk" är ett tilltal, som jag verkligen inte bryr mig om! För det andra tror jag inte på ett prästerskap annat än i exakt den bemärkelse, som Luther trodde på det, nämligen som ett allmänligt prästadöme. Jag har känt skomakare och skraddare, som kunde leda kristna församlingar mycket bättre än sådana, som är pastorer till yrket.

Men jag älskar Er själ och skulle inte önska, att Ni gjorde felaktiga uttalanden. Därför vill jag tala om för Er, att jag är vederbörligen ordinerad till präst av en biskop tillhörande den lutherska kyrkan. I ordinationshandlingen står det skrivet, att jag har ordinerats till präst med alla rättigheter att utdela alla sakramenten. (Jag personligen tror, att varje kristen har rätt att utdela dem. Ni kanske minns, att den helige Ambrosius valdes till biskop, innan han ens blivit döpt.) Men hur som helst: så står det i alla fall i ordinationshandlingen. Jag har även genomgått vederbörlig teologisk examen före ordinationen, och jag fick betyg, som många andra pastorer skulle avundas mig. Det var bara i ett ämne, som jag fick dåligt betyg, och det var i homiletik.

Båda handlingarna, den, rörande min teologiska examen, och ordinationsakten, har inget värde i mitt namn. Certifikatet från min teologiska examen är signerat av en professor i dogmatik, som lär att Gud har givit oss tre uppenbarelser: en genom Moses, en genom Jesus, en genom Karl Marx. Professorn i liturgi var rättegångsvittne mot andra pastorer, etc. I Rumänien är det vanligt, att biskopar till kommunistiska hemliga polisen anger präster och pastorer, som ordinerats av dem själva. Därigenom har värdet av en ordinationshandling i hög grad minskat.

Men jag äger i varje fall dessa handlingar, och jag har

dessutom något, som andra pastorer inte har: jag har ett intyg från biskop Müller, den främlidne biskopen i Rumäniens tyska evangeliska kyrka, som säger, att jag inte bara är pastor utan en av Kristi trognaste tjänare i Rumänien.

Jag har i min ägo också åtminstone 50 dokument från ledare i Kyrkornas Världsråd, från internationellt kända kristna personligheter, liksom från präster och pastorer i själva Rumänien, vilka har känt mig, somliga i mer än 30 år, och vilka har intygat min pastorala status och verksamhet.

Ni gör ett i vedertagen mening felaktigt uttalande genom att säga, att jag inte är en luthersk pastor. Vad Ni kan säga är, att jag är en luthersk pastor, som är emot existensen av ett lutherskt pastorsämbete. Jag tror på det kristna brödraskapet, och det är allt!

Jag kände det vara min plikt att säga Er ovanstående, och jag hoppas, att Ni vill göra den nödvändiga korrigeringen, för den händelse Ni nu verkligen har sagt det, som broder Y påstår.

Om Ni är överens med vad bibeln och Luther säger, skulle det kanske också vara bra, om Ni ville ändra hela namnet på Er organisation och i stället för ett lutherskt världsförbund låta det vara helt enkelt en gemenskap av Kristi lärjungar — men då bör också män, som nu vågar använda titeln "luthersk" pastor och inte är Kristi efterföljare, utestängas däriifrån! Under kriget kände jag i Rumänien bland de tyska lutherska pastoreorna bara två män, som inte skrek "Heil Hitler". Mycket sällsynta var sådana fall också inom själva Tyskland. I Rumänien ropar nu samma män "Heil, Ceausescu". Män, som kallar sig för lutherska pastorer, förklarar att Gud är död och att bibeln är en lögn samt predikar alla slags dumheter. Låt oss utstöta alla dessa ovärdiga element och bara ha en god kristen gemenskap!

Detta är vad jag är, och detta är vad jag anser.

Er mycket tillgivne
Richard Wurmbrand

Till rektorn för ett påvligt prästseminarium i Rom

Käre broder!

Jag har mottagit Ert brev av den 24 januari 1970.

Jag vill informera Er om att jag har fått åtminstone 300.000 brevsvår med anledning av min bok "Torterad för Kristi skull". Dessa svar kan uppdelas i två grupper: omkring 299.000 av breven kommer från enkla kristna; de har nu genom mig hört om de underjordiska heligas lidanden, och de frågar: "Hur kan jag hjälpa?" eller också sänder de omedelbart en gåva som hjälp åt kristna martyrs familjer. Omkring 1.000 av de 300.000 breven kommer från kristna ledare. Där verkar det, som om de inte skulle ha läst de hundratalen sidor med dokumentation rörande *deras* trossyskons lidanden, vilka är lemmar av samma Kristi kropp, som de själva tillhör. De hittar bara något att anmärka på i texten, och så skriver de härom. Vad som än är sant rörande metropoliten Nikodim, så är det ett faktum, att hundratusentals kristna är i fångelse idag i Ryssland och i andra kommunistländer. Vad ämnar Ni göra däråt? Är Ni beredd att hjälpa? Jag är protestant, och jag hjälper katolikerna i kommunistländerna. Ni är katolik. Deltar Ni i en liknande organisation, som hjälper katoliker i kommunistländer? Sprider Ni underrättelser om deras lidanden?

Jag går mycket ofta till mässan i någon katolsk kyrka. Katolikerna tror, att den heliga Jungfrun har uppenbarat sig i Fatima och där uppmanat till bön för Rysslands omvändelse. I mässan hör jag åter och åter igen lovprisningsord till den heliga Jungfrun, men den bön, som hon manat till, har uppgivits. Jag har frågat präster därom: "För många år sedan hade Ni till sedvänja att bedja för Ryssland i slutet av varje mässa. Varför gör Ni inte detta längre? Har det visat sig, att uppenbarelsen av den heliga Jungfrun i Fatima var falsk?"

Då får jag svaret, att "vi önskar nu föra dialog med kommunisterna och komma till samförstånd med marxisterna, och det andra vaticankonsiliet har nya linjer..." Jag frågar åter: "Är Jungfru Maria fortfarande Himladrottningen, eller har hon abdikerat? Om hon inte har gjort detta, har hon i så fall visat sig igen och annullerat den uppmaning hon gav i Fatima? Ty om detta inte hänt, måste kontinuerlig bön för Ryssland äga rum, och inte bara bön — aktiv hjälp!" Men i stället härför upplevde jag med fasa den scen, då Påven skakade hand med de blodbesudlade mördarna av katoliker, Gromyko och Podgorny, och då allt rörande förföljelsen slätades över.

Så vad mig beträffar, är frågan om vem metropolit Nikodim är, faktiskt en bifråga. Vad jag är upptagen med, dag och natt, är en annan fråga: att hjälpa de förföljda katolikerna, protestanterna och ortodoxa i kommunistländerna. Om Ni vill förena Er med oss häri, vill jag mycket gärna ge Er alla nödvändiga uppgifter. Tragiskt nog hade jag i Vatikanen diskussioner med topp-personer, som inte tycktes dela mitt intresse utan åter hackade på något ord, som jag har sagt.

Ärkebiskop Nikodim spelar inte någon roll i den ryska kyrkan. Han är inte ens någon biskop! Enligt den ortodoxa kyrkans sed kan ingen ordineras till präst före 30 års ålder. Fråga kanske en professor i kanonisk lag härom, och han ska bekräfta saken för Er! Nikodim har själv inför pressen i Tulsa, USA, förklarat, att han ordinerades vid 18 års ålder. Och han tillhör inte den ryska kyrkan; den sanna ryska kyrkan är underjordisk och ger varje år tusentals martyrer. Han tillhör en show-kyrka, iscensatt av kommunisterna.

Jag ska sätta Er på adresslistan för den mission, jag leder, och Ni kommer varje månad att kunna läsa namnen på kristna, som fängslats i Ryssland och andra kommunistländer. *De* representerar den verkliga kyrkan! — Ni kanske har hört namnet på biskop Basil Welytjikowskij, den grekisk-katolske biskop, som nyligen arresterades i sovjetiska Ukraina och varom ryktet spreds, att han dödats? Vi har också namnen på andra grekisk-katolska präster.

Vem är det alltså, som representerar den ryska kyrkan? Är den representerad av dem, som dör för Kristus i kommunistiska fängelser, eller är den representerad av män som Nikodim, som reser omkring och berömmar friheten i kommunistvärlden? Har Ni någonsin hört om Talantov, om Krasnov-Levitin, Gnuкова, och så många andra ortodoxa personligheter, som sitter i fängelse för Kristi skull idag, medan Nikodim fritt reser omkring och berömmar sovjetregimen? *Vem* representerar den ryska kyrkan? Har Ni aldrig hört om de marterade baptisterna där? Har Ni inte hört om Chmara från Kulunda, vars lik vi har ett fotografi på? Hans tunga hade skurits ut, och hans mage hade sprättats upp — detta inte på Stalins tid, utan på Kosygin och Nikodims tid.

När Nikodim besökte Ert seminarium, nämnde han då sådana fakta? Oppositionella frihetsälskande kommunister, som

general Grigorenko, sitter fängslade för att ha tagit de lidande kristna i försvar — och Nikodim reser omkring och tar i försvar sådana, som fångslar och dödar de kristna! — Han har ingenting att göra med kyrkan!

Jag tog fasta på Ert uttryck: metropolit Nikodim "gör årligen vad *han* anser bäst för sin kyrka under nuvarande ytterst svåra förhållanden". En metropolit bör inte göra, vad *han* anser bäst, utan vad *Kristus* anser bäst, och vad martyrerna och de heliga i alla tider har satt oss som exempel! Ni tror på kanonisering av helgon? Kan Ni säga mig, om någonsin en kollaboratör till tyranner har kanoniserats? Nej, kanoniserade har blivit sådana, som motsatt sig tyrannerna och för den skull gått i döden. Påven ska nu kanonisera katoliker, som dött under den protestantiska förföljelsen i Storbritannien. Jag undrar, varför han gör detta, ty katolikerna hade på den tiden klyftiga män, som sade, att det är mycket bättre att kompromissa med protestantismen, då förhållandena är svåra. *De* dog inte! Jag skulle — enligt Er — vilja rekommendera, att Påven kanoniserade *dem* i stället för att kanonisera martyrerna!

Då jag får brev som Ert, blir jag alltid mycket ledsen; ledsen, inte vad gäller metropolit Nikodim, utan ledsen för den människas skull, som skriver dylika brev till mig. Italien kan övertas av kommunisterna i morgon, och då kommer terrorn mot kristenheten att börja i Italien. Jag låter mig inte duperas av de italienska kommunisternas löften, att de ska stå för religionsfriheten. Det är vad Lenin också lovade, innan han kom till makten. Och det är vad de rumänska kommunisterna lovade. De har gjort så överallt! Så länge ett lejon är litet, kan man leka med det precis som med en hundvalp. Då det växer, visar det sin verkliga natur. Överallt, där kommunister står i oppositionen, talar de för religionsfrihet. Då de kommer till makten, dödar och torterar de de kristna.

Om alltså terrorn mot kristna skulle börja i Italien — vad kommer Ni att göra? Kommer Ni att välja martyriet — eller kommer Ni att gå metropolit Nikodims väg? Genom vad Ni anser idag om metropolit Nikodim — genom faktum, att Ni inte ens nämner martyrerna i Ert brev och inte har en tår till övers för dem — visar Ni Er hjärteställning: Ni visar, vilka konsekvenser den kan medföra. Så akta Er noga!

Våra källor rörande ärkebiskop Nikodim är många. Vi vet genom den ortodoxa underjordiska kyrkan, vem han är. Ni kan från vårt kontor när som helst erhålla Talantov-dokumentet, vari denne biktfader, vars far orh bror dog i fängelse och som själv är för andra gången i fängelse på grund av sin ortodoxa tro, avslöjar ärkebiskop Nikodims roll och kallar honom för lögnare, falsksvärjare och smickrare av den kommunistiska regimen. Jag skulle rekommendera Er att läsa "Penkovsky-rapporten". Penkovsky är en tidigare överste i hemliga polisen i Sovjetunionen, som gav sitt liv för frihetens sak, men han säger, att han som agenter haft alla den ortodoxa kyrkans högsta ledare. Om Ni tillskriver den amerikanska kongressen, erhåller Ni sannolikt major Deriabins edsvurna tillkännagivande. Denne man rymde från den ryska hemliga polisen och intygar, att de högsta ledarna, särskilt i utrikesdepartementet, liksom ärkebiskop Nikodim, alltid är hemliga polisens män. Jag vet även detta av personlig erfarenhet.

Jag har varit i fängelse tillsammans med jesuitmunkar. Jag har sett dem dö för Kristus. Var de dårar? De visste, att de genom att trotsa de kommunistiska myndigheterna personligen skulle komma att krossas och att kyrkorna skulle stängas. Alla vårt lands grekisk-katolska kyrkor har stängts. Alla grekisk-katolska biskopar i vårt land, med ett enda undantag, blev fängslade, eftersom de vägrade varje samarbete med den kommunistiska regeringen. Alla, utom en grekisk-katolsk och en romersk-katolsk biskop, dog i fängelse under tortyr inför mina ögon. Skulle det inte ha varit klokt av dem, att göra som metropolit Nikodim och som Ni själv anser vara rätt: de borde ha räddat sina kyrkor, de borde ha försökt förbli fria, de borde offentligt ha deklarerat en sak: att det inte förekommer någon förföljelse — och därmed menat något annat: att det inte officiellt förekommer någon förföljelse. (Protestanter skulle kalla detta "typisk jesuitmoral".) Till min mycket stora förvåning gick inte en enda katolsk biskop med på att leva under sådana dubbelbottnade förutsättningar; de tog öppet ställning mot kommunismen och dog fördenskull under tortyr!

Ni måste besluta Er! Då kommunisterna övertar Italien, kommer Ni då att efterlikna dessa martyrer — eller kommer Ni att efterlikna metropolit Nikodim? Alla de katolska bi-

skoparna dog under tortyr; de ortodoxa biskoparna i vårt land kompromissade med kommunismen. Säg mig, vem av dem gjorde rätt? Ni är rektor för ett institut, där präster utbildas. Hur undervisar Ni dem att handla i fall av förföljelse? Vad bör de göra då? Vilka är i Era ögon de heliga? Vilka hade rätt: var det de katolska biskoparna eller de ortodoxa? Om det var de ortodoxa, var då snäll och säg öppet: "Martyrerna var idioter!" — Om martyrerna gjorde rätt, var då snäll och håll med oss om att de ortodoxa biskoparna var förrädare!

Vad dokumentationen beträffar, säger jag Er åter: läs "Penkovsky-rapporten", Talantov-dokumentet, be amerikanska kongressen om major Deriabins vittnesbörd!

Men om Ni blickar in i Ert eget hjärta, så visar själva faktum, att Ni som en kristen möjlighet godkänner Nikodims kompromisshållning, att *Er* själ är i en mycket farlig ställning, och denna *Er* själs mycket farliga ställning gör det omöjligt för *Er* att finna sanningen. Var och en, som talar om frihet, när hans biskopskollega Welytjikowskij dör under tortyr, när kristna fängslas och torteras, är inte någon metropolit, han är inte någon biskop — han är en lögnare, som en verklig präst inte borde skaka hand med, annat än för att kalla honom till bättring.

Er i Kristus tillgivne
Richard Wurmbrand

En utsänd från det rumänska patriarkatet skrev ett smädebrev mot mig och sade bland annat, att jag inte är vid mina sinnens fulla bruk. För att styrka detta, sade han, att Dr Eugene Carson Blake, Kyrkornas Världsråds generalsekretäre, hade hävdad det.

Därför frågade jag Dr Blake, om han hade gjort ett sådant påstående. Härmed hans svar och mitt genmäle därtill:

Pastor Richard Wurmbrand, Glendale, Kalifornien*

Käre Pastor Wurmbrand!

Naturligtvis har jag inte sagt, att Ni på något sätt ej skulle

---

* *Originalen av detta brev finns på sid. 112—113.*

vara vid Era sinnens fulla bruk! Då folk frågar mig om Er person och Era publikationer, har mitt svar alltid varit mycket enkelt: Jag har aldrig betvivlat, att Ni uppriktigt har beskrivit Er vistelse i rumänska fångelser under stalintidens höjdpunkt. Vad jag däremot alltid beklagat och fortfarande beklagar är, att Ni utifrån dessa personliga upplevelser gör generella anklagelser mot kyrkoledare, som Ni inte personligen känner och som försöker att vittna om Kristi evangelium så gott de kan under mycket svåra förhållanden.

Jag är ledsen, att vi har skilda meningar i vår uppskattning av de kristna krafterna i kommunistländerna. Jag känner mig mycket uppmuntrad av livaktigheten i deras vittnesbörd och deras trosstyrka. I vad Ni skriver och talar saknar jag ledsam nog kärlekens triumf över hatet.

Genève den 9 juni 1969.

Er tillgivne
Eugene C. Blake

Mitt svar till Dr Blake

Högt värderade broder Blake!

Jag erhöll Ert brev av den 9 juni och tackar Er för den hjälp Ni givit mig, när det gäller att avslöja ännu en lögn från en utsänd av det rumänska patriarkatet, som spritt detta smådebrev mot mig, vari Ni påstås ha sagt om mig, att jag inte är vid mina sinnens fulla bruk. En patriark, som är en kommunistbulvan, demaskerad av Er i spridandet av en lögn genom en av sina utsända! Jag tackar Er för detta.

Nu till det egentliga temat. Ni talar om mina lidanden såsom hörande till en förgången stalinperiod. Är Ni verkligen inte underrättad om att inom kommunistblocket förföljelsen av kristna är mycket värre idag än under Stalin?

Två tredjedelar av kommunistblocket består av Röda Kina. Alla kyrkorna där är stängda! Detta hände aldrig under Stalin. I Ten-Sheen-provinsen har fyra katolska präster blivit levande begravnade. Kristna dör på kors, brända av rödgardister med glödgheta järnstänger, medan de hänger på korsen. En sådan sak hände aldrig under Stalin. Jag läste en resolution från Kyrkornas Världsråd, rekommenderande Röda Kinas inträde i FN. Jag skulle vara mycket tacksam, om Ni också kun-

ECB/HPC

Pastor Richard Wurmbrand
 Mission to Europe's Millions, Inc.
 Department for Eastern Europe
 Box 11
 Glendale, Calif. 91209
U.S.A.

150 ROUTE DE FERNEY 1211 GENEVA 20
 TELEPHONE: (022) 333400 TELEX: 23423 OIK CH
 CARTE OIKUMENE GENEVA

WORLD COUNCIL OF CHURCHES

GENERAL SECRETARIAT

GENERAL SECRETARY:

REV. Dr. EUGENE C. BLAKE

ASSISTANT GENERAL SECRETARIES:

MR. A. DOMINIQUE MICHELI

PASTOR JENS J. THOMSEN

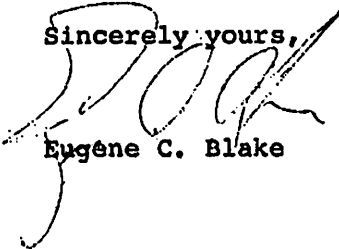
9th June 1969

Dear Pastor Wurmbrand,

Of course I have not said that you were touched by insanity. When people ask me about your person and your publications my answer has always been very simple: I have never doubted that you have honestly described your stay in Rumanian prisons during the height of the Stalinist era. What I have always regretted, and still do regret, is that from that personal experience you make general accusations against church leaders whom you do not know personally, and who try to witness to the Gospel of Christ as best they can in very difficult circumstances.

I am sorry that we disagree in our evaluation of the Christian forces in Communist countries. I am greatly encouraged by the liveliness of their witness and their strength of faith. In your writing and speaking I do sadly miss the victory of love over hatred.

Sincerely yours,

Eugene C. Blake

de sända mig texten till en resolution från Kyrkornas Världsråd, protesterande mot stängandet av alla kyrkor i Röda Kina eller begärande frigivandet av den amerikanske biskopen Walsh, av Watchman Nee, Wang-Min-Dao, fröken Sung och andra kristna från deras fångelser. Enligt Kyrkornas Nationella Råd i Taiwan, har 20.000 kristna dödats av rödgardisterna. I Nordkorea är alla kyrkor stängda, och alla kända kristna har en efter en fysiskt tillintetgjorts. Alla kyrkor har stängts i Albanien också, och prästerna har skjutits.

Jag har framför mig en vädjan signerad av över 1.400 ryska mödrar, som protesterar mot faktum, att ryska föräldrar berövas sina barn, om de undervisar dem i den kristna tros läran. Denna vädjan är daterad i mars 1969.* Detta är inte under Stalin! Stalin tillgrep aldrig denna metod. Mödrarna skriver: "Vi vill bedja härom och vi är fullt beslutna att handla, under det vi trycker våra skälvande, försvarslösa barn till våra bröst, och om så fordras dör vi tillsammans med dem." Ni måste ha ett hjärta! Ni måste gråta, när Ni läser detta! Ni kanske själv har barn? I "De heliga i Sovjet" har jag publicerat ett utdrag ur den sovjetiska pressen om en kristen kvinna, Anna, som kastade sig framför ett tåg tillsammans med sitt enda barn, då hon hotades med att det skulle tas ifrån henne och uppfostras i hat mot Gud.

"Pravda Vostoka" av den 9 maj 1969 talar om rättegången mot Fersen, Vall, Eberhardt och andra kristna. De dömdes till fem års fängelse med hård regim, därför att de hade undervisat tonåringar om Kristus och illvilligt spritt smitta genom den heliga kyssen, dopet och nattvarden, intagen från samma bägare.

Jag känner personligen dessa ledare av den sanna, underjordiska kyrkan. Har Ni någonsin mött någon av dem? Har Ni försökt göra det? Skulle Ni önska träffa dessa kämpar? Jag skulle kunna ge Er hänvisning till det exakta fångelset och avdelningen, där många av dem vistas. Varför inte besöka några av dessa som omväxling, i stället för att alltid besöka patriark Alexej? Varför inte i Aiud-fångelset besöka de kristna Gheorghe Alexandru, Boian och andra, i stället för att

---

* Kan erbållas i svensk översättning genom hänvändelse till Slaviska Missionen, Bromma.

alltid träffa den rumänske patriarken Justinian? Och varför inte i jugoslaviska fångelser träffa Monsignore Draganovic eller de kristna Ianko Stanic, Alex Papievski, Jovisz Stevlic, vilkas arrestering tillkännagivits av själva den kommunistiska jugoslaviska pressen ("Vjesnik" av den 15 november 1968), i stället för att alltid besöka patriark Gherman, som offentligt av jugoslaviska patrioter anklagats för delaktighet i ett mordförsök på den antikommunistiske föreståndaren av den ortodoxa serbiska kyrkan i Trieste? (Se "Russkaja Zjizn" av den 23 april 1969.)

Ni känner inte Guds helgon, som lider för sin tros skull i kommunistiska fångelser! Ni känner bara metropolit Nikodim, baptistledaren Karev och andra som han i Sovjetunionens kolonier, som t.ex. Rumänien, Polen, Östtyskland etc.

Käre broder Blake, jag tackar Er för att Ni själv demaskerar dem som lögnare! Ni säger, att de försöker att vittna för evangelium "under mycket svåra förhållanden". Antingen har Ni rätt och de kristnas förhållanden i kommunistländerna är verkligen svåra; då är var och en, som säger, att där finns religionsfrihet, en lögnare. Eller också har de rätt, och Ni vore därvid en lögnare. Men Ni ljuger inte! Förhållandena där är mycket svåra. Kristna är idag i tvångströjor och med munkavle. De svälter i fångelse. De torteras till döds. Deras barn fräntas dem idag. Ni har rätt: förhållandena är svåra!

Tack! Ty detta betyder, att Karev, Baptistunionens generalsekreterare i Ryssland, är en lögnare och bulvan. Han säger i "Sputnik" av juli månad 1968, att de har frihet och att de kan uppfostra sina barn i den kristna tron. Detta betyder, att metropolit Nikodim ljög, då han sade till pressen i Tulsa, att kristna i Ryssland åtnjuter frihet. Ingen av dem nämnde någonsin, att de hade svåra förhållanden!

Varför offentliggör Kyrkornas Världsråd de svåra förhållandena för negrerna i USA, vilkas barn inte tas ifrån dem, ens om de är Svarta pantrar i stället för att vara svarta mäniskor? Varför talar Världskyrkorådet om apartheid i Rhodesia och inte också om våldsdåd och apartheid i kommunistländerna, där man är en andraklassmedborgare, om man är kristen eller jude?

Det finns trosstyrka där, men hos den underjordiska kyrkan, inte hos smickrarna av den kommunistiska friheten, som

kommer från det röda blocket till Kyrkornas Världsråd!

Vad gäller kärlekens seger, så visar sig kärleken i gärningar. Var så snäll och offentliggör, hur mycket Kyrkornas Världsråd gav förra året till kristna martyrs familjer, och vi kommer att ge Er vår missionsorganisations motsvarande siffra. Och tänk på, vilka inkomster Ni har! Om Ni till kristna martyrs hungrande barn åtminstone hade givit kostnaden för nattklubben vid Kyrkornas Världsråds konferens i Uppsala, där obscena sånger, smädande Billy Graham, sjöngs, eller tryckkostnaden för ungdomsavdelningens sångbok vid samma tillfälle, vari finns den skändliga sången "Förbannad vare Jehovah... Må Gud korsfästas", så skulle martyrfamiljer fått bröd.

Vår organisation, "Jesus till den kommunistiska världen", visar kärlek i det att den ger detta stycke bröd och även Livets bröd, insmugglat i kommunistländerna med stora risker. Och vi känner till kärlekens seger över hatet! Den underjordiska kyrkan har för tron på Gud vunnit dottern till den störste kommunistiske massmördaren, Stalin, samt den berömde kommunistiske romanförfattaren Solsjenitsyn, fru Kosygin och många andra. Vi har också vunnit några av kommunisternas bulvaner i kyrkorna, och de har själva sagt oss, vilka avskvärda saker de var tvingade att göra, då de låtsades vara kristna församlingars delegater.

Låt kärleken segra! När önskar Ni sammanträffa med mig för att organisera kärlekens gärningar i fråga om att hjälpa kristna martyrs familjer? Ert hjärta måste röras. Jag väntar på en begäran från Er om att få dokumenten om förföljelserna, en begäran om fånglistan att sätta på Er bönelista.

I varje fall tackar jag Er återigen för att ha demaskerat det rumänska patriarkatets sändebud som lögnare, då de använde Ert namn för att få mig sinnessjukförklarad. Jag tackar Er för att ha erkänt, att kyrkan i kommunistländerna genomgår svåra förhållanden, varigenom Ni bevisat såsom lögnare de representanter i Kyrkornas Världsråds respektive kyrkor, som åter och åter igen tillkännager, att deras situation är strålande. Jag hoppas, att Ni även offentligen kommer att tillkännage dem som lögnare.

Er tillgivne
Richard Wurmbrand

Till Påve Paul VI, Vatikanen, Rom, den 11 juni 1970

Käre broder!

Jag läste det telegram, Ni utsänt, vari Ni uttrycker Ert beklagande över patriark Alexejs av Ryssland död. I telegrammet säger Ni: "Vi erinrar oss särskilt denne patriarks bidrag till ett gott förhållande mellan våra kyrkor."

Antingen är Ni okunnig om verkligheten, vilket är oförlåtligt för en påve, eller också säger Ni medvetet en osanning. Patriark Alexej har aldrig lämnat det ringaste bidrag till ett närmande mellan den ortodoxa kyrkan och den romersk-katolska kyrkan! Han var en kommunistbulvan och gjorde exakt, vad man beordrade honom.

Får jag ge Er endast ett citat ur det tal, som han höll i juli 1948 vid de ortodoxa kyrkornas konferens i Moskva: "Hur och med vilka medel kan den ortodoxa kyrkan med Guds hjälp påverka den romerska kyrkan — att befria den från dess moraliska blindhet och få den att sluta bruka sitt materiella goda för politisk propaganda och intriger?"

Då kommunisterna åt patriark Alexej gav order att kalla den katolska kyrkan blind och ett centrum för politiska intriger, gjorde han detta. Jag har citerat endast de hovsammaste ord, som han sade vid den tiden om Er kyrka. Då hans överordnade gav honom order att infiltrera den katolska kyrkan, vilket är en mycket verkningsfullare taktik, sade han vackra ord och infiltrerade den med mycket stor framgång.

Patriark Alexejs hela historia som patriark visar, att han var en trogen tjänare till en gudlös regim. Patriark Alexej övervakade likvidationen av den grekisk-katolska kyrkan, varvid kyrkobyggnader konfiskerades, biskopar och präster och lekmän fängslades, torterades och dödades. Jag själv är en rumänsk pastor och har varit i fängelse med grekisk-katolskt prästerskap och har sett hur de led, utlämnade som de var av den rumänske patriarken. Så jag vet av egen erfarenhet hur det är i Sovjetunionen, ty exakt samma tillvägagångssätt användes på båda ställena. Patriark Alexej har varit meddelaktig i fängslandet och mördandet av katolska kristna.

Jag fullgör min plikt som en man, som har sett katoliker dö för sin tro, då de var, som jag sade, utlämnade av det ortodoxa prästerskapet, vilket underkastat sig kommunismen; jag full-

gör den genom att protestera mot att Ni trampar på blodet av den katolska trons martyrer genom att lovorda någon, som är skyldig till deras död.

Får jag kanske även fästa Er uppmärksamhet vid följande fakta: I juli 1962 i byn Skiemonis i Panevezys-stiftet fanns det en ung litauisk flicka som försäkrade sig ha haft en uppenbarelse av Jungfru Maria — något liknande vad som hände i Lourdes och Fatima. Enligt det vanliga tillvägagångssättet för den kommunistiska regimen, vilken patriark Alexej smickrande berömde för att uppehålla religionsfriheten, placerades denna flicka omedelbart på Serbski-sinnessjukhuset i Moskva, där otaliga troende av alla olika bekännelser samt politiska motståndare till kommunistregeringen förvaras och misshandlas.

Som Ni säkerligen vet, är detta bara ett enda fall av förföljelse mot katoliker i Litauen, en förföljelse där många, många präster, lekmän och kyrkofunktionärer har fängslats och dödats. Detsamma hände också i de sovjetockuperade delarna av Polen. Bara en enda katolsk kyrka tillåtes i Moskva, och jag har själv sett den där publicerade katekesen. Den är stencilerad. Katolikerna har inte ens tillåtelse att trycka sin katekes där! Otaliga gånger berömde patriark Alexej den kommunistregim, som underkastar katoliker sådan behandling.

Jag tycker, att det skulle vara en fråga om ärlighet från Er sida att offentligen deklarerar, att Ni i ovanstående hänseende inte har talat i ofelbarhet utan har varit ovetande om fakta eller har tillåtit Er själv att frestas av djävulen att uttala en uppenbar osanning.

Hur kunde Ni skriva, att patriark Alexej försökte närma den ortodoxa kyrkan till den katolska? Har Ni aldrig hört om kardinal Slipji, som har tillbragt 17 år i kommunistiska fångelser? Vid den tiden smickrade patriark Alexej den kommunistiska regimen såsom "frihetens regim". Har Ni aldrig hört om biskop Welytjikovskij och de andra katolska präster, som ännu är fängslade i Sovjetunionen?

I uppriktighet Er
Richard Wurmbrand

Till en av Kyrkornas Världsråds ledare

Käre broder!

Jag måste åter skriva till Er ett brev, varpå Ni dock inte ska kunna svara, därför att det inte finns något svar därtill.

Jag läste i "La Suisse", Genève, av den 21 november 1970, att Kyrkornas Världsråd har beslutat att ge 250.000 dollars (en och en kvarts miljon kronor) för humanitära inrättningar till Polens kommunistregim. Detta betyder helt enkelt, att kommunistregimen från Er får 250.000 dollars. Genom att Ni på detta sätt ger pengar till dem, blir andra medel frigjorda, vilka kommunisterna kan använda för sina egna revolutionära syften.

Ni bör veta, att Polens kommunistiska regering är en rasistisk regering. Den för sådan antisemitisk politik, att nästan alla judar måst lämna Polen. Nittio procent av judarna har flytt. — Om det är rätt att ge pengar till Polens rasistiska regering, borde Ni genast ge 250.000 dollars också till den sydafrikanska regeringen, den rhodesiska och den portugisiska!

När antikommunistiska regeringar är inblandade, då ger Ni pengarna till beväpnade gerillatrupper, som försöker omstörta de förstnämnda. Men då kommunister tillämpar rasism, ger Ni pengar till deras rasistiska regimer!

Hur ska Ni någonsin inför Gud kunna rättfärdiga, vad Ni gör? När Ni ser er i spegeln, ser Ni då inte en tjuv inför Era ögon? Med vad rätt gav Ni av mina pengar till en kommunistregim?

Aldrig fick vi veta i kyrkan, då vi gav kollekten, att pengarna skulle gå till kommunistiska regeringar! Vi fick alla veta, att de skulle gå till missionsändamål och humanitär verksamhet. Ni har stulit pengar, som givits för kristna ändamål, och har givit dem till en kommunistisk regering! Under vilka förvändningar Ni än kan ha givit dem, så kan Ni inte rättfärdigas, ty om det kan rättfärdigas, att penningunderstöd för humanitära ändamål ges till en inhuman kommunistregim, varför ger Ni då inte lika väl pengar till den sydafrikanska regeringen? Även de behöver sjukhus och ålderdomshem. Märker Ni inte, att hela Er kamp mot rasfördomar är ren humbug?

Jag skulle önska se Er fri från mörkrets makt och inför-

satt i Jesu Kristi rike, och just därför att jag har denna önskan och älskar Er med Kristi kärlek, säger jag er rakt på sak: Skäms för vad Ni gör!

Er tillgivne
Richard Wurmbrand

I "Los Angeles Times" av den 8 december 1970 läser jag, att Kyrkornas Världsråd har godkänt ett projekt att hjälpa amerikaner, som har flytt till Kanada från kriget i Vietnam eller för att undvika att bli inkallade därtill. Rådet ber om 210.000 dollars för att finansiera detta program.

Det har däremot inget program för att hjälpa familjerna till kristna martyrer eller flyktingar från kommunistvärlden.

Till en brittisk ledare av Kyrkornas Världsråd

Käre broder i Kristus!

Jag var mycket överraskad att läsa i pressen, att Ni stöder Kyrkornas Världsråds beslut att ge 200.000 dollars (1 miljon kronor) till gerillagrupper i Afrika.

Jag är helt överens med Kyrkornas Världsråd om att vi bör bekämpa rasism, men dess ställning i denna fråga är partisk.

Jag ser uppräknigen av de organisationer, som ska få stöd från denna penningfond. De är alla kommunistinspirerade, deras ledarskap har tränats i kommunistländer, deras syfte är inte att förjanta kolonialismen utan att ersätta de vita härskarna med svarta diktatorer och despoter.

Beviset för Kyrkornas Världsråds partiskhet i rasfrågan är följande:

Ni har väl hört, att de flesta judarna nu flytt från Polen på grund av rasförföljelse. Jag har vädjat till Kyrkornas Världsråd om hjälp åt de förföljda polska judarna. Ingenting har gjorts för dem. I Sovjet förekommer rasförföljelse mot judar och i Röda Kina mot tibetaner. I Sovjet förekommer även förföljelse mot tatarerna, som alla har drivits bort från sitt ursprungliga område och deporterats till Sibirien. Den kommunistiske generalen Grigorenko protesterade här emot. De kristna i väster protesterade inte och hjälpte inte! I Afrika förföljer Sudans kommunistregim, som består uteslu-

tande av araber, den svarta kristna och animistiska befolkningen i Sydsudan. På Zanzibar förföljer kommunistregimen de arabiska och persiska minoriteterna. Denna förföljelse går så långt, att persiska och arabiska flickor enligt lag tvingas gifta sig med män av andra raser, och ibland gifter man bort flickor på 15 eller 16 år med kommunistledare på 50 eller 60.

Kyrkornas Världsråd har aldrig sagt ett ord eller någonsin hjälpt, då någon för sin ras' skull förföljts från kommunistisk sida. Detta förhållande gör alla Kyrkornas Världsråds uttalanden mot rasförföljelser mycket tvivelaktiga. Jag tror inte, att de avskyr rasism. Om de gjorde det, skulle de avsky den, var den än förekommer. De avskyr däremot antikommunistiska regimer, och de understöder organisationer, som bekämpar dessa regimer.

Jag hoppas, att pressuttalandena om att Ni stöder Kyrkornas Världsråds ovanstående beslut är felaktigt.

Er tillgivne

Richard Wurmbrand

Epilog

De ord i Bibeln, som jag tycker mest om, återfinns i Joh. 13: "Och liksom han hade älskat de sina, som var här i världen, så gav han dem nu ett fullkomligt bevis på sin kärlek."

Jag har i denna bok talat om kommunisternas brott. Jag har också talat om det lika stora brottet att samtycka med dem och hjälpa dem att överta makten i den fria världen. Jag har talat om brottet att förbli döv för lidandesropen inom kyrkan bakom Järnridån.

Vad ska vår attityd vara mot dessa, som begår sådana brott?

Det kan bara vara kärlekens. En kristen bör hata synden men älska syndarna. En kristen bör hata den militanta ateismens grymma diktatur, han bör hata kommunistisk exploatering och förtryck. Men han bör älska själva människan och han bör älska sina kyrkliga ledare, som ibland medvetet, ibland förda bakom ljuset hjälper dessa Kristi fiender att segra. Jesus älskade sina fiender och bad Gud förlåta dem, då han var naglad till korset. Jesus älskade också Judas och kallade honom sin "vän", då han kom tillsammans med soldaterna för att arresteras Jesus i Getsemane trädgård.

Våra hjärtan är av sådan struktur, att de inte kan älska rätt. Vi gör alltid dem besvikna, som har givit oss sin kärlek. Men Guds kärlek beror inte av vårt sätt mot honom. Den är ovillkorlig, den är uttrycket för hans oföränderliga väsen. Han älskar fullkomligt, och alla de, som är Guds barn och delaktiga av gudomlig natur, älskar som han. Det är lätt för dem att älska till och med sina torterade och även dem, som berömmar torterarna.

För oss är det lätt att älska, ty vi känner Guds ord. I Uppenbarelsebokens sjunde kapitel läser vi, att en av de äldste sade: "Dessa, som är klädda i de vita, fotsida kläderna, vilka är de, och varifrån har de kommit?" Svaret är: "Dessa är de, som kommer ur den stora bedrävelsen och som har tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod." De kommunistiska torterarna och mördarna liksom deras medbrottslingar i de västliga kyrkorna har hjälpt de kristna bakom Järnridån att genomgå bedrävelser och bli klädda i vita kläder, som änglar skulle kunna avundas dem. Vi har inte förlorat något bestående värde genom våra lidanden. De, som verkligen förlorar, är kommunisterna och de, som bistår dem. Vi tycker synd om dem och skulle vilja vara dem till hjälp.

Den nutide Kain har för oss gjort iordning fängelseceller med kedjor, men i dessa celler och med kedjor vägande 25 kilo vid fötterna kände sig de kristna ofta, som om de var i paradiset. De vandrade åter med Gud som den förste Adam, ty kedjor hindrar ingen från att vandra med Gud.

I den sovjetiska maktsfären har tusenden dött och dör för Kristi skull. Många av dem är mycket unga. Jag har sett pojkar dö martyrdöden, unga män på 17 och 18 år, och min hustru har sett unga flickor dö. Men då en man blir ett hel-

gon vid hög ålder, offerar han till Gud bara det, som djävulen lämnat kvar. Hos oss vet ungdomen att till Gud ge sina kroppar som ett heligt offer. De älskade med fullkomlig kärlek. Desto mer borde vi, som inte fått martyrkronans privilegium, älska med fullkomlig kärlek.

Men kärleken är bara *en* av de kristna dygderna. Där finns rättfärdighetens och det sunda förnufts dygder, vilka lär oss att göra det vi bör för att hjälpa de förslavade folken i sina kyrkor.

Jag kommer från den kommunistiska världen och jag skriver mest om kommunismen, men jag är inte helt besatt av det kommunistiska problemet. Wesley sade: "Hela världen är mitt pastorat", och jag kunde säga detsamma om mig själv. Många av de västliga kyrkoledarna är inte bara skyldiga till att ha försummat de lidande kristna bakom Järnridån; de är skyldiga till att ha försummat sina plikter gentemot hela världen. Jag skulle vilja säga, att på sätt och vis kyrkans situation bakom Järnridån utgör ett mycket mindre ämne till oro än kyrkan i väster. I England är antalet av dem, som går i kyrkan, ständigt i avtagande. Påsken 1966 gick bara tre procent av Londons befolkning till en gudstjänst. I Storbritannien är det bara 27 stycken av varje tusental söndagsskolbarn som efteråt blir medlemmar i någon kyrka. I hela Skandinavien är antalet av dem, som regelbundet går i kyrkan, cirka 5 procent. Har ni sett era kyrkoledare egentligen oroa sig häröver?

Vi vet om vissa organisationer, att de är mycket stora och tycks representera många enskilda individer, men i verkligheten är dessa organisationer av föga betydelse. *Church of England* är representerat av ett betydande rösttal i Kyrkornas Världsråd, men i verkligheten existerar knappast någon *Church of England*. Till och med Westminster Abbey, den stora London-katedralen, är tom på söndagsmorgnar, och det är även de flesta av de andra anglikanska kyrkorna. Det finns en evangelisk kärna inom kyrkan, men denna står i allmänhet i opposition mot Kyrkornas Världsråd. De ärkebiskopar, som far till Genève, representerar tomma kyrkor, och likadant är fallet i många andra länder.

Många av de västliga kyrkoledarna är herdar, som inte bekymrar sig om sin egen fårahjord, och det kan tyckas naivt

från min sida att begära, att dessa skulle bekymra sig om den förföljda hjorden bakom Järnridån.

Men nu riktar jag mig inte längre till dem. Jag riktar mig till er, de djupa ledens kristna och pastorer! Ni måste lära känna den sanning, som era ledare döljer för er!

Lenin skrev i sitt femtonde bokverk: "Marxisten måste vara materialist, det vill säga en fiende till religionen." Fiendskapen mellan marxismen och kristendomen är lika fundamental som fiendskapen mellan Gud och satan och mellan synden och rättfärdigheten.

Så länge kommunisterna förblir kommunister, kan de inte vara annat än masstorterare och massmördare av kristna samt massförgiftare av barn och ungdom med ateismens gift.

Blodet från de dödade trossyskonen och blodet från de barn, vilkas själar går förlorade genom ateismen, som de blivit undervisade i, kommer att vara på era kyrkoledare, som har givit efter för kommunismen. Men kommer det att vara bara på dem? Kommer det inte att också vara på dig?

Det finns inom dessa kommunistiska länder en mäktig kraft, som med Guds hjälp ska omkullkasta kommunismen. Det är den underjordiska kyrkans väldiga kraft. Som jag har visat i mina böcker, är ryssarna själva oroade över denna underjordiska kyrkas snabba tillväxt. Därför tvingas de till att vidtaga sådana terroråtgärder mot den. Men terrorn är maktlös gentemot Gud, och den underjordiska kyrkan ska segra om den får hjälp av västvärldens kristna.

Den underjordiska kyrkan bakom Järnridån fruktar inte kommunisterna, ty den har Gud på sin sida. Den har också större delen av de fria folken på sin sida.

I Ryssland fanns det en före detta präst, som hade svikit kyrkan och som gav en lektion i ateism, där han framhöll många argument mot kristendomen. Mot slutet reste sig en kristen och sade: "Kamrat föredragshållare, ni har själv erkänt, att ni tidigare under er prästtjänst lurade oss, så därför är ni inte heller nu att lita på. Vi glömmer nu allt ni har sagt och beder i stället!" Han vände sig mot åhörarna, som alla böjde sina huvuden, och på de ortodoxas sätt sjöng man gemensamt den psalm, som alltid sjungs i den ortodoxa liturgin. Därmed avfärdades den ateistiska föreläsningen! Liknande saker händer hela tiden i Sovjetunionen, och de händer

även i andra kommunistiska länder! Den underjordiska kyrkan är modig och kan besegra kommunismen.

Det kan inte bli tal om annat än att besegra kommunismen!

Lenin sade i sin trettonde volym, sidan 90: "En miljon synder, bestialiska dåd, kvinnoöverfall och sjukdomsbesmittelser är lättupptäckta av folkmassan och därför mindre farliga än den förfinade, andliga idén om Gud, klädd i den mest underbara kostymering. Ju mer förfinad och kritisk teologin blir, desto mer lockande och samhällsfarlig blir den."

I västvärlden talar kommunisterna om dialog med katoliker och protestanter, och somliga förklarar sig sympatisera särskilt med den liberala teologin. I kommunistländerna har de liberala teologerna fängslats likaväl som de fundamentalistiska. Kommunisterna accepterar inte den minsta hänsyftning på Gud. Var och en, som noggrant läser Lenins ord, förstår, att han ansåg religion vara mycket farligare än syfilis, cancer och kriminalitet, etc.

Aldrig kan någon kyrkoledare, som älskar Kristus, någonsin tänka sig annat än att Antikrists välde måste tillintetgöras och att vi måste räcka handen åt dem bakom Järnridån, som efter mer än 50 års terror ännu motstår förtryckarna och bekämpar dem!

I sin bok "Vad är att göra?", skriven år 1903, ber Lenin kommunisterna att utnyttja förföljelsen mot de protestantiska sekterna, och kommunisterna utnyttjade verkligen denna förföljelse för sina revolutionära ändamål. Kommunismens motståndare är inte så visa som denna världens barn. Kommunisterna använde det onda, som tzarväldet gjort mot protestantismen, för sina egna syften. Västvärlden utnyttjar inte vår tids kristendomsförföljelse för ett propagerande för frihet, ja, publicerar inte ens fakta!

Bontj-Bruevitj, en av bolsjevikpartiets grundare, sade under den andra partikongressen, medan partiet ännu kämpade illegalt mot tzarväldet, att "de protestantiska sekteristerna är en vaken och självmedveten del av massan". Och i samma rapport föreslår han: "Vi borde försöka att genom sekteristerna nå den stora massan av bönder med vår revolutionära propaganda." Kommunisterna var så klipska! De kände till, att de protestantiska sekteristerna representerade tiotusenden av ryska bönder. De visste, att de protestantiska sekteristerna

är den självmedvetna delen av majoriteten av det ryska folket samt försökte nå massorna genom sekteristerna med revolutionär propaganda, fastän de misslyckades härmed. Vi borde lära av kommunisterna, och alla som motsätter sig kommunismen borde göra sitt yttersta för att vidmakthålla den underjordiska kyrkan bakom Järnridån.

Kommunisterna har makt att döda kristna. De kristna har makt att ge sina liv och att inte frukta utan vara tacksamma över förmånen att få dö för Kristus. Den, som frimodigt dör för ett högt syfte, är alltid starkare än den, som bara kan döda. Martyrernas blod har alltid varit det utsäde, som har förökat kyrkan.

Om bara den underjordiska kyrkan får tid på sig, kommer den att segra.

Men västvärldens kyrkor måste också lära sig något. Nya Testamentets första bok skrevs cirka 40 år efter vår Herres Jesu Kristi himmelfärd. Hela Nya Testamentet fullbordades först mot slutet av det första århundradet. Vad läste då de kristna under de första 40 åren efter Jesu uppståndelse? Vilken var deras heliga bok? De hade en mycket helig bok, som är okänd för västvärldens kristna. Denna bok var det levande exemplet av män som Stefanus, Jakob och många andra, som dog martyrdöden för Kristus. Deras exempel undervisade man om i församlingarna. Deras exempel satte yngre kristnas hjärtan i brand. Deras exempel fick kyrkan att blomstra. Västvärldens kristna simmar i biblar men vet ingenting om en annan helig bok, "boken om vår tids martyrer, deras liv, deras offer". Deras svar inför sina domare borde offentliggöras överallt, och det borde klargöras för västvärldens kristna, att martyrerna i Ryssland och Kina och Rumänien inte bara kämpar Kristi kamp utan också kampen för att rädda västvärlden från det kommunistiska hotet.

Jag vet, att det är meningslöst att predika och skriva böcker, då ni själva genom era predikningar och era böcker bara kliar folk, där de inte irriteras av något. En annan människas tandvärk eller huvudvärk har ju ingen större betydelse för er! Men den kamp, som försiggår bakom Järnridån mellan den underjordiska kyrkan och Antikrist är inte någon annans huvudvärk. Det är den enda kamp, som kan rädda västvärlden från kommunisthotet.

Och trots detta har era politiska ledare (och några kyrkliga) sagt, att de inte ens hyser en önskan att kommunismen störtas i andra länder. De är kristna och säger sitt "Fader vår". Men i samma bön ber de: "Tillkomme ditt rike!" Och hur ska Guds rike kunna komma, om vi inte besegrar satans rike? Den, som verkligen önskar, att Guds rike ska komma, måste besegra kommunismen.

Nu är det emellertid ett faktum, att era ansvariga politiska ledare av någon orsak inte önskar besegra kommunismen. Så länge kommunismen inte besegras, är västvärlden inte säker. En tredjedel av världen och mera kommer att förbli i händerna på män, som själva förklarar, att deras förnämsta syfte är att placera röda fanan på Vita Huset i Washington. Det kvarstår alltså en enda makt, som önskar övervinna de kommunistiska regimerna. Denna makt är den underjordiska kyrkan bakom Järnridån, och inte bara varje kristen i väster utan varje patriot borde stödja henne.

Därför finns det bara en möjlighet att undvika den kommunistiska revolutionen i den fria världen, och det är att åstadkomma en revolution i västvärldens och de västliga kyrkornas tänkande. De måste veta, att den fria världens gemensamma fiende är kommunismen och lära sig att räcka handen åt dem, som bekämpar denna fiende.

En pastor ska aldrig predika eller skriva något annat än evangelium. "Evangelium" betyder på grundspråket "goda nyheter". I denna bok har jag också predikat evangelium, ty jag har givit er goda nyheter. Än är västvärlden inte förlorad! Det finns en kraft bakom Järnridån, som kan rädda den. Det finns en kraft bakom Järnridån, som ännu inte har kuvats av de kommunistiska förtryckarna. Det finns i det tjugonde århundradet troshjältar och heliga precis som i den första kristenheten. Kristendomen har bevarat sin kraft och den första kärleken; Kristi Brud visar åter sin strålande skönhet.

Vad jag förmedlat till er är evangelium, ty det är mycket goda nyheter.

Å, om martyrkirkans ande från bakom Järnridån kunde ta sin boning i västvärldens kristenhet!

År 1966 beslöt Rumäniens kommunistiska myndigheter att stänga Sankt Basilius' kyrka i staden Oradea. Tusentals kristna fyllde denna stora kyrkobyggnad och omringade den från

alla sidor. De stod vakt i och omkring den, dag och natt, och tillät aldrig myndigheterna att komma den nära, tills myndigheterna övergav sitt brottsliga syfte. Hur underbart det skulle vara, om medlemmar i någon västlig kyrka, där ledarna kompromissar med kommunismen, kunde göra detsamma — fylla och omringa kyrkan och säga: "Vi lämnar inte denna plats, förrän en förändring skett, förrän ni räcker handen åt martyrerna i kommunistvärlden, förrän ni hjälper dem och tar fast ställning mot kommunismen!"

Hur underbart det skulle vara, om era kyrkoledare skulle få miljoner brev, där ni sade dem: "Varje år ger vi så och så mycket till vår kyrka, och vi ber om er redovisning beträffande hur mycket som därav går till kristna martyrs familjer bakom Järnridån (för vi vet mycket väl, att det finns sådana)!" Hur underbart det skulle vara, om västvärldens kristna skulle fråga sina kyrkliga ledare: "Vad gör ni för att hemligen sprida evangelium i länder, där evangelium förbjudes?" Hur underbart det skulle vara, om västvärldens kristna reste sig ur sin apati och begärde av sina kyrkliga ledare att bryta varje förbindelse med de kommunistiska hantlangarna, som kommer från öster till Kyrkornas Världsråd! Hur underbart det skulle vara, om de bad sina kyrkliga ledare om ett osvikligt fast ställningstagande mot kristnas masstorterare och massmördare!

Jag för min del tror, att Jesu exempel, då han drev ut köpmännen ur templet, skulle behöva upprepas i väster. Och att alla de, som vågar berömma kristnas mördare från predikstolen, kunde drivas bort för alltid från kyrkornas ledarskap.

Om inte detta sker, kommer vi att fortsätta att gå i kyrkan men ha glömt, varför kyrkan alls finns. Gud har skapat kyrkan för att motstå ondskan i alla dess former i denna värld, samt för att utbreda Guds rike. Idag finns det inget större ont än kommunismen. Hitler verkar som ett oskyldigt barn i jämförelse med de kommunistiska ledarna. Han har dödat sex miljoner judar — det var allt. Men tänk på Stalin, som enligt sina kamrater har dödat trettio miljoner människor? Miljoner har dödats av Mao Tse-Tung, Ceausescu och alla de andra kommunistledarna. Varje Guds församling, som inte motsätter sig dessa, uppfyller inte det syfte, för vilket hon skapats.

Ofta bevistar jag numera gudstjänster i väster, och jag har

alltid lust att efter välsignelsen i slutet av gudstjänsten ropa till prästen: "Men broder, ni har ju inte slutat gudstjänsten!" Varje gudstjänst, där martyrerne inte ens nämnes, och där ingen bön höjes till Gud om att han måtte styrka deras tro, är en gudstjänst, som är utan värde inför Gud.

I katolska kyrkor omnämnes alltid martyrerne, men bara martyrer, som levde för århundraden sedan! Dagens martyrer — vem erinrar sig dem?

Då jag besökte zoologiska trädgården i San Diego berättade man för mig att de kanadensiska gäss, som finns där, fått sina vingar beskurna, så att de inte kan flyga till sitt hemland. Men de ställer sig alltid på inhägnadens norra sida och väntar där dag och natt, i längtan att flyga mot norr, om de bara kunde. Varje kristen är en människa, som längtar efter att åter få vara hos Gud, få vara där, varifrån våra själar kommer, få vara med Jesus, vår himmelske Brudgum. Varje kristen önskar att Guds rike ska upprättas på jorden. Detta är våra drömmars mål. Men Kristus har sagt, att först måste evangelium om Guds rike bli predikat för alla folk, och sedan ska änden komma. Om du önskar att för evigt omslutas av Kristi armar, måste du se till att evangelium predikas i alla länder. I en tredjedel av världen förhindrar en terrorregim evangelii utbredande. Ingen kompromiss med denna terrorregim får tillåtas!

Västvärldens kristna har försummat sin plikt mot den underjordiska kyrkan bakom Järnridån. Jag sätter denna försummelse i förbindelse med okunnighet om fakta. I mina böcker ger jag ovedersägliga fakta, så ingen kan längre skylla på okunnighet. Hemligheten till en rätt inställning är en rätt kunskap. Nu har ni den rätta kunskapen, och nu väntar jag från var och en av er en förändrad inställning!

En tredjedel av världen är förslavad av kommunisterna, vilket skulle betyda åtminstone en tredjedel av ert intresse, en tredjedel av era predikningar, en tredjedel av era kollektor, en tredjedel av era böner. Detta måste genast träda i kraft!

En av de största kristna personligheterna i Amerika skrev till mig, att han aldrig ämnade lyfta ett finger mot kommunismen. Att inte lyfta ett finger mot kommunismen betyder att inte lyfta ett finger till förmån för kommunismens offer. Minns ni inte Jesu ord: "Jag var hungrig, och ni gav mig inte

att äta, jag var törstig, och ni gav mig inte att dricka, jag var i fängelse, och ni besökte mig inte"? Dessa, som lider bakom Järnridån, är Jesu små bröder, och det är en otrolig skam för en kristen ledare att säga, att han inte vill lyfta ett finger mot dem, som torterar de kristna!

I gamla tider hade kyrkan andra ledare. På 1100-talet regerade i England en orättfärdig kung, Henrik Plantagenet. Thomas Becket, som på den tiden var ärkebiskop av Canterbury, sade: "Ju mer mäktig och stolt prinsen är, desto kraftigare påle och kedja behövs för att binda honom och hålla honom på plats." Becket nedgjordes med svärd, men det hela resulterade i att Plantagenet därefter blev omvänd och gjorde pilgrimsresor till martyrbiskopens relikskrin. Kommunister och även deras ledare skulle bli omvända, om kristenheten åter hade sådana kyrkoledare. Och om kyrkoledarna inte är sådana, då hoppas jag, att de djupa ledens kristna och pastorer åsidosätter sina dåliga ledare och tar kyrkans ledarskap i egna händer.

*

Ett av de mest dramatiska ögonblicken i mitt liv var följande:

Jag var i fängelse med en av de största mördarna i Rumänien, som hette Brandabura. Då jag frågade honom, hur många han hade dödat, svarade han: "Jag räknade dem aldrig." Till och med i fängelse var han alltid kedjad till händer och fötter, ty han var som ett vilt djur. Om en vakt tillrättavisade honom, kastade Brandabura sten på honom. Ingen kunde få honom lugn.

En gång stod jag vid fängelsegrinden tillsammans med denne Brandabura.

En av hemliga polisens vagnar stannade framför grinden och ut kom en ny fångtransport, däribland Brandaburas son, som också var en mördare, dömd till livstids fängelsestraff. Då far och son möttes vid fängelsegrinden, lyfte sonen sina kedjade händer mot fadern och sade: "Är det för detta, som du har satt mig till världen?" Och hans far visade för första gången ett tecken på mänsklighet. Han böjde sitt huvud och rodnade. Också ni har satt barn till världen! Uttrycket "sätta till världen" är ett betydelsemättat uttryck, som innebär att

vi skapar liksom Gud. För Guds räkning skapar vi eviga varelser, och vi är ansvariga för dessa varelsers öde.

Ni i väster har fått ett underbart arv från era föregångare. Om ni ger upp detta arv, om ni tillåter kommunismen att erövrta världen, kommer om 20 eller 30 år era barn att mot er lyfta sina kedjade händer och ropa: "Far, Mor, är det för detta, som ni har satt oss till världen?" Och sedan, i evigheten i helvetet, i en tillvaro, som jag tror på av hela mitt hjärta, ska era barn fråga er: "Far, Mor, varför lät ni oss födas men förvägrade oss möjligheten att växa upp i ett samhälle med Guds fruktan och kunskap om Frälsaren?"

Världens öde och era barns eviga väl står på spel, när det gäller den problematik, som jag velat framställa i denna bok.

Räck just nu handen åt den underjordiska kyrkan bakom Järnridån!

*

Läsare är välkomna att skriva till författaren, gärna på svenska, under adress Evangeliipress, Box 329, 701 05 Örebro.

Gåvor för missionsarbete i kommunistiska länder samt understöd åt lidande kristna bakom Järnridån förmedlas genom Evangeliipress, Örebro, postgiro 46 83 84-3, med påskriften "Wurmbrands missionsverksamhet" på talongen. En del av de inkomna medlen stannar enligt överenskommelse med författaren i Sverige för omedelbar tryckning av biblar på öst-europeiska språk.

Redovisning av inkomna medel sker efter hand i tidningen "Hemmets Vän".

Donations to help late Reverend Richard Wurmbrand missionary work may be sent to:
The Richard Wurmbrand Foundation
PO Box 4124 Torrance, CA 90510, USA
<http://richardwurmbrandfoundation.com>

or to: Help For Refugees
PO Box 5161, Torrance, CA 90510, USA
<http://helpforrefugees.com>

BÖCKER OM DEN UNDERJORDISKA KYRKAN:

AV RICHARD WURMBRAND

- "Med Kristus i kommunistiskt fängelse" (Gummessons)
- "Kristus på judarnas gata" (Harriers)
- "De heliga i Sovjet" (Evangeliipress)
- "Budskap från min cell" (Gummessons)
- "Recept för kyrkans förintande" (Slaviska Missionen)
- "Torterad för Kristi skull" (Evangeliipress)
- "Vad bör göras?" (Evangeliipress, utkommer hösten 1971)

AV SABINA WURMBRAND

- "Mitt möte med kommunismen" (Gummessons)